

ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

3/2/2022

(Κατηφόρης)

4842/2021 —> τελευταία αλλαγή του νόμου
Παίρνουμε καινούριο κώδικα, ενημερωμένο!

Αλλαγές:

-Αρ.17Α —> μονομελές πρωτοδικείο ως δευτεροβάθμιο —> ένας από τους αρχαιότερους δικαστές

-Αρ.20Α —> θεσμός της πιλοτικής δίκης —> αναφέρεται όχι σε οποιοδήποτε ζήτημα, αλλά σε νομικό ζήτημα / νέο ζήτημα= δεν έχουμε καταλήξει ακόμη. Κάτι που έχει επιληφθεί από την ολομέλεια δεν είναι νέο ζήτημα

Η πολιτική δίκη θα αφορά δίκες από το 2022 και έπειτα

-Προστίθεται η δυνατότητα να κατατίθεται δήλωση αρ.242 παρ.2

-Ηλεκτρονική υποβολή δικογράφων/ επίδοση

-Με την παλιά δικονομία υπήρχε ένα ζήτημα οψιγενών προτάσεων —> προτάσεις μέσα σε 100 μέρες, εκτός αν υπήρχε λόγος ανωτέρας βίας —> αρ. 155, δίνεται πια η δυνατότητα δικογράφου προσθήκης για να απαντήσει ο διάδικος αν υπάρχει αίτημα επαναφοράς + email στον αντίδικο

-Αρ.179 —> είχε καταργηθεί από το 2001 η δυνατότητα συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης/ πλέον προβλέπεται όχι μόνο για δυσχέρεια αλλά και όταν υπάρχει εύλογη αμφιβολία

-Αρ.232 —> πριν την κατάθεση των προτάσεων μπορούσε να ζητηθεί από τους διαδίκους η επίδειξη εγγράφων —> πλέον μπορεί να υποβληθεί το αίτημα και μετά την κατάθεση των προτάσεων

-Αρ.237 —> αλλάζουν οι προθεσμίες —> πλέον γίνεται 90 μέρες η προθεσμία από τη λήξη της προθεσμίας για επίδοση / παράταση +30 μέρες αν έχουμε εναγόμενο αλλοδαπής / στην προσθήκη παραμένουν οι 15 μέρες / διευκολύνεται η εξέταση διαδίκων, πραγματογνωμοσύνη, αυτοψία/ παραμένει η εμμάρτυρη απόδειξη!!!

-Αρ.242

-Αρ.254

-Αρ. 260 —> αν δεν καταθέσουν και οι δύο προτάσεις, ματαίωση —> μέσα σε 90 μέρες ο επιμελέστερος διάδικος πρέπει να προσδιορίσει την επαναφορά της συζήτησης

-Αρ.308 —> παρ. 1 εβ. Β' συμφωνία των διαδίκων για μη έκδοση απόφασης μετά τη συζήτηση δεν παράγει έννομες συνέπειες

-Αρ.400 περ. 1 —> μπαίνουν και οι ψυχολόγοι

-Αρ.421 —> Η ένορκη βεβαίωση δίνεται και σε δικηγόρους πλέον, όχι όμως στον πληρεξούσιο δικηγόρο

-Αρ. 422 παρ. 3 —> 3 ένορκες βεβαιώσεις με τις προτάσεις και 2 με την προσθήκη για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας

-Αρ. 424 —> δίνονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν μπορεί να προβληθεί ως ένορκη βεβαίωση [αν πέσει θέμα στις εξετάσεις πρέπει να κοιτάξω το νέο άρθρο για να δω αν λείπει κάτι/ αν δεν αναφέρεται στο άρθρο αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως δικαστικό τεκμήριο]

-Αρ. 468 παρ. 2 —>

-Αρ. 469

Ενδικο μέσα

-Αρ. 516

-Αρ. 524 παρ. 3 —> πρώτα εξετάζεται αυτεπαγγέλτως το παραδεκτό και μετά απορρίπτεται

-Αρ. 562 παρ. 4 —> δυνατότητα καταθέσεως υπομνήματος

Αναγκαστική εκτέλεση

-Αρ. 933 —> προτελευταίο και τελευταίο εδάφιο παράγραφος 1

-Αρ. 936 —> μπορεί να σωρευτεί και αίτημα απόδοσης

- Αρ. 937 —> Τώρα προβλέπεται αναίρεση ανεξαρτήτως της φύσεως του εκτελεστού τίτλου
- Αρ.938 —> παντού αναστολή εκτελέσεως (ζευγάρι με την ανακοπή)
- Προυποθέσεις αναστολής εκτελέσεως —> πιθανολόγηση βλάβης και πιθανολόγηση ευδοκίμησης
- Αρ. 954 —> η προθεσμία είναι 5-6 μήνες (αν η προθεσμία συμπληρώνεται τον Αύγουστο παρατείνεται τον επόμενο μήνα)
- Αρ. 966 —> δεν αναφέρεται σε ματαίωση του πλειστηριασμού (αρ. 973 προβλέπει την ματαίωση)
- Αρ. 972 —> Η αναγγελία υπογράφεται πλέον μόνο από δικηγόρο
- Αρ. 973 —> έγιναν 5 οι μέρες
- Αρ. 975 —> προνόμια, ο απολογισμός τρέχει από τη μέρα του πλειστηριασμού / ξαναμπήκε το προνόμιο των δικηγόρων
- Αρ. 977 —> Δεν συμμετέχουν οι προνομιούχες αποκτήσεις ακόμη και αν δεν ικανοποιηθούν με το άρθρο 975
- Αρ. 997 —> η προθεσμία γίνεται δύο μήνες
- Αρ. 1002 —> το δικαίωμα εξαγοράς
- Αρ. 1018 —> σε περίπτωση ακυρώσεως του πλειστηριασμού υπάρχει ένα προνόμιο του υπερθεματιστή να πάρει τα χρήματά του—> αφορά και τους τόκους πλέον
- Αρ. 1009 —> προστετική δικλείδα τριετίας μισθώσεως (αρ. 2 ν. 1703/1987)

Πρακτικό

Ο Α ασκεί αγωγή ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά της ομόρρυθμης εταιρείας Β και του ομόρρυθμου εταίρου αυτής Γ, για την καταβολή ληξιπρόθεσμης οφειλής ύψους 40.000 Ευρώ από σύμβαση δανείου, που είχε καταρτισθεί εγγράφως. Η αγωγή επιδίδεται εντός 20 ημερών στη Β και εντός 35 ημερών στον Γ. Όλοι οι διάδικοι (Α, Β και Γ) καταθέτουν προτάσεις εμπρόθεσμα, προβάλλοντας ισχυρισμούς ως προς την ουσία της διαφοράς. Η Β προσκομίζει τέσσερις (4) ένορκες βεβαιώσεις, με τις οποίες αποδεικνύει, ότι με μεταγενέστερη του εγγράφου της δανειακής συμβάσεως προφορική συμφωνία, μεταξύ αυτής και του Α, το ποσό της οφειλής είχε περιορισθεί σε 20.000 Ευρώ. Κατά τη συζήτηση που ορίστηκε παρεμβαίνει προφορικά υπέρ των εναγομένων ο άλλος ομόρρυθμος εταίρος Δ, υποστηρίζοντας ότι το οφειλόμενο ποσό ήταν 15.000 Ευρώ.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε στο σύνολό της την αγωγή κατά αμφοτέρων των εναγομένων (Β και Γ), αφού απέρριψε τους ισχυρισμούς των τελευταίων, και κήρυξε την απόφασή του προσωρινά εκτελεστή, ενώ απέρριψε και την παρέμβαση του Δ. Ο Α επιδίδει στην Β αντίγραφο του απογράφου της πρωτόδικης αποφάσεως με επιταγή προς εκτέλεση και επιβάλλει κατάσχεση σε ένα διαμέρισμα ιδιοκτησίας του Δ, το οποίο, κατά το χρόνο της κατασχέσεως ήταν μισθωμένο στην Ε, που το χρησιμοποιούσε. Ο πλειστηριασμός του κατασχεθέντος ακινήτου διενεργήθηκε. Το ακίνητο κατακυρώθηκε στον Ζ.

Ερωτάται:

1. Είναι ορθή η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών;
2. Μπορεί ο Γ να ασκήσει παρέμβαση ενώπιον του Εφετείου;
3. Όφειλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο να εκτιμήσει όλες τις ένορκες βεβαιώσεις, που προσκόμισε η Β;
4. Είναι νόμιμη η κατάσχεση του ακινήτου του Δ;
5. Δικαιούται ο υπερθεματιστής Ζ, και με ποιες προϋποθέσεις, να καταγγείλει τη σύμβαση μισθώσεως του διαμερίσματος;

1.
Εκπρόθεσμη επίδοση στον Γ (ΚΠολ 215 παρ. 2) --> ως μη ασκηθείσα - ανυπόστατη. Το γεγονός ότι ο Γ καταθέτει προτάσεις δεν θεραπεύει το εκπρόθεσμο

2.
Αρα, ο Γ είναι τρίτος δεν έχει δικαίωμα να ασκήσει κύρια παρέμβαση στο δεύτερο βαθμό

3.
Αρ. 422 --> τρεις ένορκες βεβαιώσεις + 2 με προσθήκη
Ποιες θα ληφθούν υπόψη; Με τη σειρά που τις επικαλείται ο διάδικος
ΚΠολ 236 --> φιλελεύθερη διάταξη
ΚΠολ 393 παρ. 4 --> δεν επιτρέπεται λόγω ποσού
Παρέμβαση Δ ---> ΚΠολ 238 --> κατάθεση + επίδοση
Έγγραφη διαδικασία, τυπική διαδικασία

4.

ΚΠολ 920 --> εκτελεστός τίτλος κατά της ομόρρυθμης εταιρείας. Πρέπει να υπάρχει επίδοση στον ομόρρυθμο εταίρο. Πρέπει να επιταχθεί προσωπικά (ΚΠολ926)
Αν ο Δ ήταν εναγόμενος από την αρχή, δεν χρειάζεται ΚΠολ920, γιατί είναι διάδικος (ΚΠολ914)

5.

ΚΠολ 1009 --> πλέον και μίσθωση κατοικίας ανεξάρτητα από το πότε έγινε
Είναι έγκυρη η μίσθωση μετά την καταγγελία αλλά δικαίωμα καταγγελίας 3 χρόνια από την έναρξη μίσθωσης. Λύνεται όμως μετά το εξάμηνο της καταγγελίας

17/3/2022

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου έχουμε μιας απαίτησης ή ενός κινητού(για μεταβίβαση πράγματος)

Είναι μονόδρομος; Η υπάρχει και άλλος τρόπος για να φτάσουμε σε αυτό το αποτέλεσμα; Μπορεί να γίνει και κανονική κατάσχεση αρκεί να μην βρίσκεται στην κατοχή του τρίτου

Παράδειγμα: Λογαριασμός ΔΕΗ, πληρώνουμε και δημοτικά τέλη. Κάποιος είναι δανειστής του δήμου. Είναι δυνατόν να γίνει κατάσχεση από τη ΔΕΗ του ποσού που αντιστοιχεί στα δημοτικά τέλη; Η ΔΕΗ είναι τρίτο πρόσωπο;

Το τρίτο πρόσωπο πρέπει να διαφοροποιείται από τον καθ' ου η εκτέλεση

Εδώ η έννομη σχέση που διέπει τη ΔΕΗ με το δήμο είναι η σχέση του εισπράκτορα (η ΔΕΗ εισπράττει για λογαριασμό τρίτου)

Όταν όμως υπάρχει είσπραξη, δεν υπάρχει ξεκάθαρη η έννοια του τρίτου

Μπορεί να αναστείλει την εκτέλεση ο καθ' ου η εκτέλεση; Πλέον επιτρέπεται, με το νέο κώδικα!

Αρ. 938ΚΠολ —> δικαίωμα οφειλέτη να ζητήσει αναστολή εκτός από τα ακίνητα και τα υποκείμενα σε φθορά πράγματα

Το αρ. 987ΚΠολ οριοθετεί τις εξουσίες του τρίτου —> το μόνο που μπορεί να κάνει πχ μια τράπεζα είναι να ειδοποιήσει τον πελάτη της (οφειλέτη) ότι υπάρχει ένα κατασχετήριο από τους δανειστές του

Ως τρίτοι κατά τη θεωρία έχουν κριθεί ο μισθωτής, ο εντολοδόχος, ο μεσεγγυούχος, ο πράκτορας κτλ

Αν μια κατάσχεση δεν είναι εφικτή με το αρ. 982ΚΠολ τότε πάμε στο 1022επ. ; Βλ. μίσθωμα - εξαρτάται από αντιπαροχή. Η απαίτηση για καταβολή μισθώματος είναι κανονικά κατασχετή εις χείρας τρίτου [νομολογικά, θεωρείται ότι η αντιπαροχή , η χρήση του ακινήτου, έχει ήδη δοθεί]

Αρ. 982ΚΠολ —> Αν καταλήξω ότι μια απαίτηση εξαρτάται από αντιπαροχή και άρα δεν είναι κατασχετή —> 1022επ. Κπολ [στις τελευταίες διατάξεις του κώδικα καταλήγω όταν έχω ένα πράγμα που μπορεί να κατασχεθεί αλλά δεν κατάσχεται με τις υπόλοιπες διατάξεις του κώδικα]

Παράδειγμα: Μια τράπεζα με έναν πελάτη που της χρωστάει. Μπορεί η τράπεζα να κάνει κατάσχεση στα χέρια της ως τρίτος; Καταρχήν θα ήταν νόμιμη η κατάσχεση στα χέρια της αλλά της λείπει το έννομο συμφέρον. Πέρα από τον καθ' ου και τον επισπεύδοντα πρέπει να υπάρχει τρίτος (382επ.Κπολ)

Κατάσχεση στα χέρια τέταρτου —>

Η κατάσχεση στα χέρια τρίτου είναι η πλαγιαστική άσκηση των δικαιωμάτων του οφειλέτη μου. Αν ο οφειλέτης έχει απαίτηση από κάποιον. Τότε μπορώ εγώ να επιβάλλω κατάσχεση στα χέρια τέταρτου για την απαίτηση του οφειλέτη μου όμως.

-Το τριήμερο το 926 ΚΠολ , ισχύει και στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου

Ο δικαστικός επιμελητής δεν επιβάλλει κατάσχεση στα χέρια τρίτου - προσοχή στην προδικασία

Αν έχουμε βέβαιη και καθαρισμένη απαίτηση (αρ. 915, 916ΚΠολ) —> εφαρμόζονται και στην κατάσχεση της χείρας τρίτου (απαίτηση του κατασχόντα κατά του οφειλέτη)

Η απαίτηση για την οποία επιβάλλεται η κατάσχεση —>

Πχ τράπεζα , έχει κατασχετήριο από λογαριασμό που δεν έχει τώρα χρήματα για τα

μελλοντικά χρήματα που θα μπουν. Είναι δυνατό; Πρέπει να αναγραφεί στη δήλωση. Αλλιώς => θα δεσμευθούν μόνο υφιστάμενες (πρέπει να υπάρχει υφιστάμενη έννομη σχέση για να είναι δυνατή κατάσχεση για μελλοντικές έννομες σχέσεις)
Κατά την ορθότερη άποψη για τις μέλλουσες απαιτήσεις, δεν χρειάζεται να ξανακάνει δήλωση ο τρίτος

Αρα, χρειάζεται η προδικασία, να είναι βέβαιη και καθαρισμένη η απαίτηση για την οποία επιβάλλεται κατάσχεση

Παράδειγμα: χρηματική οφειλή τράπεζας που απορρέει από την εγγυητική επιστολή. Πχ κατασκευαστική εταιρία που έχει αναλάβει έργο, έχει χρηματοδοτηθεί από την τράπεζα. Η τράπεζα πέρα από το δάνειο της έχει δώσει μια εγγυητική επιστολή προς το δημόσιο (υπό αίρεση απαίτηση) αν δεν πάει καλά το έργο. Αυτή η υπό αίρεση απαίτηση μπορεί να κατασχεθεί από τρίτο (αρ 915-916ΚΠολ).

Στην κατάσχεση στα χέρια της τράπεζας, ένα προνόμιο των τραπεζών ήταν ότι δεν κατέθεταν το ποσό αλλά το κατέθεταν στο παρακαταθηκών και δανείων —> άλλαξε με το νέο νόμο! Οι τράπεζες ως τρίτοι έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις

Προσοχή στα ακατάσχετα!

-Αρ. 982ΚΠολ —> η εταιρική μερίδα στις προσωπικές εταιρείες είναι αμεταβίβαστη (αντικατοπτρίζει το ΑΚ761-762). Όχι οι κεφαλαιουχικές με νπ!

Κλασικό παράδειγμα —> ΟΕ, ΕΕ

Προσοχή! Μην μπερδέψεις το ακατάσχετο της εταιρικής μερίδας με άλλη απαίτηση του εταίρου (πχ με την απαίτηση διανομής κερδών). Η δεύτερη είναι κατασχετή

Στην ΕΠΕ; Ειδικά περιουσιακά στοιχεία

-Πχ σε μια ΑΕ κατασχετή η μετοχή

Ο νομοθέτης καθιέρωσε ένα ύψος ποσού για ακατάσχετο —> με το ν. 4161/2013 —> διαφορετικό ποσό αν πρόκειται για λογαριασμό μισθοδοσίας ή για κοινό λογαριασμό // απαιτήσεις διατροφή προσοχή! Μισθός/ σύνταξη => ακατάσχετα αλλά πλέον μπορεί το ήμισυ να κατασχεθεί

Ορια: 1500 ευρώ -> ακατάσχετο για λογαριασμό μισθοδοσίας // 2000 ευρώ ακατάσχετο για κοινό λογαριασμό

[Υπάρχει και το ακατάσχετο για τα χρέη προς το δημόσιο —> αρ. 31 ΚΕΔΕ]

**Για τη δημόσια περιουσία (το δημόσιο ως οφειλέτης) —> από τον 3068/2002, είναι κατασχετή η ιδιωτική περιουσία του δημοσίου. Η δημόσια δεν είναι

Προσοχή στο τι πρέπει να περιέχει το κατασχετήριο! (Σος θέμα οι ακυρότητες) —> αρ. 983ΚΠολ + 118

Παράδειγμα: έχω απαίτηση 5 εκατομμύρια ευρώ. Το ακίνητο κάνει 1 εκατομμύριο ευρώ. Περιορίζω την κατάσχεσή μου λοιπόν (δεν υπάρχει λόγος να έχω κατάσχεση για 5 εκατομμύρια) για 500.000 ευρώ (αυτό γίνεται γιατί πιστεύω ότι τόσα θα λάβω με βάση την κατάταξη που πιθανολογώ ότι έχω και επίσης είναι υψηλότερο το ποσό τόσο υψηλότερες οι δαπάνες στο υποθηκοφυλακείο). {Επβάλλω κατάσχεση για 500 χιλιάδικα επιφυλασσόμενος να αναγγελλώ για το υπόλοιπο ποσό}

Δανειστές είναι το δημόσιο και ένας εγγειρόγραφος δανειστής.

Αν δεν αναγγελλώ την υπόλοιπη απαίτησή μου από το δάνειο, τι κίνδυνος υπάρχει; Αν αυξηθεί η αξία του ακινήτου στα 3 εκατομμύρια (λόγω 'χτυπήματος' στον πλειστηριασμό), και όχι για 5.000.000 που ήταν η εμπορική του αξία, τότε χάνω γιατί είχα επιβάλλει μικρότερη κατάσχεση. => η αναγγελία δεν κοστίζει είναι μόνο τρεις επιδόσεις
Δηλαδή, περιορίζω την απαίτηση αλλά θα πρέπει μετά να κάνω αναγγελία.

(Μη τράπεζα) δανειστής κατασχών. Ο Α κατά του Β έχει απαίτηση 500.000 ευρώ και επιβάλλει στις 4 τράπεζες κατάσχεση. Οι τράπεζες δεσμεύουν 500.000 ευρώ στον

λογαριασμό. Αρα, έχουν δεσμευτεί 2 εκατομμύρια. Είμαστε δικηγόροι του καθ' ου η εκτέλεση. Τι κάνουμε; Μήπως είναι καταχρηστικός ο δανειστής Α; Δεν είναι καταχρηστικός γιατί δεν γνώριζε τι καταθέσεις υπήρχαν στις 4 τράπεζες λόγω του τραπεζικού απορρήτου => υπερκαλύπτεται η απαίτησή του!

Ο συνήγορος του οφειλέτη μπορεί --> Αρ. 951 παρ. 2ΚΠολ [αφού ικανοποιείται από μία μόνο εκ των 4 τραπεζών πρέπει να αρθούν οι κατασχέσεις και να αποδεσμευτούν οι άλλες τρεις]

Διπλή επίδοση —> {σος}

Κατά την κρατούσα άποψη, είναι υποστατή η κατάσχεση σαν πράξη εκτελέσεως χείρας τρίτου όταν έχει επιδοθεί το κατεσχετήριο και στον τρίτο και στον καθ' ου Η έλλειψη συνεπάγεται το ανυπόστατο

Σύμφωνα με τη νομολογία, για να είναι υποστατή η κατάσχεση στα χέρια τρίτου αρκεί η επίδοση στον τρίτο ενώ η επίδοση στον καθ' ου έχει να κάνει με το κύρος (αρ. 159ΚΠολ)

Το αρ. 934 9Α, προβλέπει προθεσμίες —> αρ. 933ΚΠολ η τελευταία πράξη εκτελέσεως προσδιορίζεται ανάλογα με το αντικείμενο εκτελέσεως

Στην κατάσχεση στα χέρια τράπεζας ως τρίτης —> αρ. 983 παρ. 4ΚΠολ η επίδοση γίνεται είτε στην έδρα είτε σε οποιοδήποτε κατάστημα

Το αρ. 984ΚΠολ —> απαγορεύεται η πώληση του κατασχεθέντος πράγματος ή η εκχώρηση της απαιτήσεως. {σος}

Παρ. 2 --> προσοχή στον συμψηφισμό, στο χρόνο συμψηφισμού —> όχι συμψηφισμός μεταγενέστερης απαίτησης από την πλευρά του τρίτου (προγενέστερη μπορεί) [βλ. κ' ΑΚ449]

24/3/2022

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου (συνέχεια)

-Αρ. 237ΚΠολ

Προσοχή στα στοιχεία του κατασχετηρίου εγγράφου: ο επιμελητής είναι όργανο επιδόσεων και το κατασχετήριο υπογράφεται από δικηγόρο

Τα στοιχεία αναγράφονται στο αρ. 983ΚΠολ

Με μια απλή ανάγνωση του αρ. 983ΚΠολ, βλέπουμε ότι δεν απειλείται ακυρότητα, δεν βλέπουμε κάποια παρεμφερή έκφραση —> άρα σε πρακτικό αν είναι ελλειμματικό ένα από τα στοιχεία του αρ. 983ΚΠολ —> ο ανακόπτων πρέπει να επικαλεστεί ακυρότητα εφόσον συντρέχει κάποια βλάβη του κατασχετηρίου εγγράφου

Δεν αναφέρεται όλη η απαίτηση —> «ποσό για το οποίο επιβάλλεται η κατάσχεση» —> μπορεί να είναι όλη η απαίτηση ή ένα μικρότερο ποσό —> με νοιάζει το ποσό για το οποίο επιβάλλεται η κατάσχεση

Πρέπει να εξειδικεύσω και την απαίτηση στην οποία επιβάλλεται η κατάσχεση —> προσδιορισμός έννομη σχέσης (όχι δεκτή η απλή περιγραφή).

Άλλο η επιταγή αυτή —> εδώ επιτάσσεται ο τρίτος να μην επιβάλει στον καθου η εκτέλεση

1η άποψη: Υποστατή είναι μια κατάσχεση στα χέρια τρίτου αν γίνει η επίδοση τόσο στον καθου η εκτέλεση όσο και στον τρίτο —> αν λείπει κάποια, ανυπόστατη

2η άποψη (νομολογία): Αρκετή η επίδοση του κατασχετηρίου στον καθου, στον τρίτο είναι στοιχείο του κύρους

Για την προθεσμία ανακοπής —> προθεσμία του αρ. 933ΚΠολ

Μπορεί να παραιτηθεί από την επιβολή εις χείρας τρίτου κατάσχεσης —> δεν μπορώ να ματαιώσω έναν πλειστηριασμό αν δεν συναινούν όσοι έχουν καταθέσει εκτελεστό τίτλο

Και στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου υπάρχει παραίτηση —> αρ. 293επ. Κπολ (η παραίτηση είναι δυνατή μέχρι την πάροδο 8 ημέρων από την επιβολή της κατάσχεσης, γιατί υπάρχει δυνατότητα επιβολής κατάσχεσης από άλλους μέσα στο δήμερο από την επίδοση του κατασχετηρίου. Με τη συντέλεση της εκχωρήσεως της απαιτήσεως, δεν υπάρχει απαίτηση και ο κατασχών δανειστής δεν μπορεί να παραιτηθεί)

Προσοχή! —> πού είναι η νόμιμη επίδοση! (Αρ. 983 παρ. 4)

Συνέπειες της επιβληθείσας κατάσχεσης εις χείρας τρίτου —>

-Νομική δέσμευση της κατασχεθείσας απαίτησης —> στερείται την εξουσία διαθέσεως

-Κρίσιμος χρόνος: αρ. 984ΚΠολ, από την ημέρα που επιδίδεται στον καθου η εκτέλεση το κατασχετήριο

- Απαγόρευση διαθέσεως ακόμη και αν δεν έχει επιδοθεί ακόμη στον τρίτο

-Παρ. 2: Απαγορεύεται η εξόφληση της κατασχεθείσας απαίτησης από τον τρίτο ή ο συμψηφισμός [αν πέσει στο πρακτικό συμψηφισμός —> πρέπει να κάνω διάκριση για το αν πρόκειται για υφιστάμενη και ληξιπρόθεσμη απαίτηση ή για μελλοντική —> ΑΚ449, κρίσιμο είναι η απαίτηση του τρίτου να ήταν γεννημένη το χρόνο που επιδόθηκε στον οφειλέτη το κατασχετήριο]

-Για χρηματικές απαιτήσεις —> δεσμεύεται μόνο για το ποσό που επιβάλλεται η κατάσχεση

-Μπορεί να επιβληθεί κατάσχεση για μελλοντικές απαιτήσεις αλλά μόνο για συγκεκριμένες έννομες σχέσεις

-Παρ. 5: διατάξεις για διορισμό μεσεγγυούχου

Σχετικά με τη δήλωση του τρίτου (αρ. 985), μετρώντας 8 μέρες [δικονομική προθεσμία ενέργειας] από τότε που του επιδόθηκε το κατασχετήριο οφείλει να καταβάλει δήλωση —> δικονομική υποχρέωση, εντάσσεται στο ευρύτερο καθήκον μαρτυρίας και αφορά γενικά την παροχή πληροφοριών προς τον κατασχόντα ή δανειστή. Πρέπει να είναι ειλικρινής. Αν γίνει δήλωση σε αναρμόδιο όργανο —> ανυπόστατη δήλωση

Προσοχή! Σε πρακτικό που θα χάσει ο τρίτος την ημερη προθεσμία —> αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην πρότερη κατάσταση (ανωτέρα βία, δόλος, 30 μέρες προθεσμίας από τότε που έλαβε χώρα το εμπόδιο) // όχι αμέσως το έχασε και τέλος

Κλασική δήλωση είναι η καταφατική —> διαδικαστική πράξη εκτελέσεως και μπορεί να προσβληθεί και με το αρ. 933ΚΠολ. Στη δήλωσή του ο τρίτος πρέπει να αναφέρει τη δικαιολόγητο έννομη σχέση και τις τυχόν ενστάσεις που έχει.

Το αρ. 987 έχει αρνητική διατύπωση —> ερμηνευτικά από τη νομολογία έχει επεκταθεί και σε περιπτώσεις ακατασχέτων λόγων δημοσίου συμφέροντος

Ένα δικονομικό μέσο με το οποίο ο τρίτο μπορεί να «παραπονεθεί» με το αρ. 987ΚΠολ είναι με τη δήλωση του αρ. 985ΚΠολ (ότι δηλαδή δεν περιέχει τα απαραίτητα στοιχεία το κατασχετήριο)

Αν μιλάμε για μελλοντική υποχρέωση —> αρκεί να αναγνωρίσει τη σχέση τώρα και να υποσχεθεί για δέσμευση του στο μέλλον

Αν παρασχεθεί θετική δήλωση —> αρ. 989ΚΠολ «ό,τι άλλο ο νόμος ορίσει ως εκτελεστό τίτλο»

Αν φτάνει το ποσό για τον κατασχόντα, πλήρωνει- καταβάλει ο τρίτος αφού περάσουν 8 μέρες και τρέχουν από την επίδοση του κατασχετηρίου στον καθ' ου. Αν δεν επαρκεί το ποσό για να εξοφληθούν οι κατασχόντες —> δημόσια κατάθεση στο Παρακαταθηκών και Δανείων

Η αρνητική δήλωση —> δεν υπάρχει απαίτηση ή πρόκειται για ακατάσχετη απαίτηση

Σκόπιμο είναι αν έχει τυχόν ενστάσεις ο τρίτος, θα πρέπει να τις περιγράψει
Αν είναι ανακριβής η δήλωση ή δεν γίνει καθόλου —> αποζημιωτική ευθύνη αρ. 985 παρ. 3ΚΠολ (αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ανακριβούς δηλώσεως και ζημίας)

Ισχυρισμοί

Αοριστία - Νομική βασιμότητα

Παραδείγματα:

Ο Α κατά του Β ασκεί αγωγή στο πολυμελές και ζητά το ποσό των 250.000 ευρώ από εγγύηση. Ισχυρίζεται ο Α ότι ο δανειολήπτης, όφειλε να επιστρέψει το δάνειο τη δήλη μέρα και δεν το έκανε - ληξιπρόθεσμη οφειλή και άρα μπορεί να ζητήσει το ποσό από τον εγγυητή γιατί έχει παραιτηθεί από την ένσταση διζήσεως. Ο Β ισχυρίζεται ότι είναι αόριστη η αγωγή και επικουρικά νόμω αβάσιμη, γιατί ο δανειστής δεν έγραψε αν τηρήθηκε ο έγγραφος τύπος. Ο ενάγων απαντά με την προσθήκη, ότι δεν πρόκειται για αοριστία ή νομική αβασιμότητα. Με την προσθήκη του μάλιστα προσκόμισε την έγγραφη εγγύηση.

Απάντηση: Κρίσιμο εδώ είναι αν είναι θεμελιωτικός ισχυρισμός. Αυτό είναι το ζήτημα να έχουμε θεμελιωτικό ισχυρισμό δικαιολόγητο ή αν έχουμε αντίθετο κανόνα δικαίου

Το βάρος επικλήσεως ενός ισχυρισμού επηρεάζει το νόμω βάσιμο, αλλά και των ενστάσεων. Οι κατηγορίες παραδεκτού, του νομικού και ουσία βασίμου —> ισχύει

και για τις ενστάσεις

Για την αγωγή —> το νόμο βάσιμο μπορεί να αφορά πραγματικούς ή νομικούς λόγους

Για πραγματικούς λόγους —> ακόμη και αν αποδειχθούν αληθή αυτά που αναφέρονται, δεν πληρούν τον κανόνα δικαίου

Για νομικούς λόγους —> επικαλούμαι έννομες συνέπειες που δεν υπάρχουν στο νόμο

Η αοριστία είναι η κλασική περίπτωση που οδηγεί σε απαράδεκτο της αγωγής
Ούτε η αοριστία ούτε η νομικά αβάσιμη αγωγή δεν θεραπεύονται —> ούτε μέσω του αρ. 224ΚΠολ, ούτε μπορώ να θεραπεύσω την αοριστία παραπέμποντας σε έγγραφα που καταθέτω με τις προτάσεις μου

Υπάρχει η αποδοχή και η παραίτηση της αγωγής —>

Σχετικά με την αποδοχή: κατά την κρατούσα άποψη, με την αποδοχή της αγωγής δεν θεραπεύεται η αοριστία

Και με την αποδοχή και με την παραίτηση —> δεν θεραπεύονται διαδικαστικές πλημμέλειες

ΣΟΣ για εξετάσεις —> Τι είναι οι ισχυρισμοί που προβάλλονται; Πρέπει να δούμε αν έχουμε θεμελιωτικά γεγονότα ή εξαιρετικούς ισχυρισμούς. Μην πέφτεις στην παγίδα ότι αποδεικνύει αυτός που επικαλείται.

Δεν κοιτάμε ποιος επικαλείται τι, αλλά ποιος βαρύνεται —> αν ο ενάγων αναφέρει ότι δεν έχει εξοφληθεί το δάνειο —> δεν πρέπει να πούμε ότι οφείλει να το αποδείξει κιόλας

-Κατά την κρατούσα γνώμη, η τήρηση τύπου, είναι θετικό γεγονός —> με την επίκληση και απόδειξη του βαρύνεται ο ενάγων —> κατά κανόνα είναι εύκολο να δούμε αν έχουμε εξαιρετικό ισχυρισμό (έπεται / πχ παραγραφή αξίωσης). Στον ανασταλτικό ισχυρισμό και στον καταργητικό ισχυρισμό είναι επίσης εύκολο να διακριθεί. Πιο δύσκολος είναι ο δικαιοκωλυτικός.

Μια αναβλητική αίρεση —> πρέπει ο δανειστής να το επικαλεστεί; —> όχι ο οφειλέτης

Μια αξίωση του αγοραστή αποζημίωσης λόγω ελαττωμάτων του πωληθέντος πράγματος —> ΑΚ537

Το παραδεκτό και η νομική βασιμότητα της αγωγής —> ελέγχονται αυτεπαγγέλτως στα ένδικα μέσα αλλά μόνο στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο. Δεν απαιτείται να προβάλλονται ως λόγοι εφέσεως [προσοχή! Πρόκειται για εξαίρεση του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της εφέσεως]

Στην αναίρεση —> ένα ζήτημα νομικής αβασιμότητας που δεν είχε κριθεί σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, μπορεί ο ΑΠ να το ελέγξει αυτεπαγγέλτως; Με το νέο αρ. 562 παρ. 2γ προστέθηκε «ή το δεδικασμένο», άρα πλέον ναι

Σε πρακτικό που θα καταλήξει ότι έχουμε νομική αβασιμότητα —> αν το δικαστήριο της ουσίας κρίνει τη νομική αβασιμότητα αλλά αξιώνοντας περισσότερα στοιχεία από αυτά που προβλέπει ο νόμος —> αρ. 559 αρ. 1

Αντίστοιχα, αν κρίνει μια αγωγή απαράδεκτη, ενώ ήταν παραδεκτή —> αρ. 559 αρ.

14

Ο Α άσκησε αγωγή κατά της ομόρρυθμης εταιρείας Β και των δύο ομόρρυθμων εταίρων αυτής Γ και Δ με αίτημα την καταδίκη τους στην καταβολή εις ολόκληρον αποζημιώσεως λόγω αδικοπραξίας, α) ποσού 50.000 Ευρώ ως περιουσιακή ζημία και β) ποσού 20.000 Ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Στην πρωτοβάθμια δίκη δεν παρέστησαν οι Γ και Δ, οι οποίοι είχαν κληθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα. Παρέστη μόνο η Β, η οποία αρνήθηκε την ιστορική βάση της αγωγής και ισχυρίστηκε ταυτόχρονα ότι «η ζημία οφειλόταν ^{ένσταση} ^{συνυπαίτιότητάς} σε συνυπαιτιότητα του Α». Η Β προσκόμισε 2 ένορκες βεβαιώσεις με τις προτάσεις της. Το δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό της Β περί συνυπαιτιότητας του Α ως αόριστο, έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή και υποχρέωσε όλους τους εναγόμενους να καταβάλουν εις ολόκληρον στον Α το ποσό των 30.000 Ευρώ για την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του, καθώς επίσης και το ποσό των 10.000 Ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Ερωτάται:

1. Ορθά απορρίφθηκε ο ισχυρισμός συνυπαιτιότητας που προέβαλε η Β;
2. Δικαιούται η Β να ασκήσει έφεση και να προτείνει για πρώτη φορά ενώπιον του Εφετείου με ορισμένο τρόπο τον ισχυρισμό συνυπαιτιότητας;
3. Ποια είναι η νομική φύση της ομοδικίας μεταξύ των εναγομένων; Ποιες είναι οι συνέπειες της απουσίας των Γ και Δ στην πρωτοβάθμια δίκη;
4. Νομιμοποιούνται οι Γ και Δ στην άσκηση εφέσεως κατά της πρωτόδικης αποφάσεως; Δικαιούνται να προβάλουν με την έφεση ισχυρισμούς που δεν προτάθηκαν πρωτοδίκως;
5. Δικαιούνται οι Γ και Δ να προσκομίσουν ο καθένας νέες ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του Εφετείου;
6. Εάν γίνει τελεσίδικα δεκτή η αγωγή για το ποσό των 40.000 Ευρώ δικαιούται ο Α, με εκτελεστό τίτλο τη σχετική απόφαση, να επιβάλει κατάσχεση σωρευτικά σε δύο ακίνητα που ανήκουν κατά κυριότητα στον Γ, εμπορικής αξίας 42.000 Ευρώ και 300.000 Ευρώ αντιστοίχως; Ποιες δυνατότητες ένδικης προστασίας έχει ο Γ έπειτα από την επίσπευση εναντίον του αναγκαστικής εκτελέσεως;

1. Πρόκειται για ένσταση, το βάρος απόδειξης το έχει η ενιστάμενη Β. Χρειάζεται και το ορισμένο ποσοστό συνυπαιτιότητας για το οριστό της ένστασης. Απαραίτητο και το ιστορικό της ένστασης και το αίτημα φυσικά
2. Ναι, μπορεί να θεραπευθεί η αοριστία
3. Καλύπτονται από το δεδικασμένο --> αναγκαστική ομοδικία // Αντιπροσωπεύονται από την ομόρρυθμη εταιρία
4. Ναι, γιατί κατέστησαν διάδικοι, αναγκαία ομοδικία
Έχουν δικαίωμα κατ' εξαίρεση (νέοι ισχυρισμοί)
5. Αρ. 422 παρ. 3ΚΠολ + 529ΚΠολ => επιτρέπεται για κάθε αυτοτελώς δικαιοδοσία
6. Αρ. 951 παρ. 2ΚΠολ => θα πρέπει να περιοριστεί στο μικρό ακίνητο με ανακοπή

-Αν είχε εναχθεί μόνο η εταιρεία, οι εταίροι δεν νομιμοποιούνται να ασκήσουν έφεση, γιατί

δεν κατέστησαν διάδικοι. Όμως, δεσμεύονται από το δεδικασμένο ως αναγκαίοι ομόδικοι και από τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας (ΚΠολ 920επ.). Οι εταίροι προστατεύονται μόνο με παρέμβαση ή τριτανακοπή.

-Ο ειδικός διάδοχος (ασχέτως αν ήταν διάδικος) μπορεί να ασκήσει έφεση

-Συνήθως οι ομόδικοι ασκούν όλοι μαζί έφεση -->

ΣΟΣ --> Αρ. 537ΚΠολ, εφόσον δεν αποδέχτηκαν την πρωτόδικη απόφαση. Η αποδοχή αφορά στον αδρανήσαντα ομόδικο (απλό)

-Αρ. 76 παρ. 3, 4ΚΠολ

-Είναι απαράδεκτη η έφεση του ενός ομοδίκου μετά την έφεση του ενός;

Όχι, αν δεν αντιφάσκουν --> συνεκδίκαση

Αν πρόσθεσε λόγο έφεσης --> πρόσθετοι λόγοι έφεσης

Αν είναι copy paste --> άνευ αντικειμένου, θα συνεκδικαστεί τυπικά όμως

-Ο κυριος παρεμβάς μπορεί να ασκήσει έφεση

-Ο απλώς προσθέτως παρεμβάς μπορεί να ασκήσει έφεση ανεξάρτητα από την άσκηση του υπέρ ου

-Αρ. 516ΚΠολ => πλέον και ο προσεπικληθείς

-Προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή => διεύρυνση των αντικειμενικών ορίων , καθίσταται διάδικος

-Αρ. 527ΚΠολ --> νέοι ισχυρισμοί

Αρ. 327 παρ. 5ΚΠολ --> 20 μέρες πριν τη συζήτηση οψιγενείς ισχυρισμοί

Κανόνας το ίδιο υλικό

Αν γεννήθηκε μετά το 20ήμερο --> οψιγενείς ισχυρισμοί

-Αναιρετικώς ανέλεγκτη η κρίση του δεύτερου δικαστηρίου περί οψιγενών ή μη ισχυρισμών

-Αρ. 559/ 519 --> αρχή αναλογικότητας // ελέγχονται αναιρετικά

-Αρ. 529ΚΠολ --> μπορώ να φέρω νέα αποδεικτικά μέσα στην έφεση

Εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων δεν ελέγχεται αναιρετικά (μόνο προβάλλεται ως κάποιος λόγος αναίρεσης)

Αρ. 237ΚΠολ

8/4/2022

Εφαρμογές Πολιτικής Δικονομίας

108/04/2022

8 Απριλίου 2022

501 + 502 ΚΠολΔικ
1. ΜΕΦΠειρ 256/2020: Ανωτέρα βία ως λόγος ανακοπής ερημοδικίας. Έννοια ανωτέρας βίας. Πταίσμα δικαστικού πληρεξουσίου ως λόγος ανακοπής ερημοδικίας.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εναγομένου, ο οποίος είχε παραστεί ανώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και συναινέσει για την αναβολή της υποθέσεως κατά τη δικάσιμο της 10.11.2011, οπότε αναβλήθηκε η υπόθεση για τη δικάσιμο της 27.3.2013, παρέλειψε δολίως, άλλως από βαρεία αμέλεια να ενημερώσει τον εντολέα του για την πιο πάνω μετ' αναβολή δικάσιμο και έτσι δεν εμφανίστηκε ο εναγόμενος στο ακροατήριο κατά την ημέρα της εκδικάσεως της αγωγής, με αποτέλεσμα αυτή να συζητηθεί ερήμην του και να γίνει δεκτή προς βλάβη των συμφερόντων του!!!!

2. ΑΠ 547/2020: Αναίρεση. Λόγος αναίρεσεως για μη λήψη υπόψιν των αποδεικτικών μέσων που οι διάδικοι επικαλέστηκαν και προσκόμισαν.

Μη λήψη υπόψη της (ιατρικής) πραγματογνωμοσύνης που είχε προσκομίσει και επικαλεστεί η αναρρεσίονσα.

3. ΑΠ 160/2019: Ίδρυση του λόγου αναίρεσεως του άρθρου 559 αρ. 17 ΚΠολΔ (αντιφατικές διατάξεις).

Ενώ στο προεισαγωγικό τμήμα της αναρρεσιβαλλόμενης αποφάσεως αναφέρεται ως εκκαλών ο ενάγων, στο αιτιολογικό της αναφέρεται ως εκκαλών ο τρίτος εναγόμενος!!!

4. ΑΠ 147/2019: Μη πρόσδοση από το δικαστήριο της ουσίας πλήρους αποδεικτικής δυνάμεως σε δικαστική ομολογία διαδίκου. Θεμελίωση λόγου αναίρεσεως από το άρθρο 560 αρ. 1 ΚΠολΔ.

5. ΑΠ 399/2019: Αναγκαστική Εκτέλεση. Επιτρεπτό διορθώσεως του πίνακα κατατάξεως:

6. ΑΠ 474/2019: Αναγγελία. Στοιχεία αναγγελτηρίου. Αοριστία αναγγελίας.

Μη αναφορά της ευθύνης του οφειλέτη υπό την ιδιότητά του ως κληρονόμου του χρέους.

7. ΑΠ 1586/2017: Παραίτηση από το αγωγικό δικαίωμα. Παραίτηση που δηλώθηκε χωρίς να τηρηθεί ο τύπος.

1. ΜΕΦΠειρ 256/2020

Το αν είναι ανωτέρα βία, ελέγχεται από τον ΑΠ —> εξειδικεύεται η έννοια με βάση το πραγματικό γεγονός

Πάμε στο αρ. 559 αρ. 1 —> ανελέγκτως κριθέν υλικό κτώς κριθέν υλικό
Ελέγχονται ανααιρετικά και οι αόριστες νομικές έννοιες

Το πταίσμα του ιδίου του δικηγόρου λογίζεται ως πταίσμα του ιδίου του διαδίκου

2. ΑΠ547/2020

Εδώ είχε επικαλεστεί ο ένας διάδικος μια ιατρική πραγματογνωμοσύνη, κατά την κρίση του δεν ελήφθη υπόψη από το δικαστήριο της ουσίας —> άρα αρ. 559 αρ. 11

Αρ. 11 γ' —> το δικαστήριο παραβιάζει την υποχρέωση του να λάβει υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα (άλλο το πώς θα τα εκτιμήσει) —> αρ. 335 +338ΚΠολ, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα που είναι είτε άμεσα είτε είναι δικαστικά τεκμήρια. Τα αποδεικτικά αυτά μέσα πρέπει να αποδεικνύουν ουσιώδη πραγματικό ισχυρισμό

[Αν έχω αδικοπρακτική ευθύνη σε πρακτικό —> θα ψάξω να βρω ουσιώδη ισχυρισμό από τον αριθμό 8// το αντίστοιχο στην απόδειξη είναι ο αριθμός 11]

Ο κανόνας για να δω αν λήφθηκαν υπόψη τα αποδεικτικά μέσα —> Η νομολογία αρκείται στην αναφορά των κατηγοριών των αποδεικτικών μέσων που λήφθηκαν υπόψη

Η πραγματογνωμοσύνη είναι αυτοτελής —> πρέπει να γίνει ξεχωριστή μνεία από τα λοιπά έγγραφα

Το αρ. 559 αρ. 11 —> προϋποθέτει κρίση του δικαστηρίου στο ουσία αβάσιμο [δεν νοείται να έχει απορριφθεί η αγωγή μου ως απαράδεκτη και να επικαλούμαι μη λήψη υπόψη των αποδεικτικών μεσων]

Κατ' εξαίρεση, αν δεν γίνεται μνεία των κατηγοριών των αποδεικτικών μέσων, το δικαστήριο στην απόφαση του λέει ότι «από όλο το περιεχόμενο της απόφασης θα πρέπει να προκύπτει ως αδιστάκτως βέβαιο ότι ελήφθη υπόψη το αποδεικτικό μέσο» —> κατά μια άποψη αυτό αποτελεί ανεπίτρεπτο έλεγχο ουσίας από τον ΑΠ

3. ΑΠ160/2019

Στο δικαστήριο της ουσίας είχε γίνει δεκτή η αγωγή κυριότητας, τόσο με παραγωγική αιτία όσο και με έκτακτη χρησικτησία . Ο ηττηθείς διάδικος ασκεί αναίρεση με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως —> αρ. 559 αρ. 1(η εικοσαετία της χρησικτησίας δεν είχε συμπληρωθεί)

Το διατακτικό της συγκεκριμένης αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης στηρίζεται αυτοτελώς σε δύο ή περισσότερες αιτιολογίες —> πρέπει ως αναιρέσιων να πλήξεις και τις δύο, γιατί αν πλήξεις τη μία υπάρχει η άλλη —> αλυσιτελής εδώ ο λόγος αναίρεσης από τον αριθμό 1

Σε άλλη απόφαση, στην οποία στηρίχθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη —> αρ. 559 αρ. 16 αποδεικτικό μέσο εδώ, το δικαστικό τεκμήριο/ απλή εκτίμηση δικαστικού τεκμηρίου

Στην αρχή της προσβαλλόμενης αποφάσεως αναφέρεται ως εκκαλών ο ενάγων —> σε άλλο σημείο του αιτιολογικού αναφέρεται ως εκκαλών ο τρίτος εναγόμενος —> ο δικηγόρος στην αναίρεση προβάλλει το αρ. 559 αρ. 17 —> η αντίθεση πρέπει να υπάρχει στο διατακτικό και όχι στις αιτιολογίες άρα δεν είναι το 17! Θα μπορούσαν και στις αιτιολογίες, μόνο αν οι αιτιολογίες είχαν θέση διατακτικού

4. ΑΠ147/2019

Απόφαση που ξεκίνησε από το Ειρηνοδικείο. Ο αναιρέσιων επικαλείται το αρ. 560ΚΠολ, δηλαδή το δικαστήριο της ουσίας δεν προσέδωσε πλήρη αποδεικτική δύναμη σε μια ομολογία του αντιδίκου —> αρ. 560 αρ. 1 —> εν προκειμένω, δεν θεμελιώνεται ο λόγος αναίρεσης του αρ. 559 αρ. 1 και αρ. 560 αρ. 1, γιατί πρόκειται εδώ για κανόνα όχι ουσιαστικού αλλά δικονομικού δικαίου - δεν υπάρχει αντίστοιχος του αρ. 559 αρ. 12 στο άρθρο 560

5. ΑΠ399/2019

Αρ. 1005 παρ. 3

Διόρθωση δικαστικής απόφασης —> αντίστοιχη πράξη χωρεί και στη διόρθωση του πίνακα κατατάξεως

6. ΑΠ474/2019

Εδώ πρόκειται για δανειστή, από το δημόσιο, και ζητά την κατάταξη (δύο οφειλέτες). Για τον ένα ζητά να καταταγεί ως κληρονόμος για το ένα ποσό και ως δανειστής για το άλλο. Μπορεί να γίνει λόγος για αοριστία αναγγελίας;

Γενικά και μια αναγγελία μπορεί να κριθεί ως αόριστη —> εν προκειμένω πρόκειται

για αναγγελία που δεν διευκρινίζεται αν θα καταταγεί ως κληρονόμος ή ως δανειστής και για ποιο ποσό—> πάγια νομολογία είναι ότι μπορεί να συμπληρωθεί το αναγγελτήριο, με τα έγγραφα που κατατίθενται στον υπάλληλο του εκπλειστηριασμού

7. ΑΠ1586/2017

Πρόκειται για μια κληρονομική διαδοχή όπου ασκήθηκε λόγος αναιρέσεως γιατί ελήφθη υπόψη ο ισχυρισμός περί πλαστότητας ότι είναι ένας ισχυρισμός για μερική παραίτηση από το δικαίωμα. Υπήρχε μια δήλωση σε μια διαθήκη ότι υπήρχε παραίτηση από τα δικαιώματα.

Στην προκειμένη περίπτωση, έχουμε την παραίτηση από το δικόγραφο και την παραίτηση από το δικαίωμα —> στην παραίτηση από το δικαίωμα έχουμε παραίτηση και από τη διαδικαστική δικονομική πράξη αλλά και παραίτηση από την παροχή έννομης προστασία —> σωστά δεν κρίθηκε αυτό το σημείωμα ως παραίτηση

Το ιδιόγραφο αυτό σημείωμα παραίτησης, μπορεί να αξιοποιηθεί σε μια δίκη; Μπορεί να αξιοποιηθεί ως δικαστικό τεκμήριο στην καταχρηστική άσκηση

Εφαρμογές Πολιτικής Δικονομίας

14 Απριλίου 2022

1. **ΑΠ 626/2018:** Αίτηση αναιρέσεως. Απορριπτέα η αίτηση αναιρέσεως λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του αναιρεσείοντος. Μη συνδρομή περιπτώσεως αναιρέσεως της αποφάσεως μόνο ως προς την εσφαλμένη αιτιολογία της. Απόρριψη λόγου ανακοπής ως αόριστου.
2. **ΑΠ 56/2019:** Ερμηνεία δικαστικής αποφάσεως. Αμετάκλητη ερμηνευτική απόφαση. Παραγωγή αντίστοιχων εννόμων αποτελεσμάτων από την ήδη υπάρχουσα – και αποτελούσα ενιαίο σύνολο με την ερμηνευτική – ερμηνευόμενη απόφαση, και μάλιστα αναδρομικά από τη δημοσίευση της τελευταίας.
3. **ΜΠρΑΘ 7017/2018:** Ανακοπή κατά της εκθέσεως πλειστηριασμού και κατακυρώσεως. Αναστολή εκτελέσεως. Σφάλμα του συστήματος ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Εσφαλμένη πληκτρολόγηση του ποσού της προσφοράς. Έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης του ανακόπτοντος υπερθεματιστή.
4. **ΕιρΑΘ 1065/2019:** Ρήτρα παρεκτάσεως αρμοδιότητας, που ενσωματώθηκε σε (ανυπόγραφους) Γενικούς Όρους Ασφαλιστηρίου. Αμφισβήτηση εκ μέρους της εναγόμενης ασφαλιστικής εταιρείας της κατά τόπον αρμοδιότητας του δικαστηρίου να επιληφθεί της αγωγής που ασκήθηκε στα προβλεπόμενα από τη ρήτρα παρεκτάσεως δικαστήρια των Αθηνών.
5. **ΑΠ 1275/2018:** Μη υπαγωγή του ισχυρισμού περί αοριστίας της αγωγής (ή ενστάσεως) στις εξαιρέσεις του άρθρου 562 αρ. 2 ΚΠολΔ. Καθιέρωση ειδικής προϋποθέσεως του παραδεκτού των λόγων αναιρέσεως, η συνδρομή της οποίας πρέπει να προκύπτει από το αναιρετήριο. Πρέπει, δηλαδή, να αναφέρεται στο αναιρετήριο, ότι ο ισχυρισμός ο οποίος στηρίζει τον λόγο αναιρέσεως είχε προταθεί στο δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και μάλιστα ότι είχε προταθεί παραδεκτός και νομίμως.
6. **ΑΠ 1350/2018:** Επίκληση της διετούς διαστάσεως ως στοιχείο της ιστορικής βάσεως της αγωγής διαζυγίου (ΑΚ 1439 § 3). Διακοπτικά της ψυχικής και σωματικής απομακρύνσεως περιστατικά, που τυχόν επικαλείται ο εναγόμενος.
7. **ΑΠ 863/2017:** Άρνηση της πληρεξούσιας δικηγόρου του αναιρεσίβλητου να παραλάβει το δικόγραφο της αναιρέσεως λόγω του θανάτου του εντολέως της. Κήρυξη απαράδεκτης της συζήτησεως της αιτήσεως αναιρέσεως.
8. **ΑΠ 785/2018:** Αναγκαστική εκτέλεση. Ανααιρετικός έλεγχος της κρίσεως του δικαστηρίου της ουσίας ως προς τη διάρκεια της προσωπικής κρατήσεως.

8. ΑΠ 785/2018

Είχε διαταχθεί προσωρινή κράτηση 3 μηνών του εκδότη της επιταγής, λόγω έκδοσης ακάλυπτης επιταγής —> άρα αδικοπραξία. Το εφετείο έκρινε ότι αρκετός ήταν ο ένας μήνας. Ασκήθηκε αναίρρηση από το δανειστή. Μπορεί να ελεγχθεί από τον Αρειο Πάγο το εύρος της προσωρινής κράτησης; Διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου, να ελέγχονται αναιρετικά τα άκρα όρια, το εύρος της κράτησης

1. ΑΠ626/2018

Εδώ πρόκειται για ανακοπή του πίνακα κατά της διανομής του πλειστηριάσματος
Όταν δεν επαρκεί το πλειστηρίασμα, προαφαιρούνται τα έξοδα εκτελέσεως —> αυτά που γίνονται για το συμφέρον όλων των δανειστών
Το ζήτημα είναι: κάποια έξοδα που θεωρήθηκαν εκτελέσεως και δεν έπρεπε, κατά ποιου στρέφεται η ανακοπή του πίνακα του αρ. 979ΚΠολ;

Στην υπόθεση που απασχόλησε τον ΑΠ είχε στραφεί η ανακοπή του 979ΚΠολ τόσο κατά του επισπεύδοντος όσο και κατά του δικαστικού επιμελητή —> αυτό είναι λάθος, όχι κατά του επισπεύδοντος. Τα έξοδα που έκανε ο επιμελητής ανάγονται στην προσωπική σχέση επισπεύδοντος-επιμελητή. Γίνεται δεκτό ότι για τα έξοδα εκτελέσεως που δεν αφορούν όλους τους δανειστές νομιμοποιείται παθητικά ο επισπεύδων

-Ανακοπή για να είναι ορισμένη πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι ματαιώσεως; Αρκεί να αρνηθεί (979ΚΠολ), δεν χρειάζεται να αιτιολογηθεί στην ανακοπή γιατί κακώς έχει απορριφθεί η ανακοπή ως αόριστη (από το εφετείο)

Αρα από αυτή την απόφαση πρέπει να ξέρουμε —> παθητική νομιμοποίηση ως προς τα έξοδα εκτελέσεως (πάντα στρέφεται κατά του επισπεύδοντος δανειστή) // τότε με το 578ΚΠολ έχουμε αντικατάσταση αιτιολογιών και τότε δεν έχουμε όταν αλλάζουν τα όρια του δεδικασμένου)

2. ΑΠ 56/2019

Εγιναν διαδοχικά λάθη από τους διαδίκους και το δικαστήριο - είχε στραφεί ο ενάγων για μια αδικοπρακτική ευθύνη κατά δύο εναγομένων και ζήτησε να καταβάλουν εις ολόκληρον. Καταδικάστηκαν σε σύμμετρη αποζημίωση. Ασκή έφεση ο ενάγων και ασκεί και έφεση ο ένας από τους δύο εναγομένους. Απορρίπτεται η έφεση του ενάγοντος και γίνεται δεκτή η έφεση του ενός εναγομένου που καταδικάστηκε. Ο άλλος εναγόμενος δεν άσκησε έφεση. Το θέμα είναι ότι ο ενάγων δεν μπορούσε να καταλάβει τι του οφείλει ο δεύτερος που δεν άσκησε έφεση και άρα ζητά διόρθωση της απόφασης. Το δικαστήριο έκανε ερμηνεία από μόνο του (κάτι που δεν επιτρέπεται!). Αυτή η απόφαση που ερμήνευσε, τελεσιδίκησε και κατέστη αμετάκλητη και έπρεπε μετά να την αναιρεσιβάλλει γιατί υπήρχε ερμηνεία που δεν ήταν νόμιμη.

3. ΜΠρΑθ 7017/2018

Ηλεκτρονικός πλειστηριασμός, στον οποίο πληκτρολογώντας την προσφορά ο υπερθεματιστής έκανε κάθος και αντί για 300.000 πληκτρολόγησε 3.000.000. Άσκησε ανακοπή κατά της ακυρωτικής εκθέσεως. Η υπόθεση που δημοσιεύεται είναι στο πλαίσιο αναστολής εκτελέσεως ως παρεπόμενο ένδικο βοήθημα. [προσοχή! Έχει επανέλθει πλέον]

-Σωστά άσκησε ανακοπή κατά του πλειστηριασμού; Με αφορμή το αρ. 933ΚΠολ, με το ζήτημα της ενεργητικής νομιμοποίησης —>

Αποψη θεωρίας: και οι δανειστές που έχουν έννομο συμφέρον (στην πράξη ο δανειστής είναι και υπερθεματιστής) /

Αποψη νομολογίας: (κρατούσα) αφού δεν είσαι δανειστής, δεν νομιμοποιείσαι ενεργητικά [μένει όμως απροσπάτευτος; Δεν νομιμοποιείται να ασκήσει ανακοπή του 933ΚΠολ αλλά τυχόν αντιρρήσεις μπορεί να τις προβάλλει ως αμυνόμενος στην αναγκαστική εκτέλεση του αναπλειστηριασμού που θα γίνει σε βάρος του]

«Εγω σωστό πληκτρολόγησα το σύστημα έκανε λάθος» [κύρια βάση]

Αν θεωρήσουμε ότι εδώ υπάρχει δημόσιο έγγραφο —> αυξημένη αποδεικτική δύναμη —> ανταπόδειξη κατά του δημοσίου εγγράφου

«Πλανήθηκα, άλλο ήθελα να πληκτρολογήσω και άλλο πληκτρολόγησα» [επικουρική βάση]

Πρόκειται για διαδικαστική πράξη, άρα δεν γίνονται δεκτά ελαττώματα βουλήσεως

Αρα ζητήματα που πρέπει να γνωρίζω εδώ —> αναστολή που δεν υπήρχε και τώρα προστέθηκε // ενεργητική νομιμοποίηση του υπερθεματιστή (2 απόψεις) // αυξημένη αποδεικτική ισχύ δημοσίου εγγράφου

4. ΕιρΑθ 1275/2019

Ρήτρα παρέκτασης σε ασφαλιστήριο συμβόλαιο που δεν υπογράφηκε. Ασκήθηκε αγωγή στο δικαστήριο της ρήτρας. Η ασφαλιστική λέει ότι δεν είναι αρμόδιο γιατί δεν υπογράφηκε η ρήτρα παρεκτάσεως

Αρ. 116ΚΠολ (δεν χρειάζεται η σωρευτική επίκληση του αρ.281ΑΚ) —> καταχρηστική άσκηση δικαιώματος

5. ΑΠ 1275/2018

Μπορώ για πρώτη φορά να επικαλεστώ την αοριστία της αγωγής με λόγο αναιρέσεως όταν την αοριστία δεν την έχω επικαλεστεί στο δικαστήριο ουσίας; Εδώ η αγωγή είχε απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη στον πρώτο βαθμό. Ασκήθηκε έφεση και το εφετείο τη δέχτηκε ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Ασκήθηκε αναίρεση με τον αριθμό 14 του αρ. 559ΚΠολ

-Μπορεί να προταθεί η αοριστία στον ΑΠ, ενώ δεν είχε προταθεί στο δικαστήριο της ουσίας, με το αρ. 562 παρ. 2; Δεν μπορεί. Η αοριστία πρέπει να έχει προταθεί για να προταθεί εκ νέου στον ΑΠ

-Ο ισχυρισμός της αοριστίας πρέπει να έχει προταθεί στο δικαστήριο της ουσίας στον πρώτο ή μπορεί και στο δεύτερο βαθμό; Το πραγματικό υλικό στην δευτεροβάθμια δίκη είναι αυτό της πρωτοβάθμιας και κατ' εξαίρεση αλλάζει.

Πώς μπορούμε παραδεκτά στο δεύτερο βαθμό να φέρουμε ένσταση αοριστίας; Αρ. 527 παρ. 3 (είναι από τις εξαιρέσεις του ποιοι ισχυρισμοί μπορούν να έρθουν πρώτη φορά στην δευτεροβάθμια δίκη)

Αρα εδώ πρέπει να κοιτάξω —> εξαιρέσεις του ποιοι ισχυρισμοί μπορούν να προταθούν για πρώτη φορά στη δευτεροβάθμια δίκη

6. ΑΠ 1350/2018

Διετής διάσταση ως λόγος διαζυγίου - έπρεπε να επικαλεστεί και να αποδείξει συγκεκριμένα περιστατικά που δείχνουν την ψυχική διάσταση; Τα πραγματικά περιστατικά της διετούς διάστασης πρέπει να τα προτείνει στην αγωγή του ή μπορούν να προκύψουν στην απόδειξη;

Αρκεί να επικαλεστεί τη διετία και έπειτα στα αποδεικτικά να επικαλεστεί τα λοιπά — ο νόμος έχει θέσει ένα αμύχλιο τεκμήριο

Η διάσταση εδώ είναι μια αόριστη νομική έννοια που είναι γνωστή σε όλους και δεν χρειάζεται εξειδίκευση —> περικλείει η ίδια μέσα της τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία εξαρτάται η έννομη συνέπεια (ισχυρός κλονισμός)

Πρόκειται για μια περιγραφική έννοια που αποτελεί εξαίρεση από το αρ. 216ΚΠολ —> αν αξιώνουμε από τον ενάγοντα να αναφέρει πραγματικά περιστατικά, αυτό θα ήταν περιττή επανάληψη

Αρ. 559 αριθμός 8 —> προϋποθέτει αυτοτελή ισχυρισμό (όχι άρνηση! - πάει πακέτο με την ιστορική αιτία/ θεμελιωτικό ισχυρισμό)

7. ΑΠ 863/2018 (σος)

Ο αναιρεσίων πήγε στην πληρεξούσια δικηγόρου του αναιρεσιβλήτου με το αρ. 143ΚΠολ (Επίδοση). Αρνείται να παραλάβει γιατί απεβίωσε ο εναγόμενος κατά τους ισχυρισμούς. Στην έκθεση αναγράφεται άρνηση παραλαβής της επίδοσης. Στον ΑΠ ισχυρίστηκε ότι αρνήθηκε γιατί δεν είναι πια αντίκλητος.

-Αρ. 101 + αρ. 286ΚΠολ —> πρέπει να υπάρχει και γνωστοποίηση στον αντίδικο. Ο Αντίδικος πρέπει να έχει πεθάνει μέσα στη «δίκη», στα όρια που χαράζει το αρ. 286ΚΠολ. Κακώς αρνήθηκε να παραλάβει εδώ γιατί ήταν αντίκλητος αφού δεν έχει λάβει χώρα το αρ. 286ΚΠολ

Εδώ έχουμε διαδικαστικό κώλυμα —> Απαράδεκτο συζήτησης —> θεραπεύεται [προσοχή! Όχι του ένδικου μέσου]

Αρ. 237ΚΠολ + αρ. 107ΚΠολ —>

-Το αρ. 107ΚΠολ μας ξεκόβει από την πρωτοβουλία των διαδίκων —> η διαταγή αποδείξεως δεν ανήκει στην πρωτοβουλία των διαδίκων

Με το αρ. 237ΚΠολ —> σκοπός είναι να πάμε σε μια ορθή απόφαση ακόμη και αν έχουμε μια αμέλεια των διαδίκων

Με την παρ. 8 —> διευκόλυνση για το μάρτυρα, την αυτοψία και την πραγματογνωμοσύνη

-Αρ. 116 παρ. 2 —> δεν είναι υπόθεση των διαδίκων και των δικηγόρων τους η δίκη —> δημόσιο συμφέρον για γρήγορη και ορθή απονομή της δικαιοσύνης

Το δικαστήριο ψάχνει πρώτα τα αποδεικτικά μέσα που έχουν προσαχθεί προαποδεικτικά (υποχρεωτική προαπόδειξη - αρ. 237 παρ. 1). Το ότι κάθε διάδικος μπορεί να φέρει 3 ένορκες βεβαιώσεις με τις προτάσεις και 2 με την προσθήκη, δεν σημαίνει ότι υποκαθίσταται το αποδεικτικό μέσο του μάρτυρα με την ένορκη βεβαίωση. Όταν δεν φέρουν ένορκες βεβαιώσεις οι διάδικοι —> σιωπηρή συμφωνία αποκλεισμού των ένορκων από τους διαδίκους (ακόμη και τότε το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει ένορκες). Σε συγκεκριμένες διαφορές είναι αδύνατο να σχηματιστεί δικανική κρίση χωρίς μάρτυρες (πχ ιατρικό λάθος). [ο δικαστής έχει βάρος να εξετάσει μάρτυρες]

5/5/2022

Αναιρετικοί λόγοι (αρ. 559ΚΠολ)

-Για να γίνει δεκτή μια αναίρεση πρέπει να κριθεί ως βάσιμος και νόμιμος ένας υποστατός αναιρετικός λόγος

-Δεν μπορούμε να επεκτείνουμε ερμηνευτικά του λόγους αναίρεσης

-Η εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων —> δεν ελέγχεται η ουσιαστική κρίση αναιρετικά [πχ ο δικαστής πείθεται από μια ένορκη βεβαίωση —> το ότι πείσθηκε από αυτό δεν μπορεί να ελεγχθεί αναιρετικά, μπορεί να ελεγχθεί το ορισμένο

-Απαράδεκτος λόγος αναίρεσης: αρ 562 (πιο συχνή περίπτωση είναι το αρ. 562 παρ. 2 —> κρίσιμο να δούμε την πρόταση του ισχυρισμού στο δικαστήριο της ουσίας —> πρόσφατη διάταξη, πλέον υπάρχει και το δεδικασμένο)

-Μιας συνήθους περίπτωση απορρίψεως αναιρέσεως ως απαράδεκτης είναι η αοριστία

-Ένα σφάλμα λογιστικό ή γραφικό σφάλμα της δικαστικής αποφάσεως, προσβάλλεται με τον αριθμό 1; Όχι γιατί αναφέρεται σε ουσιαστικούς λόγους —> εδώ θα ανατρέξουμε σε διόρθωση τη δικαστικής απόφασης

-Απαράδεκτος λόγος αναιρέσεως όταν προσβάλλει την εφετειακή απόφαση για ένα κεφάλαιο που δεν είχε μεταβιβαστεί σε αυτή

-Αίτηση αναιρέσεως που γράφει μέσα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του εφετείου δεν έλαβε υπόψη ένα συγκεκριμένο έγγραφο και επίσης παραμόρφωσε το περιεχόμενο του κρίσιμο εγγράφου[20] —> αν έχουμε δύο αντιφατικούς λόγους αναίρεσης ο δεύτερος θεωρείται απαράδεκτος (άποψη ΑΠ) / (άποψη θεωρίας) το δικαστήριο πρέπει να καλέσει τον διάδικο να δώσει εξηγήσεις (αρ. 236ΚΠολ) // θα μπορούσαν να έχουν προβληθεί επικουρικά οι λόγοι αυτοί [προσοχή!]

-Μπορεί να έχουμε επάλληλες κρίσεις του δικαστηρίου —> πχ ισχυρισμός ως απαράδεκτος και το εφετείο κάνει μια σκέψη και λέει ότι σε κάθε περίπτωση είναι ουσία αβάσιμος ο ισχυρισμός. Αν ο διάδικος πάει στον ΑΠ και ισχυριστεί ότι ήταν ορισμένος λόγος, αυτό είναι αλυσιτελής λόγος αναίρεσης (πρέπει να χτυπήσει και τη βασιμότητα)

-Παραλείπουν οι δικηγόροι να αναφέρουν τον σωστό αριθμό αναιρέσεως ή δεν γράφουν αριθμό —> ισχύει εδώ το *iure novit curia*

-Μιλάμε για ουσιαστική βασιμότητα του λόγου αναιρέσεως —> προσοχή! Άλλο η ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής και άλλη η ουσιαστική βασιμότητα του λόγου αναιρέσεως (=είναι αν με όσα προσκομίζει ο ανααιρεσίων αποδεικνύεται η νομική πλημμέλεια της αποφάσεως)

Κυριότεροι λόγοι,

Αριθμός 1: παράβαση ουσιαστικού δικαίου

-Προσοχή διάκρισης ουσιαστικών και δικονομικών κανόνων δικαίου —> πολλές φορές ουσιαστικοί κανόνες κρύβονται και στον Κπολ [πχ αρ. 68ΚΠολ (νομιμοποίηση και έννομο συμφέρον —> κανόνες ουσιαστικού δικαίου)]

Διαφορετικό είναι να μην εκτίθενται στην αγωγή επαρκώς τα αναγκαία στοιχεία για να θεμελιωθεί η νομιμοποίηση —> κρίνονται με τον αριθμό 14

-Επίσης, αρ. 70, αρ. 949, αρ. 544 αρ. 7ΚΠολ, αρ. 6 παρ. 1ΕΣΔΑ —> περιλαμβάνουν

ουσιαστικού δικαίου

-Επίσης περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες στον αριθμό 1

-Προσοχή με τα διδάγματα της κοινής πείρας —> δεν είναι κανόνες δικαίου / αν προσβληθούν κατά την εκτίμηση των αποδείξεων έχουμε ανέλεγκτη κρίση // αν όμως χρησιμοποιηθούν για την ερμηνεία κανόνα ουσιαστικού δικαίου ή χρησιμοποιηθούν για πραγματικά περιστατικά που υπάγονται σε αυτόν —. Αριθμός 1 (πχ εξειδίκευση αορίστων εννοιών)

-Έχουμε έλεγχο των σφαλμάτων της απόφασης κατά την εκτίμηση του νόμου βασίμου —> μπορεί να έχουμε εσφαλμένη ερμηνεία (λανθασμένη υπαγωγή του πραγματικού υλικού)

Προσοχή! Υπάρχει στην αναιρετική εμβέλεια του αριθμού 1 και η εξειδίκευση αόριστης νομικής έννοιας (πχ αμέλεια, αχαριστία, οικογένεια αρ. 932, υπαιτιότητα, συνυπαιτιότητα, ΑΚ173/200)

Ευθεία παράβαση των 173/200ΑΚ έχουμε όταν έπρεπε να τους εφαρμόσει το δικαστήριο και δεν το έκανε —> όταν δηλαδή υπάρχει κενό στη δικαιοπραξία

Αν δέχεται χωρίς άλλα επιχειρήματα ότι είναι σαφής και πλήρης μια δικαιοπραξία και άρα δεν υπάρχει ανάγκη ερμηνείας προσφεύγει στα ΑΚ173/200 —> σφάλμα

Αν διαπιστώνει ανέλεγκτα ότι υπάρχει κενό σε δικαιοπραξία, προσφεύγει στους ερμηνευτικούς κανόνες αλλά προβαίνει σε εσφαλμένη εφαρμογή τους

Επίσης το ζήτημα της νομικής αοριστίας —> ελέγχεται με τον αριθμό 1 η νομική αοριστία, δηλαδή όταν το ιδκαστήριο για να κρίνει νόμιμη μια αγωγή αξίωσε περισσότερα ή λιγότερα στοιχεία από αυτά που αξιώνει ο νόμος

Παραβίαση ως προς το πότε μπορεί να προταθεί ο πρώτος λόγος (αλλά και ο 19) —> μπορούν να προταθούν για πρώτη φορά ενώπιον του ΑΠ (αρ. 562 παρ. 2β)

Ως προς τη νομική αοριστία της αγωγής —> η νομική αοριστία θα πρέπει να έχει προταθεί στο δικαστήριο της ουσίας και να έχει γίνει αντίστοιχη επίκληση

Αριθμός 5: το σφάλμα που μας ενδιαφέρει αφορά μόνο την υλική και όχι την τοπική αρμοδιότητα του ίδιου δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση

Αριθμός 6: εκδίκαση υποθέσεως ερήμην παρά το νόμο

Κύρωση της παραβάσεως του θεμελιώδους δικαιώματος ακροάσεως

Ιδρύεται αν ο αναιρεσιών δικάσθηκε ερήμην παρανόμως —> αν δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νομίμως, αν δεν έχει τηρηθεί η νόμιμη προθεσμία κλητεύσεώς του

Εσφαλμένα θεωρήθηκε ότι δεν κατέβαλε δικαστικό ένσημο και απόφαση στην ουσία της υποθέσεως

Για το ορισμένο του λόγου αναιρέσεως —> εδώ θα πρέπει να αναφέρονται στο αναιρετήριο τα πραγματικά περιστατικά που καθιστούν παράνομη την ερημοδικία

Αριθμός 8: ΣΟΣ

Καθάρα δικονομικός λόγος αναιρέσεως

Παράβαση της αρχής της συζητήσεως και της εκατέρωθεν ακροάσεως

Ενδιαφέρουσα η νομολογία που αποκλείει εδώ τους διηγηματικά αναφερόμενους λόγους αναιρέσεως —> αν απλά στις προτάσεις ο εναγόμενος από συμβατική αιτία κάνει λόγο για εικονικότητα αλλά δεν ζητά να αναγνωριστεί η ακυρότητα, άρα αν κατά τη βούληση του διαδίκου δεν ήθελε την ακυρότητα —> διηγηματικός λόγος άρα όχι αριθμός 8

-Μιλάμε για αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς —> κατάλυση του επίδικου αγωγικού δικαιώματος, πρέπει να βρούμε τον κρίσιμο κανόνα δικαίου —> αυτοτελείς ισχυρισμοί (πχ ανακοπή του 933 κατά του πλειστηριασμού έχουμε 5 διαφορετικούς λόγους ανακοπής —> κάθε λόγος αυτοτελώς μπορεί να καταλύσει το επίδικο δικαίωμα για επίσπηση αναγκαστικής εκτέλεσης // κάθε ξεχωριστός λόγος πχ καταγγελίας αν ληφθεί η δεν ληφθεί υπόψη ανάγεται στον αριθμό 8) —> άρα μας νοιάζει η ένσταση και η αντένσταση
Πράγματα αποτελούν και οι αυτοτελείς δικονομικοί ισχυρισμοί —> πχ ισχυρισμός

ακυρότητας μιας διαδικαστικής πράξεως, πλαστότητας εγγράφου

—Αλλά δεν αποτελεί πράγμα κατά την έννοια του αριθμού 8 ο νομικός ισχυρισμός, η νομική επιχειρηματολογία των διαδίκων

—Δεν αποτελεί πράγμα και η άρνηση της αγωγής είτε είναι απλή είτε αιτιολογημένη (έχει υποστηριχθεί και η αντίθετη άποψη)

-Όταν προβάλλω νέο αυτοτελή ισχυρισμό με το 527ΚΠολ είτε παραπονούμαι για το ότι δεν έγινε δεκτός ένας ισχυρισμός μου στον πρώτο βαθμό —> η μη λήψη υπόψη του λόγου εφέσεως στοιχειοθετεί λόγο με τον αριθμό 8

-Με τον αριθμό 8 και 14 ελέγχεται και η ποιοτική και η ποσοτική εξειδίκευση της αγωγής —> πχ απόρριψη της αγωγής αν και είχαν προταθεί όλα τα γεγονότα που ήταν αναγκαία για το ορισμένο της αγωγής // αν στο πρακτικό αιτιολογήσω ότι ήταν ορισμένη η αγωγή για το χ,ψ λόγο τότε πηγαίνουμε στον αριθμό 8 και 14

-Δεν ιδρύεται ο αριθμός 8 αναφορικά με ισχυρισμούς που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (πχ παραγραφή κατά του δημοσίου)

-Μη λήψη υπόψη πραγμάτων που προτάθηκαν —> να έχει αγνοηθεί ολόκληρη βάση αγωγής ή ανταγωγής ή ένσταση

Το ορισμένο: θα πρέπει να αναφερθεί στο αναιρετήριο ο λόγος που αν και είχε προταθεί δεν ελήφθη υπόψη

-όταν απορρίπτεται ισχυρισμός και αίτηση που στηρίζεται σε αυτόν —> σώρευση του 8 και του 9

Αν αφορά το αίτημα της ενστάσεως πάμε στο 9, ενώ στο 8 αν αφορά τον ισχυρισμό αυτό

Αριθμός 9:

Μπορεί να μην είναι μόνο η καταψήφηση αλλά και αναγνώριση ή διάπλωση —> μας νοιάζει η έννομη συνέπεια, πχ το δικαστήριο αποφαινεται επί αγωγής από το δικόγραφο της οποίας έχει περιοριστεί το αίτημα της με παραίτηση και το δικαστήριο αναγνώρισε το σύνολο // πχ να επιδικάσει τόκους ενώ δεν ζητήθηκε από το διάδικο

-Δεν μπορεί να διατάξει προσωπική κράτηση το δικαστήριο από μόνο του χωρίς αίτημα. Αρα, δεν μπορεί ούτε ποσοτικά ούτε ποιοτικά —> ο ενάγων ζήτησε απλώς την αναγνώριση και το δικαστήριο πάει και καταδικάζει / είχε ζητηθεί επιμέλεια και το δικαστήριο επιδίκασε γονική μέριμνα

-Η πιο συνηθισμένη μορφή είναι η αδικαστη αίτηση —> ενώ είναι υποχρεωμένο δηλαδή το δικαστήριο να αποφανθεί, ούτε στο διατακτικό ούτε στο αιτιολογικό αποφαινεται

-Η ένσταση συμψηφισμού προκαλεί εκκρεμοδικία και άρα αποτελεί ξεχωριστό κεφάλαιο δίκης

Αριθμός 10:

Η έννοια του όρου πράγματα είναι η ίδια με τον αριθμό 8

-Το δικαστήριο δέχεται την ουσιαστική βασιμότητα ενός ισχυρισμού χωρίς να έχει προσαχθεί κανένα αποδεικτικό μέσο, ή από κάποια αποδεικτικά μέσα ή από πράγματα που γνωρίζει από άλλη δίκη —> το ελάχιστο που θέλουμε για να μην είναι αναιρετέα μια απόφαση θέλουμε την ελάχιστη αναφορά των αποδεικτικών μέσων

-Αν έχουμε εν προκειμένω πιθανολόγηση ενώ απαιτείται πλήρης απόδειξη (Στην τακτική διαδικασία) —> θεωρείται ότι δεν υπάρχει απόδειξη [πιθανολόγηση έχουμε στα ασφαλιστικά μέτρα - τα περισσότερα ένδικα βοηθήματα της αναγκαστικής εκτέλεσης ανήκουν εκεί]

Αριθμός 11:

Αφορά την ελάχιστη πρόταση του δικανικού συλλογισμού, θα πρέπει να έχει λάβει υπόψη το δικαστήριο ένα αποδεικτικό μέσο που δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο του αρ. 339 ή περιλαμβάνεται αλλά δεν επιτρέπεται στη συγκεκριμένη δίκη

-Δεν είναι αποδεικτικό μέσο κατά το αρ. 339 τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης

-Δικόγραφο προτάσεως άλλης δίκης μπορούν να χρησιμεύσουν σαν εξώδικη ομολογία —> η

ομολογία σε άλλο δικαστήριο είναι εξώδικη ομολογία

-Αν ζητήθηκαν διασαφήσεις των αποδεικτικών μέσων με το αρ. 245 —> δεν είναι η διασαφήση αποδεικτικό μέσο και άρα δεν στηρίζεται λόγος αναιρέσεως

-Παραδεκτός λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως αν μέσα στις διασαφήσεις ξεφύγει από τον διάδικο μια ομολογία —> έχουμε δικαστική ομολογία που περιέχεται στις διασαφήσεις που δίνουν οι διάδικοι

-Υπάγεται εδώ η λήψη υπόψη μέσων που δεν προσκομίστηκαν

Αριθμός 12: ΣΟΣ

Παράβαση σε σχέση με τη δύναμη των αποδεικτικών μέσων

-Προυποτίθεται ότι υπάρχει αποδεικτική διαδικασία —> το δικαστήριο έχει προχωρήσει στην εξέταση της ουσίας

-Αρ. 340 —> ο κανόνας είναι ότι όλα τα αποδεικτικά μέσα έχουν ίση αποδεικτική ισχύ, άρα αν κριθεί ότι μια ένορκη βεβαίωση είναι πιο πειστικό από την άλλη —> όχι λόγος αναίρεσης του 12

-Στα δημόσια έγγραφα (αρ. 438-439) —> προυπόθεση η υλική και τοπική αρμοδιότητα του συντάκτη του εγγράφου

-Και η ομολογία —> θέλει προσοχή γιατί έχει πλήρη αποδεικτική ισχύ

Αριθμός 14:

Πρέπει να διακρίνουμε το απαράδεκτο και τη δικονομική ακυρότητα ανάλογα με το είδος της διαδικαστικής πράξεως

Το απαράδεκτο δημιουργεί μια μόνιμη δικονομική κατάσταση —> μπορεί να έχουμε και προσωρινό απαράδεκτο πχ αναβολή

-Ιδρύεται ακόμη και επί απαράδεκτης συζητήσεως αν παραβιάζεται το δικαίωμα υπερασπίσεως

-Θέλει πολλή προσοχή για τις ακυρότητες της αναγκαστικής εκτέλεσης —> αν θεμελιώνουν λόγους ανακοπής που έχουν θεμελιωθεί με το αρ. 933 (πχ το δικαστήριο έκρινε ότι η απαίτηση ήταν ανεκκαθάριστη ενώ ήταν καθαρισμένη// αρ 914 δεν εξειδικεύουν οι ανακόπτοντες την δική τους απαίτηση)

Προσωπική κράτηση: (έχει πέσει στις εξετάσεις)

Αρ. 1047-1054ΚΠολ + αρ. 946 + αρ. 947 + αρ. 950

Μέσω εξαναγκασμού για την παράδοση κινητού πράγματος που δεν βρίσκεται και είναι και μέσο πίεσεως για να εκτελεστεί μια απόφαση για επίδειξη εγγράφου

Τα μέρη δεν μπορούν να προβλέψουν με συμφωνία την προσωπική κράτηση

-Μπορεί όμως να αποκλειστεί ή να περιοριστεί ο χρόνος κρατήσεως

-Για κάθε χρηματική αξίωση; ΟΧΙ, όχι για εμπορικά χρέη και αυτή τη στιγμή η μόνη περίπτωση που επιβάλλεται για χρηματικές απαιτήσεις είναι επί αδικοπραξιών (πρωτογενείς αξιώσεις και όχι αναγωγικές που πηγάζουν από το νόμο όπως πχ τα αναγωγικά δικαιώματα της ασφαλιστικής εταιρείας)

-Όταν βαρύνεται με αδικοπραξία νομικό πρόσωπο —> ψάχνουμε το καταστατικό ή το νόμο για να δούμε τους υπεύθυνους

-Αρ. 1047 —> όχι εκπρόσωποι ΑΕ και ΙΚΕ

-Γίνεται δεκτό στη νομολογία ότι όταν υπάρχει αξίωση από αδικοπραξία —> νομίμως κρατείται προσωπικά ο εκπρόσωπος ΕΠΕ

-Πρέπει να κατονομάζονται οι εκπρόσωποι της εταιρείας

-Προσοχή! Αρ. 1047 παρ. 1 βάζει ο νόμος ποσοτικά όρια! Όχι για απαιτήσεις κάτω από 30.000 ευρώ και επίσης εξαιρούνται κάποια πρόσωπα —> το δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο όμως, υπόκειται στην ευχέρεια του δικαστηρίου για τα πρόσωπα αυτά (η κρίση βέβαια πρέπει να αιτιολογηθεί με βάση το ύψος της απαίτησης, το πταίσμα του υποχρέου, η φερεγγυότητά του και η τυχόν συνυπαιτιότητα του —> η κρίση του δικαστηρίου σχετικά με τη διάρκεια της προσωπικής κράτησης είναι αναιρετικά ανέλεγκτη, εκτός αν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας)

-Το αίτημα προσωπικής κράτησης θεμελιώνεται με την κύρια αγωγή, είτε με παρεμπίπτουσα αγωγή είτε με ξεχωριστή αγωγή

Πρόσθετοι λόγοι εφέσεως (ΚΠολΔ 520 §2)**1. Δικαιολογητικός λόγος – Νομική Φύση**

Αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα και συμπλήρωμα της εφέσεως (παρακολουθηματικός χαρακτήρας τους):

- Προϋποθέτουν άσκηση εμπρόθεσμης εφέσεως.
- Δεν απαιτείται η κατάθεση χωριστών προτάσεων.
- Δεν γίνεται χωριστή συζήτησή τους.
- Επί παραιτήσεως από την έφεση απορρίπτονται και αυτοί.
- Αν κατατέθηκαν και στην γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου εντός της προθεσμίας της εφέσεως, μπορεί να θεωρηθούν ως αυτοτελής έφεση.

2. Η άσκηση των πρόσθετων λόγων

- Με ιδιαίτερο δικόγραφο τριάντα (30) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της εφέσεως, αλλιώς απορρίπτονται αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτοι.
- Ασκούνται στη μετ' αναβολή ή μετά τη ματαίωση συζήτηση ή μετά την αναστολή της δίκης κατ' άρθρα 249, 250 ΚΠολΔ.
- Δυνατή η παραίτηση από το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων.

3. Αντικείμενο των πρόσθετων λόγων

- Ως «κεφάλαια» νοούνται οι οριστικές διατάξεις της εκκαλούμενης αποφάσεως που αποφαίνονται επί του παραδεκτού ή του βάσιμου κάθε αυτοτελούς αιτήσεως παροχής δικαστικής προστασίας και όχι τα πραγματικά ή νομικά ζητήματα [Τα κεφάλαια της αποζημιώσεως για υλικές ζημιές και της αποκαταστάσεως της ηθικής βλάβης από αδικοπραξία είναι διαφορετικά. Το ίδιο ισχύει στην υποκειμενική ή την αντικειμενική σφύρηση αγώνων, στην κύρια παρέμβαση, την ανταγωγή, την προσεπίκληση ή την παρεμπόδιση αγώγι].
- Εφόσον το ενιαίο αγωνικό συμβάν θεμελιώνεται σε κοινή ιστορική βάση, εισάγεται ένα αντικείμενο και ένα κεφάλαιο με περισσότερα κονδύλια, τα οποία αντιστοιχούν σε διαφορετικά ζητήματα της ενιαίας αυτοτελούς αξιώσεως. Έτσι, δεν υπάρχουν περισσότερα κεφάλαια και παραδεκτώς ασκούνται πρόσθετοι λόγοι για τη μείωση της εμπορικής αξίας του αυτοκινήτου, όταν ασκείται έφεση από τον εκκαλούντα για το ύψος της υλικής ζημίας από τη δαπάνη της αγοράς ανταλλακτικών).
- Ιδιαίτερο κεφάλαιο, κατά την κρατούσα γνώμη, δεν αποτελούν και οι ενστάσεις, λόγω του αμυντικού τους χαρακτήρα, ακόμη και αν στηρίζονται σε δυνάμενο να ασκηθεί με αγωγή δικαίωμα και μπορεί να δημιουργηθεί δεδικασμένο με τους όρους των άρθρων 330 ή 331 ΚΠολΔ, εκτός από την ένσταση συμψηφισμού.
- Θεωρούνται ως συνεχόμενα τα κεφάλαια: α) των τόκων ως προς τα κεφάλαια και αντιστρόφως, β) της θετικής και της αποθετικής ζημίας, γ) οι λόγοι ανακοπής κατά της εκτελέσεως που θεμελιώνουν το ίδιο αίτημα για την ακύρωση της ίδιας διαδικαστικής πράξεως, δ) των εκατέρωθεν αιτήσεων αποζημιώσεως από τη σύγκρουση δυο οχημάτων, ε) η ζημία προς την υπαιτιότητα, όχι όμως και αντιστρόφως, στ) το κεφάλαιο της δικαστικής δαπάνης.
- Δεν θεωρούνται συνεχόμενα κεφάλαια: α) της αγωγής και της ανταγωγής, β) της χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ηθικής βλάβης και της αποζημιώσεως για την υλική ζημία, γ) της βάσεως της αγωγής για την κτήση του ακινήτου με πρωτότυπο τρόπο και της βάσεως της αγωγής για την κτήση του ακινήτου με νόμιμο τίτλο, δ) επί αντικειμενικής ή επικουρικής σφύρησης αγώνων.

[Αναγκαίος ομόδικος που ερημοδικάστηκε στον πρώτο βαθμό —> αρ. 528ΚΠολ
Μπορεί να εισφέρει όλους τους ισχυρισμούς ή περιορίζεται από το αρ. 527ΚΠολ; Ο
αναγκαίος ομόδικος που ερημαδικάστηκε στον πρώτο βαθμό, επειδή
αντιπροσωπεύτηκε από τους άλλους, δεν δεσμεύεται από το τεκμήριο ομολογίας
άρα δεν υπάρχει λόγος να εισφέρει όλους τους ισχυρισμούς του αρ. 528ΚΠολ //
Διαφορετικό είναι το ζήτημα του ποιος μπορεί να ασκήσει ανακοπή
ερημοδικίας —> εδώ δεχόμαστε, ότι ο ερημοδικασθείς αναγκαίος ομόδικος,
μολονότι αντιπροσωπεύεται από τον παραστάσα ομόδικο, παραδεκτώς υποβάλλει
ανακοπή ερημοδικίας, για να μην προσβληθεί το δικαίωμα ακροάσεώς του (αρ.
502ΚΠολ)

Σε περίπτωση ερημοδικίας στο πρώτο βαθμό, την εξαφάνιση της ερήμην
αποφάσεως μπορεί να την επιφέρει η παραδεκτή άσκηση εφέσεως (δεν χρειάζεται
να ευσταθεί ο λόγος εφέσεως πχ) —> υπάρχει όμως περίπτωση στο πλαίσιο του
528ΚΠολ, ο εκκαλών ο ερημοδικασθείς να προβάλλει καταλυτική ένσταση, εδώ η
απόφαση δεν θα εξαφανιστεί κατά το πλάσμα του τεκμηρίου ομολογίας αλλά η
εξαφάνιση της θα είναι συνέπεια της καταλυτικής ένστασης
Δεν υπάρχουν οι περιορισμοί του 527ΚΠολ στην περίπτωση του αρ. 528ΚΠολ!!]

[Προσεπίκληση —>

Υπάρχει τροποποίηση, στα ένδικα μέσα, αναφέρεται ως νομιμοποιούμενος στο αρ. 516ΚΠολ (και στην αναψηλάφηση και στην αναίρεση το ίδιο) και ο προσεπικληθείς Ο αναγκαίος ομόδικος και ο αληθής νομέας —> διάδικος με μόνη την προσεπίκληση

Το πρόβλημα είναι με την προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή —> αρ. 88ΚΠολ —> [στις εξετάσεις συνήθως ασφαλιστική εταιρεία = δικονομικός εγγυητής // ευθύνη του πωλητή από νομικά σφάλματα]

Υπάρχουν δύο απόψεις:

Ο σκοπός της προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή είναι να κριθεί ενιαία η υποχρέωση του αντιδίκου απέναντι στο άλλον όσο και η υποχρέωση του προσεπικαλούμενου απέναντι στον προσεπικαλούντα

Αν απορριφθεί η αγωγή για οποιοδήποτε λόγο —> δεν τηρείται η αίρεση για να φτάσουμε στο άρθρο 88 [αν δεν καταδικαστεί ο εναγόμενος δεν εκδίδει απόφαση το δικαστήριο που απορρίπτει την προσεπίκληση αλλά θα πρέπει να λέει ότι αυτή είναι ανευ αντικειμένου]

-Όχι προσεπίκληση στο β' βαθμό

-Στην προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή έχουμε παρεμπίπτουσα υπό αίρεση αγωγή με αναγνωριστικό ή και καταψηφιστικό αίτημα αποζημίωσης

-Αν δεν υπάρχει τέτοιο αίτημα —> απλή ανακοίνωση δίκης

-Αρα, έχουμε υποχρεωτική συνεκδίκηση

-Ο προσεπικληθείς είναι εναγόμενος και μπορεί να ασκήσει κατά κρατούσα γνώμη απλή πρόσθετη παρέμβαση (μπορεί μέχρι να πάρει και τη θέση του προσεπικαλούντος στην κύρια δίκη)

1. Αποψη θεωρίας/ Κλαμαρή

Ο προσεπικληθείς δικονομικός εγγυητής δεν καθίσταται διάδικος αν δεν ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση. Δεν νομιμοποιείται λοιπόν ενεργητικά να ασκήσει έφεση

Αν δεν ασκήσει παρέμβαση μπορεί να ασκήσει έφεση μόνο για την προσεπίκληση του και όχι για την κύρια δίκη

Αν η αγωγή απορριφθεί και δεν ασχοληθεί το πρωτοβάθμιο με την προσεπίκληση —> εφόσον ασκηθεί έφεση από τον ενάγοντα, δικαιούται να ασκήσει επικουρική έφεση ο εναγόμενος προσεπικαλέσας υπό την αίρεση της εναντίον του εφέσεως

2. Αποψη Πανταζόπουλου

Και η προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή φέρνει διεύρυνση των υποκειμενικών ορίων της δίκης —> σε όλες τις περιπτώσεις προσεπικλήσεως καθίσταται διάδικος με την προσεπίκληση στην κύρια δίκη

-Υπάρχει σχέση δικονομικής εξαρτήσεως

-Είναι υποχρεωτική η συνεκδίκηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο

Σε περίπτωση εφέσεως, έλκει η άσκηση εφέσεως από τον ηττηθέντα ενάγοντα και την προσεπίκληση και την τυχόν παρεμπίπτουσα αγωγή (το ίδιο και στην αναψηλάφηση και στην αναίρεση)

-Αρ. 277 αριθμός 3- 278 —> όταν λείπει ο κύριος διάδικος και λέει ο νόμος ότι μπορεί να μπει ως κύριος διάδικος ο προσεπικληθείς, δεν μπορούμε να θεωρούμε τον προσεπικληθέντα απλό βοηθό διαδίκου]

Πρόσθετοι λόγοι εφέσεως

Το αντικείμενο της έφεσης θεμελιώνεται από τους λόγους αλλά και από τους πρόσθετους λόγους έφεσης

-Προστατεύεται και ο εφεσίβλητος και με την προδικασία αλλά και με την προθεσμία (30 μέρες πριν)

-Εξάρτηση δικογράφου των πρόσθετων λόγων από το δικόγραφο της έφεσεως —> συμπληρωματικό του εφετηρίου

-Αν απορριφθεί η έφεση ως απαράδεκτη —> απαράδεκτοι και οι πρόσθετοι λόγοι

-Διαφορετική ρύθμιση έχουμε στο αρ. 569 αρ. 1ΚΠολ —> στην αναίρεση βλέπουμε ότι αν κανένας λόγος στην έφεση δεν είναι παραδεκτός, οι πρόσθετοι λόγοι εξετάζονται κανονικά

Αρ. 569 παρ. 2 —> το ίδιο που ισχύει σε έφεση και αναψηλάφηση // εμπρόθεσμη κατάθεση 30 μέρες πριν τη συζήτηση όταν αυτή γίνει

-Αν δεν περιέχει η έφεση κανένα λόγο παραδεκτό και ορισμένο, συμπαρασύρονται και οι πρόσθετοι λόγοι; Η κρατούσα θέση στη νομολογία λέει ότι δεν μπορούν να θεραπευθούν οι αόριστοι λόγοι έφεσεως με το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων.

Αποψη Νίκα —> για να αξιολογήσουμε το παραδεκτό της έφεσεως, εκτός των άλλων [παραδεκτό στην έφεση = παραδεκτά απόφαση, νομιμοποίηση, έννομο συμφέρον, προθεσμία κτλ], μας νοιάζει μόνο αν δεν αναφέρεται η επίκληση κανενός σφάλματος στην έφεση (μόνο αυτό δεν μπορεί να θεραπευτεί από τους πρόσθετους λόγους). Αλλά, έχουμε αόριστο λόγο έφεσεως, αν δεν συγκεκριμενοποιηθεί με τους πρόσθετους λόγους, πηγαίνουμε σε αβάσιμο και όχι σε απαράδεκτο

-Προθεσμία 30 ημερών

Καταχρηστική προθεσμία είναι δύο έτη και εφαρμόζεται μόνο για το κύριο δικόγραφο και όχι για τους πρόσθετους λόγους (μας νοιάζει η προθεσμία των 30 ημερών πριν τη συζήτηση)

-Προθεσμία —> μετράμε από την επόμενη(ακόμη και αν είναι εξαιρετέα), την πρώτη μέρα της προθεσμίας

Ενώ είναι προπαρασκευαστική η προθεσμία των 30 ημερών, τη μετράμε και αυτή από την επόμενη της ασκήσεώς τους.

Αν η τελευταία της προθεσμίας είναι εξαιρετέα τότε πάμε στην επόμενη (αν η επόμενη είναι η δικάσιμο, είναι εκπρόθεσμη!)

Αποψη ορφανίδη —> στις προπαρασκευαστικές είναι πιο σωστό να τις μετράμε ανάποδα (από τη δικάσιμο και 30 μέρες πίσω)

-Στοιχείο της έγγραφης προδικασίας είναι και η κατάθεση και η επίδοση (επί ποινή απαράδεκτου των προσθέτων λόγων)

Αρ. 532ΚΠολ + 111ΚΠολ

Αν κατατεθούν εμπρόθεσμα και επιδοθούν εκπρόθεσμα οι πρόσθετοι λόγοι —> η νομολογία πλέον λέει ότι μιλάμε για αρχή της προδικασίας και άρα είναι απαράδεκτο της διαδικαστικής πράξεως

-ΣΟΣ

Η έννοια της συζητήσεως της υποθέσεως για τους πρόσθετους λόγους —> πχ ασκούνται οι πρόσθετοι λόγοι κατά τη συζήτηση —> απαράδεκτο

Ποια είναι όμως η συζήτηση σε περίπτωση ματαιώσεως και αναβολής;

Όταν έχουμε διαδικαστική διάσπαση της συζητήσεως; (Επανάληψη της συζήτησης 254ΚΠολ, αναβολή 249-250ΚΠολ) Όταν έχουμε επανάληψη —> έχει ξεκινήσει η συζήτηση // το αρ. 281ΚΠολ, λέει ότι πρέπει να ξεκινήσει η εκδίκαση της διαφοράς να αναφερθούν οι διάδικοι με τις προτάσεις τους, δεν μας ενδιαφέρει αν έχει εισέλθει το δικαστήριο στην ουσία, άρα εκπρόθεσμη κλήτευση διαδίκου —> όχι αρχή συζήτησης // παραπομπή από το αναρμόδιο σε αρμόδιο —> όχι συζήτηση ακόμη

Πχ ο εκκαλών είχε ασκήσει 30 μέρες πριν τη συζήτηση και η εκδίκαση έγινε σε έναν χρόνο —> είναι τουλάχιστον 30 μέρες πριν άρα είναι εμπρόθεσμος

-Μας ενδιαφέρει η συζήτηση με την έννοια του αρ. 281ΚΠολ

-Όταν ακυρωθεί η δευτεροβάθμια δίκη από τον ΑΠ, οπότε οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που ήταν πριν την αναιρεθείσα απόφαση —> ορθά γίνεται δεκτό

ότι επί της παραπομπής στο εφετείο, παραδεκτά ασκούνται 30 μέρες πριν τη νέα συζήτηση που έγινε με κλήση οι πρόσθετοι λόγοι

-Οι πρόσθετοι λόγοι που είχαν ασκηθεί εκπρόθεσμα ενώπιον του εφετείου καθίστανται εμπρόθεσμοι μετά τη νέα εκδίκαση της υποθέσεως μετά την αναίρεση της απόφασης; Ναι καθίστανται εμπρόθεσμοι! // η εξαφάνιση της απόφασης δεν έχει να κάνει με την εκπρόθεσμη άσκηση των πρόσθετων λόγων

-Στην απλή ομοδικία —> κάθε απλός ομόδικος ασκεί πρόσθετος λόγους που συμπληρώνουν τη δική του έφεση (άλλο πράγμα το αρ. 537ΚΠολ)

-Στην αναγκαία ομοδικία —> αρ. 76 παρ. 4 —> η τύχη που θα έχουν οι πρόσθετοι λόγοι εφέσεως καταλαμβάνουν και τον άλλο αναγκαίο ομόδικο

Παραδεκτά ασκούνται οι πρόσθετοι λόγοι εφέσεως από τον αδρανήσαντα αναγκαίο ομόδικο, έχει δηλαδή αποκτήσει την ιδιότητα του εκκαλούντος; Ολομέλεια ΑΠ —> ο μη εκκαλέσας αναγκαίος ομόδικος δεν αποκτά την ιδιότητα του αναγκαίου ομοδίκου // πιο σωστή άποψη είναι ότι ο μη εκκαλέσας δικαιούται να ασκήσει πρόσθετους λόγους με το αρ. 76 παρ. 4ΚΠολ

- Τυχόν έφεση από τον ένα αναγκαίο ομόδικο, έχει νόημα η έφεση των υπόλοιπων αναγκαίων ομοδίκων όταν έχουν νέους λόγους να προβάλλουν —> κάτι που μπορούν να κάνουν με τους πρόσθετους λόγους

Κεφάλαια της δίκης

Επί αγωγής και ανταγωγής —> όταν έχουμε περισσότερα κεφάλαια δίκης, της αγωγής είναι διαφορετικό κεφάλαιο από αυτό της ανταγωγής

Αν πχ προσβληθεί το κεφάλαιο της αγωγής με έφεση, για την ανταγωγή πρέπει να ασκηθεί έφεση από τον αντενάγοντα. Μόνο όταν είναι συναφή τα κεφάλαια —> μπορούν να ασκηθούν μαζί

-Αν απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό η αγωγή και η ανταγωγή ήταν επικουρική και ασκηθεί έφεση από τον ενάγοντα —> θα εξεταστεί και η επικουρική ανταγωγή

-Περισσότερες αιτήσεις με το αρ. 218ΚΠολ —> περισσότερα κεφάλαια δίκης
Συχνή είναι η περίπτωση που έχουμε διαφορετικά αιτήματα που θεμελιώνονται στην ίδια ιστορική βάση —> ξεχωριστά κεφάλαια δίκης

-Το ίδιο αίτημα σε διαφορετικές ιστορικές βάσεις —> περισσότερα κεφάλαια δίκης

Κεφάλαιο = αντικείμενο δίκης, δηλαδή το αίτημα και η ιστορική βάση

Περισσότερες ιστορικές βάσεις που θεμελιώνουν το ίδιο αίτημα —> περισσότερα κεφάλαια δίκης (το βλέπουμε στην επικουρικότητα)

Περισσότεροι ανακοπής κατά της εκτελέσεως —> περισσότερα αιτήματα

Διάκριση κεφαλαίων και κονδυλίων —>

Ένα αίτημα χωρίζεται σε δύο, αυτό συμβαίνει όταν μπορεί να εκδοθεί ξεχωριστή απόφαση

Για να τα διακρίνουμε —> όταν έχουμε κοινή ιστορική βάση = κονδύλια [πχ καταβολή νοσηλείων με το 914 λόγω αδικοπραξία, έξοδα γιατρών —> κοινή ιστορική βάση // μερικότερες δαπάνες σε αυτοκινητιστικό —> κοινή ιστορική βάση] // διαφορετικά ουσιώδη πραγματικά περιστατικά = κεφάλαια [πχ υλικές ζημιές και νοσήλεια —> διαφορετικά κεφάλαια]

Για τις ενστάσεις —> δεν διευρύνουν το αντικείμενο της δίκης, δεν πρόκειται για αυτοτελές αντικείμενο

Αν παραλείψει το δικαστήριο της ουσίας να εξετάσει μια ένσταση —> λόγος 8 αρ. 559ΚΠολ αναίρεσης (αφού είναι στο ίδιο κεφάλαιο)

Μας νοιάζει από πλευράς κεφαλαίων γιατί η διάγνωση του δικαστηρίου δεν αποτελεί ξεχωριστό κεφάλαιο δίκης

[πχ προσβάλλεται από τον εκκαλούντα της αγωγής, μεταβιβάζεται στο δικαστήριο ως κεφάλαιο και η ένσταση]

20/5/2022

Συνέχεια στους πρόσθετους λόγους -->

Γενικά προσβάλλονται λόγοι που δεν έχουν προσβληθεί με την έφεση

Αναγκαίως συνεχόμενα κεφάλαια:

Προσβάλλονται αφού συνεχονται με τα κεφάλαια που έχουν προσβληθεί --> επέκταση του μεταβιβαστικού αποτελέσματος

-Όχι αυτόματα όμως --> υπάρχει ευχέρεια προσβολής

Ο σκοπός είναι να περιοριστεί ο κίνδυνος εκδόσεων αντιφατικών αποφάσεων --> αν δηλαδή δεν έχουν προσβληθεί τότε τελεσιδικούν ακόμη και αν είναι αναγκαίως συνεχόμενα

-Υπάρχει μειωνηφούσα νομολογία --> δέχεται ότι με την έφεση ανεβαίνουν στο δευτεροβάθμιο και τα αναγκαία συνεχόμενα κεφάλαια (εσφαλμένη άποψη -- αντιτίθεται στο αρ. 522ΚΠολ)

-Από την άλλη με τους πρόσθετους λόγους δεν πρέπει να αιφνιδιάζεται ο αντίδικος --> για αυτό αναγκαία συνοχή [στενή αλληλεξάρτηση]

ΑΠ νομολογία: Αναγκαίως συνεχόμενα είναι τα κεφάλαια της απόφασης που παρουσιάζουν στενή συνάφεια είτε λόγω προδικαστικότητας είτε επειδή έχουν την ίδια ιστορική αιτία

-Διαφορετικά κεφάλαια ,όχι για ζητήματα που εντοπίζονται στο ίδιο κεφάλαιο --> αν προσβληθούν με έφεση κεφάλαια, και με πρόσθετους λόγους κεφάλαια μη αναγκαίως συνεχόμενα --> αναιρετικός λόγος αριθμός 14

-Προδικαστικά: δεν μας ενδιαφέρουν τα νομικά και πραγματικά ζητήματα αλλά διαφορετικές αιτήσεις [την αναγκαία συνοχή δεν την ψάχνω μεταξύ λόγων εφέσεων και αναγκαιών αλλά μεταξύ ξεχωριστών αιτήσεων]

Πχ έφεση εταιρείας ΑΕ κατά του κεφαλαίου της αποφάσεως που επιδίκασε μισθούς υπερημερίας λόγω έγκυρης συμβάσεως εργασίας. Οι πρόσθετοι λόγοι αφορούσαν την αδικοπρακτική ευθύνη --> αναγκαία συνεχόμενα τα δύο κεφάλαια [μισθοί υπερημερίας - αδικοπρακτική ευθύνη --> εξαρτάται η αδικοπρακτική από το αν είχαν αξιώσεις]

Στα πρακτικά πολλές φορές γίνεται λόγος για τόκους και κεφάλαια κύριας απαίτησης --> οι τόκοι είναι παρεπόμενη απαίτηση σε σχέση με την κύρια απαίτηση --> μπορούν όταν η έφεση προσβάλλει το κεφάλαιο της κύριας απαίτησης να είναι αναγκαίως συνεχόμενα τα κεφάλαια των τόκων

Αντίθετα, προσβολή του κεφαλαίου των τόκων με έφεση και με πρόσθετους λόγους το κεφάλαιο της απαίτησης --> αν δεχθούμε ότι υπάρχει στενή αλληλεξάρτηση υπάρχει το παρεπόμενο και υπάρχει κίνδυνος αντιφατικών αποφάσεων

-κεφάλαια που συνεχονται δικονομικά; (Πχ αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην πρότερη κατάσταση) --> έχει κριθεί από τον ΑΠ ότι μπορεί για να κριθεί εμπρόθεσμη η έφεση να ασκηθεί η επαναφορά των πραγμάτων με τους πρόσθετους λόγους [το ίδιο και με την δικαστική δαπάνη --> τελεί υπό αίρεση // δεν μπορεί να προβληθεί ως μόνος λόγος εφέσεως αλλά μπορεί να προσβληθεί και με λόγους που αφορούν τα αναγκαία κεφάλαια // το ίδιο και η προσωπική κράτηση --> η κρίση του δικαστηρίου εξαρτάται από την ιστορική βάση της κύριας απαίτησης --> η θεωρία θεωρεί ότι υπάρχει αναγκαία συνοχή ενώ η νομολογία όχι]

[Νομολογία --> από το αρ. 914, δεν είναι αναγκαίως συνεχόμενα το κεφάλαιο της περιουσιακής ζημίας με αυτό της ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης // μεταξύ διαφυγόντα κέρδη και υλικές ζημίες --> κοινή ιστορική αιτία --> αναγκαίως συνεχόμενα κεφάλαια]

Ασυμβίβασματα δεν έχουμε —> πχ κύρια και επικουρική βάση [πχ ανεβάζω στο εφετείο και την επικουρική βάση —> δεν υπάρχει κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων αρα όχι αναγκαιώς συνεχόμενα]

Στην πράξη οι δικηγόροι σωρεύουν επικουρικά τους λόγους ανακοπής —> αν δεν το κάνουν επικουρικά μιλάμε για διαζευκτική σωρευση —> οπότε αν ακυρωθεί η έκθεση κατασ' χεσεως είναι περιττό να διαγνώσουμε τους άλλους λόγους ανακοπής // υπάρχει και η γνώμη ότι είναι αναγκαιώς συνεχόμενοι οι διάφοροι λόγοι ανακοπής επειδή έχουν ταυτόσημες βάσεις (λανθασμένη άποψη)

Απαγόρευση χειροτερεύσεως της θέσεως του εκκαλούντος (άρθρο 536 ΚΠολΔ)

1. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε εν μέρει την αγωγή αποζημιώσεως του ενάγοντος Α. Μπορεί το εφετείο, αν ασκηθεί έφεση από αυτόν, να επιδικάσει μικρότερο ποσό ή να απορρίψει εν όλω την αγωγή του:
 - 1.1. Εάν από την επανεκτίμηση των αποδείξεων προκύπτει ότι η ζημία του είναι μικρότερη;
 - 1.2. Εάν η αγωγή θεωρηθεί ως νόμω αβάσιμη και ως προς το ποσό που επιδικάστηκε πρωτοδίκως;
2. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως απαράδεκτη. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εξαφανίζει την απόφαση, όταν διαπιστώνει ότι η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη / ως παθητικά ανομιμοποίητη / ως ουσία αβάσιμη;
3. Αν η αγωγή απορρίφθηκε πρωτοδίκως, διότι δεν ειλήθε ο χρόνος επαγωγής του καταπιστεύματος, μπορεί το εφετείο να την απορρίψει λόγω μη υπάρξεως καταπιστεύματος;
4. Αν η αγωγή απορρίφθηκε, επειδή έγινε δεκτή ένσταση συμψηφισμού του εναγομένου:
 - 4.1. όταν ασκείται έφεση από τον ενάγοντα, μπορεί το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να απορρίψει την αγωγή λόγω παραγραφής της αξιώσεως;
 - 4.2. όταν ασκείται έφεση από τον εναγόμενο, μπορεί το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να αποφανθεί ότι δεν υφίσταται η ανταπαίτηση,
5. Εάν η αγωγή είχε απορριφθεί πρωτοδίκως ως απαράδεκτη ή μη νόμιμη και το εφετείο δεχόμενο την έφεση του ενάγοντος την κρίνει παραδεκτή και νόμιμη και εξαφανίζει την εκκαλουμένη, κρατήσει και δικάσει την αγωγή, κωλύεται να την απορρίψει ως ουσία αβάσιμη;
6. Επί αγωγής με περισσότερες βάσεις, αν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε μια και δεν ερεύνησε τις υπόλοιπες, και το εφετείο, δεχόμενο την έφεση του εναγομένου εξαφανίζει την πρωτοβάθμια απόφαση, μπορεί να εξετάσει και να δεχθεί άλλη βάση της αγωγής, έστω και αν χειροτερεύει η θέση του εναγομένου, δίκως να απαιτείται αίτημα ή άσκηση εφέσεως ή αντεφέσεως;

Όταν ο διάδικος ασκεί έφεση —> θέλει να βελτιώσει τη θέση του

Δεν μπορεί να χειροτερεύσει η θέση του εκκαλούντος όπως διατυπώνεται στο διατακτικό της πρωτοβάθμιας απόφασης —> αρ. 536 παρ. 1ΚΠολ

-Η δυνατότητα αυτή περιορίζεται μόνο στα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με έφεση —> όταν μένει απρόσβλητο το κεφάλαιο τελεσιδικεί

-Αν γίνει δεκτή εν μέρει η αγωγή αποζημίωσης —> ο ενάγων ως εκκαλών δεν μπορεί αν ασκήσει έφεση, να επιδικάσει μικρότερο ποσό ή να απορρίψει συνολικά την αγωγή ακόμη και αν θεωρήσει την αγωγή ως νόμω αβάσιμη

-Αν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη/ αόριστη —> αν διαπιστώσει το δευτεροβάθμιο ότι είναι νόμω αβάσιμη η αγωγή, δεν μπορεί να

το κάνει γιατί με τα αντικειμενικά όρια του δεδικασμένου χειροτερεύει τη θέση του εκκαλούντος

-Αν στον πρώτο βαθμό απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας, το δευτεροβάθμιο μπορεί να κρίνει έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης; —> όχι, γιατί η αοριστία θεραπεύεται, ενώ η νομιμοποίηση δεν διορθώνεται - όχι δυνατότητα επανόδου και άρα χειροτερεύει η θέση

-Από το ουσιαστικό δίκαιο —> δεκτή αναβλητική αίτηση επί καταπιστεύματος, το εφετείο λέει ότι δεν υπάρχει καν έγκυρο καταπίστευμα —> χειροτέρευση

ΣΟΣ —> ένσταση συμψηφισμού

Πρέπει να δούμε τι διακυβεύεται —> έχει από μόνη της μια επικουρική —> πχ απορρίπτεται αγωγή στο πρώτο βαθμό γιατί γίνεται δεκτή η ένσταση συμψηφισμού του εναγομένου. Όταν ασκήσει έφεση ο ενάγων, μπορεί το εφετείο να πει ότι ήταν παραγεγραμμένη η αξίωσή του; Όχι δεν μπορεί γιατί στον πρώτο βαθμό κρίθηκε ότι υπάρχει αξίωση (χειροτέρευση της θέσης)

Το ίδιο ισχύει —> αν ασκήσει έφεση ο εναγόμενος που συμψήφισε την απαίτηση του —> δεν μπορεί το εφετείο να πει ότι δεν υφίσταται η ανταπαίτησή του

-Αν έχουμε ένσταση επισχέσεως —>

Το πρωτοβάθμιο την απορρίπτει ως αόριστη. Το δευτεροβάθμιο δεν μπορεί να πει στον εναγόμενο που ασκεί έφεση ότι ήταν κακής πίστης νομέας και του μένει μόνο ο αδικαιολόγητος

Δεν υπάρχει χειροτέρευση αν στον πρώτο υπάρχει απόρριψη λόγω δεδικασμένου και στο δεύτερο πει ότι δεν υπάρχει αξίωση λόγω παραγραφής

-Αν στον πρώτο κριθεί ουσία αβάσιμο ή νόμω αβάσιμο και στο δεύτερο κριθεί απαράδεκτη η αγωγή —> δεν είναι χειροτέρευση

-Το δικαστήριο μπορεί να μεταβάλει τις αιτιολογίες χωρίς να επιδικάζει μεγαλύτερο ποσό

Η αρχή της μη χειροτέρευσης κάμπτεται όταν εξαφανιστεί η απόφαση —>

Προσέχω τη διατύπωση στου πρακτικού για να δώ αν θα εφαρμοστεί η πρώτη ή η δεύτερη παράγραφος του αρ. 536ΚΠολ

Πχ απορρίπτεται ως απαράδεκτη η αγωγή λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει έννομο συμφέρον και κρατάει και δικάζει στην ουσία —> το δευτεροβάθμιο μπορεί εδώ να κρίνει ότι είναι αβάσιμη η αγωγή (δεν είναι χειροτέρευση γιατί είχε εξαφανιστεί η απόφαση)

Πχ αγωγή με περισσότερες βάσεις. Το πρωτοβάθμιο δέχεται μια βάση και δεν εξετάζει τις άλλες. Εφεση —> το δευτεροβάθμιο απορρίπτει αυτή που έγινε δεκτή και εξετάζει τις άλλες —> μπορεί να τις απορρίψει

-Μετά την εξαφάνιση της προσβαλλόμενης εξετάζονται και οι καταχρηστικές και γνήσιες ενστάσεις που δεν συνιστούν κεφάλαιο

Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα:

Αρ. 522ΚΠολ —> εκφράζει το συζητητικό σύστημα και την αρχή της διαθέσεως
Θέλουμε πρωτοβουλία του ενάγοντος —> οριοθετούνται τα υποτιθέμενα σφάλματα της απόφασης

Πρέπει να διακρίνουμε μεταξύ της μεταβίβασης και τα όρια —> όρια = λόγοι εφέσεως

-Τα κεφάλαια που προσβάλλονται πάνε αδιαίρετως στον β' βαθμό

-Καλό είναι ο εκκαλών να δει ποια είναι αναγκαία συνεχόμενα και να ασκήσει πρόσθετους λόγους γιατί αλλιώς τελεσιδικούν

- Τα αναγκαία συνεχόμενα δεν συμπροσβάλλονται με την έφεση γιατί είναι κάτι άλλο από το μεταβιβαστικό
- Οποιοδήποτε σφάλμα της πρωτοβάθμιας δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη αν δεν αποτελέσει κύριο ή πρόσθετο λόγο εφέσεως
- Αν έχει παορ'ριψει το πρωτοδικείο όλες τις βάσεις ή μερικές και δεν ερεύνησε τις άλλες, το εφετείο θα κρίνει όσες προσβάλλονται —> μόνο όταν απορρίψει αυτή που είχε εξεταστεί θα περάσει στην επόμενη
- Εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων —> το δικαστήριο εξετάζει το σύνολο των αποδείξεων και όχι μόνο τα παράπονα του εκκαλούντος
- Σύνθετε σδίκες ως προς το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα:
Όταν έχω αντικειμενική σώρευση / συνεκδίκηση αγωγών —> πρέπει να πάνε στο εφετείο όλα όσα θέλει ο εκκαλών να εξεταστούν
- Η έφεση πρέπει να στρέφεται και κατά του προσεπικληθέντος
Αποψη Πανταζόπουλου για το δικονομικό εγγυητή είναι αντίθετη από τους άλλους
- Μετά την εξαφάνιση της απόφασης:
Αν δεχθεί το δικαστήριο μια βάση της αγωγής και απορρίψει τις υπόλοιπες —> πρέπει να υπάρξει αίτηση για να εξετάσει το δικαστήριο
Αν δεν εξεταστεί η κύρια και γίνει δεκτή η επικουρική —> το εφετείο μπορεί να εξετάσει το κύριο αίτημα χωρίς αίτηση του ενάγοντος

Νέο άρθρο 938ΚΠολ!

Αναστολή εκτελέσεως —> διαφορά με το άρθρο 912ΚΠολ

ΣΟΣ για πρακτικό —>

Αν ασκηθεί ανακοπή του αρ. 933, οφειλέτης που έχει δύο ακίνητα, ο δανειστής έχει μια προσωρινά εκτελεστή απόφαση. Επιβάλλει κατάσχεση ο δανειστής στο ένα ακίνητο. Ζητά αναστολή με το 938ΚΠολ για το ένα ακίνητο και την πετυχαίνει. Έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει αναστολή εκτελεστότητας με το 912 τώρα;
Αν από την αρχή ασκούσε αναστολή με το 912 —> θα προστάτευε και τα δύο ακίνητα

Με το αρ. 912 σκοπός είναι η αναστολή της εκτελεστότητας (αν πιθανολογείται η ευδοκίμηση της εφέσεως έτσι μπορεί να προλάβει να μην του κατασχέσουν και το άλλο ακίνητο)

Με το αρ. 938ΚΠολ —> αναστέλλεται η συγκεκριμένη εκτελεστική διαδικασία —> προστατεύει το ένα ακίνητο για το οποίο έχει αρχίσει η εκτέλεση

Αρα, έχει έννομο συμφέρον για να προστατέψει και τα δύο του ακίνητα

Προυποθέσεις:

-Να εκκρεμεί ανακοπή του 933 ή του 936 και να έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα με την επίδοση στον καθ' ου (κατάθεση + επίδοση) [μπορεί να κριθώ να απαντήσω για το εμπρόθεσμο!!]

-Το εμπρόθεσμο κρίνεται κατά την κατάθεση της αιτήσεως αναστολής (κρατούσα) αλλά σωστότερη είναι η άποψη ότι κρίνεται κατά τη συζήτηση της αναστολής

-Να έχει ξεκινήσει η εκτελεστική διαδικασία

-Απώτερος χρόνος: η συζήτηση της ανακοπής [απαράδεκτη μετά τη συζήτηση της ανακοπής]

Δικάσιμος ορίζεται κατά τις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων

Πριν τις τελευταίες τροποποιήσεις —> στο αρχικό 938ΚΠολ έλεγε για την

αρμοδιότητα ότι ασκείται στο δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή του 933 ή 936

Το καινούργιο αρ. 938ΚΠολ —> τελευταίο εδάφιο παράγραφος 1 —> στο αρμόδιο κατά τα άρθρα 933 και 936 —> ειρηνοδικείο ή μονομελές [ποτέ πολυμελές]

Η διαφορά: παλιά πήγαιναν οι οφειλέτες σε δικαστήριο που είναι αναρμόδιο

[δηλαδή θεμελιωνόταν η αρμοδιότητα μόνο και μόνο επειδή εκεί είχε εισαχθεί η

ανακοπή]. Ενώ τώρα πρέπει να είναι το αρμόδιο!!

Απαιτείται πιθανολόγηση ουσιαστικής ευδοκίμησης των λόγων ανακοπής —> Κοιτάω όχι μόνο την βλάβη αλλά και την πιθανολόγηση ευδοκίμησης

Εμμεση εκτέλεση —>

Παντού δυνατότητα αναστολής ακόμη και στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου εκτός από την περίπτωση της κατάσχεσης ακινήτων

Στα ακίνητα —> παραμένει η παλιά ρύθμιση [όχι αναστολή στα ακίνητα, παρά μόνο αν ζητηθεί από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο η αναστολή εκτέλεσης]

Αίτημα για αναστολή πλειστηριασμού —> αρ. 938 παρ. 5ΚΠολ [κατάθεση της αιτήσεως αναστολής τουλάχιστον 5 μέρες πριν]

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή αλλά να δώσει εγγυοδοσία ο οφειλέτης, μπορεί να απορρίψει την αναστολή αλλά να δώσει εγγυοδοσία ο δανειστής

Αρ. 939ΚΠολ —>

Ευχέρεια του δικαστηρίου να γνωστοποιηθεί με ηλεκτρονικά μέσα η αναστολή

Η απόφαση του 938ΚΠολ είναι διαπλαστική και ισχύει έναντι όλων (εμποδίζει την υποκατάσταση άλλου δανειστή με το αρ. 973ΚΠολ)

-Δύο αποφάσεις του ΑΠ —> σύμφωνα με αυτές, η αναστολή που παίρνει ο οφειλέτης έναντι του επισπεύδοντος δεν ισχύει erga omnes [η άποψη αυτή εξυπηρετεί τις συναλλαγές αλλά έχει μικρή πρακτική εφαρμογή]

-Το περίεργο είναι ότι η απόφαση ισχύει από τη γνωστοποίηση στα όργανα εκτελέσεως [αν γνωστοποιηθεί με το αρ. 939 η απόφαση του 938 και παρόλα αυτά γίνει ο πλειστηριασμός —> δεν έχω αυτοδίκαιη ακυρότητα, πρέπει να προσβληθεί με την ανακοπή του 933 και να επικαλεστεί ο ανακόπτων την αυταπόδεικτη βλάβη του] [στη θεωρία υποστηρίζεται πάγιο ότι όταν γίνει πράξη εκτελέσεως μετά την γνωστοποίηση της αναστολής —> αρ. 159 αριθμός 1, γιατί το αρ. 939 παρ. 2 έχει το 'απαγορεύεται', δηλαδή ισοδύναμη έκφραση του νόμου της ρητής απειλής ακυρότητας]

-Μεγάλη αξία έχει η δυνατότητα διαταγής πληρωμής —> αρ. 691Α

27/5/2022

Παρασκευή, 27 Μαΐου 2022 2:01 μμ

(Μαρκουλάκης)

(Πρακτικό 2 στο eclass του Κατηφόρη)

Ο Α, κάτοικος Αθηνών, άσκησε κατά του Β, κατοίκου Κορίνθου, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Σπάρτης διεκδικητική αγωγή σε σχέση με οικόπεδο ευρισκόμενο στη Σπάρτη, προβάλλοντας ότι ο ίδιος είχε αποκτήσει κυριότητα με το από 01.06.1995 συμβόλαιο πώλησης και μεταβίβασης κυριότητας, το οποίο είχε νομίμως μεταγραφεί στον τόμο Ι και αριθ.1111 του Υποθηκοφυλακείου Σπάρτης, και ότι ο Β τον είχε παράνομα αποβάλλει από το εν λόγω ακίνητο. Ο Β, με τις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις του, προέβαλε ότι κύριος του ακινήτου είχε καταστεί ο ίδιος λόγω έκτακτης χρησικτησίας ήδη από το έτος 1991, επειδή ο ίδιος και πριν από αυτόν ο πατέρας του νέμονταν το ακίνητο για είκοσι έτη. Με την προσθήκη αντίκρουση πρότεινε επίσης ότι η αγωγή του Α ασκείται καταχρηστικά το πρώτον τώρα, διότι ο Α γνώριζε από πολλά έτη, άνω των δεκαπέντε, ότι ο Β είχε περιφράξει και είχε τοποθετήσει πωλητήριο στο οικόπεδο, χωρίς όμως ποτέ να έχει αντιδράσει. Το δικαστήριο αμφέβαλλε σε σχέση με την αρμοδιότητά του, ενόψει όμως του γεγονότος ότι ο Β δεν προέβαλε σχετική αντίρρηση, παρέκαμψε το ζήτημα της αρμοδιότητας, εξέτασε την ουσία και δέχτηκε την αγωγή. Λίγες ημέρες μετά τη δημοσίευση της απόφασης (05.01.2017), ο Β απεβίωσε. Ο Α, μην γνωρίζοντας περί του θανάτου, επέδωσε την απόφαση την 25.01.2017 στον πληρεξούσιο δικηγόρο του Β. Ο κληρονόμος του Β, Γ, άσκησε έφεση την 25.02.2018, επικαλούμενος κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Πριν από τη συζήτηση της έφεσης, ο Α μεταβίβασε το ακίνητο λόγω γονικής παροχής στον γιό του, Δ. Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο παραστάθηκαν και κατέθεσαν προτάσεις ο Α και ο Γ. Ο Γ ισχυρίστηκε ότι η αγωγή του Α έπρεπε τώρα να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης, αφού το ακίνητο ανήκε πια στην κυριότητα του Δ. Το Εφετείο απέρριψε τον ισχυρισμό του Γ και απέρριψε την έφεση. Η απόφαση επιδόθηκε στον Γ. Τέσσερα έτη μετά την επίδοση προς αυτόν της απόφασης, ο Γ άσκησε κατά του Α αίτηση αναψηλάφησης, επικαλούμενος ότι το πρώτον τώρα ανήγυρε βεβαίωση του τοπικού Δημάρχου, στην οποία βεβαιωνόταν ότι ο πατέρας του Β ουδέποτε κατοικούσε στην περιοχή και επομένως δεν ήταν δυνατόν να νέμεται το επίδοκο ακίνητο. Η αίτηση αναψηλάφησης απορρίφθηκε ως απαράδεκτη. Κατόπιν όλων αυτών, ο Δ επιθυμεί να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση της απόφασης.

Ερωτάται:

- α) Ορθώς έπραξε το δικαστήριο σε σχέση με την αρμοδιότητα;
- β) Χαρακτηρίστε τους ισχυρισμούς του Β. Ποιος φέρει το βάρος απόδειξης σε σχέση με αυτούς; Προβλήθηκαν παραδεκτά;
- γ) Η έφεση του Γ ασκήθηκε παραδεκτά; Ποια θα έπρεπε να είναι η αντιμετώπιση, αν ο θάνατος του Β είχε επέλθει μετά την άσκηση της έφεσης;
- δ) Ορθά απέρριψε το δικαστήριο τον ισχυρισμό του Δ;
- ε) Παραδεκτά ασκείται η αίτηση αναψηλάφησης κατά του Δ;
- στ) Πώς κρίνετε τη βασιμότητα του λόγου αναψηλάφησης;
- ζ) Μπορεί ο Δ να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση της απόφασης; Αν υποθεθεί ότι ο Γ μεταβίβασε περαιτέρω το ακίνητο μπορεί ο Δ να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση κατά του αποκτήσαντος το ακίνητο; Ποιο μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση της απόφασης

Α.

Η αρμοδιότητα είναι μια από τις διαδικαστικές προϋποθέσεις —> οι διαδικαστικές προϋποθέσεις «είναι προϋποθέσεις για την έκδοση απόφασης επί της ουσίας» —> αν δεν συντρέξουν το δικαστήριο μπορεί δεν μπορεί να μπει στην εξέταση της ουσίας

Όταν λείπει μια διαδικαστική προϋπόθεση —> το δικαστήριο απορρίπτει ως απαράδεκτη την αγωγή

[εξαιρέση: εκκρεμοδικία, αρμοδιότητα]

Αν το δικαστήριο κρίνει ότι είναι αναρμόδιο —> παραπέμπει δεν απορρίπτει

Ένα βασικό χαρακτηριστικό των διαδικαστικών προϋποθέσεων —> ελέγχεται αυτεπαγγέλτως αρ. 46ΚΠολ

Εν προκειμένω, κράτησε την υπόθεση και δίκασε κατ' ουσίαν —>

Ο αυτεπάγγελτος έλεγχος ισχύει πάντοτε για την αρμοδιότητα; Η καθ' ύλην αναρμοδιότητα —>

απαράκαμπτη, δεν γίνεται να επέλθει με συμφωνία των διαδίκων [εξαιρέση αρ. 47ΚΠολ —> η διάταξη

αναφέρεται στο λάθος που έχει ήδη γίνει — εκ των υστέρων δηλαδή, όχι εκ των προτέρων —> αν το

δικαστήριο το δει πρέπει να παραπέμψει] => στην καθ' ύλην αν γίνει λάθος τότε υπάρχει και λόγος αναίρεσης αρ. 559 αριθμός 5 //

ενώ, για την κατά τόπον —> δεν ιδρύεται αναιρετικός λόγος

Στην κατά τόπον —> μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο διαθήσεως, με τη συμφωνία παρεκτάσεως ένα

αναρμόδιο καθίσταται αρμόδιο

Καταρχήν η συμφωνία αυτή είναι άτυπη, μόνο όταν πρόκειται για αποκλειστική δωσιδικία δηλώνεται ρητά (αρ. 42ΚΠολ)

Όταν λέμε σιωπηρή τι εννοούμε; Όταν παρίσταται ο διάδικος και δεν αντιλέγει σε κατά τόπον αναρμόδιο δικαστήριο

-Λέμε για ένσταση αναρμοδιότητας, είναι σωστός ο όρος; Είναι άρνηση και πρέπει να αποδειχθεί από τον

ενάγοντα [καταρχάς ελέγχονται αυτεπαγγέλτως άρα δεν είναι ακριβής ούτε ο όρος ένσταση ούτε άρνηση]

[Διαδικαστικά κωλύματα => πχ ένσταση υπαγωγής σε διαιτησία => πρέπει να προταθεί από τον εναγόμενο, δεν εξετάζεται αυτεπαγγέλτως]

Εν προκειμένω, το δικαστήριο αμφέβαλλε

Αρ. 29ΚΠολ —> αποκλειστική αρμοδιότητα του τόπου του ακινήτου —> είναι σωστή εδώ, το δικαστήριο δεν αμφέβαλλε για αυτό

Αρ. 7ΚΠολ —> κρίσιμο είναι το αίτημα // όταν δεν είναι χρηματικό το αίτημα —> αρ. 11ΚΠολ [περί κυριότητας κρίσιμη είναι η αξία του]

Εν προκειμένω, δεν μας λέει το πρακτικό ==> αρ. 8ΚΠολ, αν αμφιβάλλει το δικαστήριο πρέπει να διατάζει αποδείξεις *

Απάντηση: η αρμοδιότητα αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση / προϋποθέσεις για την έρευνα της ουσίας / το δικαστήριο αν αμφιβάλλει δεν μπορεί να εκδώσει απόφαση / αρ. 8ΚΠολ θα πρέπει να διατάζει αποδείξεις

B.

Ισχυρισμοί του B:

Πρώτος ισχυρισμός —> Είναι αιτιολογημένη άρνηση γιατί προβάλλει ένα γεγονός προγενέστερο του ισχυρισμού του ενάγοντος [απέκτησε το 1991 ενώ ενάγων είπε ότι απέκτησε το 1995]

Ως προς το παραδεκτό —> προτείνεται με τις προτάσεις άρα παραδεκτός

[Διάκριση θεμελιωτικών και εξαιρετικών κανόνων —> οι πρώτοι όταν συντρέξουν έχουν ως έννομη συνέπεια τη γέννηση ενός δικαιώματος // οι δεύτεροι έχουν ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση γέννησης ενός δικαιώματος, καταργήθηκε το δικαίωμα ενώ είχε γεννηθεί, το δικαίωμα αδρανοποιείται αλλά δεν παύει να υπάρχει [δικαιοκωλυτικοί, δικαιοκαταργητικοί —> στηρίζουν καταχρηστικές ενστάσεις // δικαιoαnασταλτικοί —> στηρίζουν γνήσιες ενστάσεις]

*Θεμελιωτικοί κανόνες ==> άρνηση [προγενέστερο περιστατικό αυτό που επικαλείται από ο εναγόμενος]

*Εξαιρετικοί κανόνες ==> ενστάσεις [αν δηλαδή ήταν μεταγενέστερο περιστατικό αυτό της απόκτησης == αποδοχή του βασικού κανόνα πλην όμως... / είτε αποδοχή του ότι υπήρχε ο Α κύριος και μετά έγινε ο Β ή δεν με νοιάζει ποσο πριν έγινε ο Α αλλά εγώ έγινα το 2000 πχ]

Αρνητική αναγνωριστική αγωγή => μας ενδιαφέρει ποιος επικαλείται την ύπαρξη του δικαιώματος (άρα έχει το βάρος απόδειξης και το βάρος επίκλησης) [στην αρνητική θα είναι μάλλον ο εναγόμενος αυτός!!]

Όταν λέει ότι έγινε κύριος μεταγενέστερα ένσταση ==> κρίσιμη διαφορά σε σχέση με το δεδικασμένο [καλύπτεται η κυριότητα του εναγομένου]

Όταν λέει ότι ήταν κύριος ο εναγόμενος από πριν —> άρνηση [δεν καλύπτεται η κυριότητά του από το δεδικασμένο —> πρέπει να ασκήσει νέα αγωγή για το θέμα της κυριότητάς του]

Οι δικαιoαnασταλτικοί κανόνες που θεμελιώνουν γνήσιες ενστάσεις —> θεμελιώνουν αντιδικαιώματα (πχ ΑΚ1095, δικαίωμα επίσεσης) γιατί δίνουν το δικαίωμα στον διάδικο να αρνηθεί την παροχή => άρα οι γνήσιες ενστάσεις προβάλλονται μόνο από αυτόν που έχει το δικαίωμα

Οι καταχρηστικές ενστάσεις —> δεν χρειάζονται να προβληθούν ρητά, πρόκειται για πραγματικά περιστατικά που θα τα προβάλλει ο διάδικος αλλά η έννομη συνέπεια θα συναχθεί «αντεπαγγέλτως» από το δικαστήριο / οι γνήσιες πρέπει να προβληθούν ρητά (πχ καταχρηστική άσκηση δικαιώματος)

Δεύτερος ισχυρισμός —> Είναι ένσταση. Η νομολογία τη θεωρεί γνήσια ένσταση γιατί πρέπει να προτείνονται τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν τη συμπεριφορά, να χαρακτηρίζονται ως καταχρηστικά τα γεγονότα αυτά και να ζητείται η απόρριψη της αγωγής για το λόγο αυτό. Πολλοί τη θεωρούν καταχρηστική ένσταση βέβαια

Ως προς το παραδεκτό —> προτείνεται με την προσθήκη- αντίκρουση —> αρ. 237 παρ. 2ΚΠολ, άρα απαράδεκτα εδώ [με την προσθήκη αντίκρουση προβάλλω ισχυρισμούς μόνο για αντίκρουση των ήδη προταθέντων // το ίδιο και με τα αποδεικτικά μέσα] [ενστάσεις μόνο με τις προτάσεις!]

Γ.

-Καλά κάνει και επιδίδει στον πληρεξούσιο; Αρ. 143ΚΠολ ναι καλά έκανε γιατί θεωρείται αντίκλητος μέχρι και σε αμετάκλητη απόφαση

Ο Β έχει πεθάνει και ο Γ ασκεί έφεση μετά από καιρό —> ο θάνατος γενικά αντιμετωπίζεται με τη βίαιη διακοπή της δίκης. Όμως, η βίαιη διακοπή έχει πεδίο εφαρμογής από την άσκηση της αγωγής και μέχρι τη συζήτηση

Αν το γνωρίζει ο αντίδικος ότι έχει πεθάνει —> θα ασκηθεί κατά των κληρονόμων

Αν δεν το γνωρίζει —> στον πληρεξούσιο

Αρ. 518 παρ. 3ΚΠολ (αντίστοιχα αρ. 146 παρ. 1,2ΚΠολ) —> Εδώ η προθεσμία η γνήσια της έφεσης είχε αρχίσει με την επίδοση. Αυτή η προθεσμία με το αρ. 146ΚΠολ με τη στιγμή του θανάτου διακόπτεται και χρειάζεται επίδοση στους κληρονόμους για να τρέξει και πάλι η προθεσμία.

Αρα, παραδεκτά έχει ασκήσει έφεση καθώς, δεδομένου ότι διακόπηκε η γνήσια και δεν ξεκίνησε νέα, ισχύει η καταχρηστική των 2 χρόνων.

Αν είχε πεθάνει κατά τη διάρκεια της δίκης —> βίαιη διακοπή της δίκης

Δ.

Αρ. 225ΚΠολ => η εκκρεμοδικία δεν εμποδίζει τη διάθεση του επίδικου δικαιώματος

Η διάθεση αυτή αφήνει ανεπηρεάστη τη δίκη —> τη δίκη συνεχίζει να τη διεξάγει ο δικαιοπάροχος ως μη δικαιούχος διάδικος

Ο ειδικός διάδοχος ==> δεσμεύεται από το δεδικασμένο αρ. 325ΚΠολ

Αρ. 516ΚΠολ —> δικαίωμα έφεσης έχουν και ο δικαιοπάροχος και ο ειδικός διάδοχος

Εν προκειμένω, ορθά αποφάσισε το δικαστήριο και συνεχίζει τη δίκη ο δικαιούχος

Ε.

Προθεσμίες αναψηλάφησης —> αρ. 545ΚΠολ

Η γνήσια προθεσμία της τρέχει ανάλογα με το λόγο αναψηλάφησης. Θα πρέπει να γίνει επίδοση και θα πρέπει να έχει συντρέξει και ο λόγος αναψηλάφησης —> εν προκειμένω η εύρεση του εγγράφου [αν έχει βρεθεί το έγγραφο και δεν έχει επιδοθεί —> από την επίδοση και αντίστροφα, από το μεταγενέστερο γεγονός δηλαδή] Υπάρχει και καταχρηστική προθεσμία —> 3 χρόνια από τη δημοσίευση [απόλυτο χρονικό όριο] .Αν το γεγονός συμβεί μεταγενέστερα (δηλ. Βρεθεί το έγγραφο μετά τα 3 έτη) —> δεν με ενδιαφέρει

Αρα, το ότι βρήκε το έγγραφο τόσο αργά δεν μας ενδιαφέρει —> απαράδεκτη αναψηλάφηση

ΣΤ.

Βασιμότητα του λόγου αναψηλάφησης =>

Προϋποθέσεις: (αρ. 544ΚΠολ)

1. Εγγράφο

2. Κρίσιμο (με βεβαιότητα αν είχε ληφθεί το δικαστήριο θα λάμβανε άλλη απόφαση) = πρέπει να παράγεται πλήρης και άμεση απόδειξη

Αρ. 448 + 440ΚΠολ => δημόσιο έγγραφο

Αρ. 438ΚΠολ => μια από τις προϋποθέσεις του κύρους είναι η αρμοδιότητα του δημόσιου υπαλλήλου και να συντάσσει το έγγραφο στο πλαίσιο των καθηκόντων του! Η νομολογία έχει αποφανθεί ότι δεν παράγει απόδειξη, πλήρη αποδεικτική δύναμη πχ το συγκεκριμένο έγγραφο του δημάρχου

Το μόνο που θα μπορούσε να ληφθεί είναι ως δικαστικό τεκμήριο

*Ο δικαστικός επιμελητής που βεβαίωνε ότι παρεμπόδιζε η μητέρα και ο πατέρας την επικοινωνία => δεν αποτελεί δημόσιο έγγραφο ούτε αυτό —> αρ. 950ΚΠολ

3. Νέο (να προσκομίζεται τώρα αλλά θα πρέπει να προϋπήρχε / βρέθηκε μετά την τελευταία συζήτηση αλλά προϋπήρχε)

4. Ανωτέρα βία

5. Κατακράτηση από τον αντίδικο

Ζ.

225 + 235ΚΠολ, 919ΚΠολ (και για την ενεργητική και για την παθητική νομιμοποίηση)

943 = 943 αποβολή => άμεση εκτέλεση (πρέπει να έχει απόγραφο κατά του ειδικού διαδόχου και νέα επιταγή προς εκτέλεση αποδεικνύοντας την ειδική διαδοχή)

3/6/2022

Τρίτη, 7 Ιουνίου 2022

12:25 μμ

1. Ο Α ασκεί αγωγή κατά Ο. Ε (Ε) και κατά Β και Γ (ομόρρυθμοι εταίροι). Η αγωγή γίνεται δεκτή ως ουσία βάσιμη. Ακούν έφεση οι εναγόμενοι Ε,Β,Γ. Τη συζήτηση της έφεσης την προσδιορίζει ο εφεσίβλητος Α καλεί μόνο την Ε. Με τις προτάσεις στο εφετείο η Ε ζητά να κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση γιατί δεν κλητεύθηκαν οι Β και Γ. ο Α ισχυρίζεται ότι αυτός ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος. Τι θα πει το δικαστήριο;

Αρ. 76 παρ. 1 περ. β' --> αναγκαία ομοδικία , αρ. 329ΚΠολ

Αρ. 517 εδ. β' ΚΠολ

Είναι διαφορετικά η άσκηση από τον προσδιορισμό ενδίκου μέσου

Την άσκησαν όλοι μαζί ορθά Αρ. 498 παρ. 1, 495

Αρ. 76 παρ. 3 --> ο Α δεν μπορεί να εισάγει τη συζήτηση μόνο για έναν άρα απαράδεκτη η συζήτηση και για τους παρόντες και για τους απόντες. Πρέπει να υπάρξει προηγούμενη νόμιμη κλήτευση

2. Διεκδικητική αγωγή Α κατά Β και Γ. Παρίσταται ο Α και ο Β. Ο Γ ερημοδικάζεται γιατί δεν του επιδόθηκε η αγωγή/ δεν κλητεύθηκε. Το δικαστήριο κάνει δεκτή την αγωγή ως ουσία βάσιμη και για τους δύο εναγομένους. Δεν επιδίδεται καθόλου η απόφαση. Τι ένδικα μέσα θα ασκηθούν; Μπορεί να προταθεί ισχυρισμός για τη νόμιμη βασιμότητα της αγωγής ως λόγος έφεσης αν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν είχε προταθεί;

Ο Β κατέθεσε προτάσεις άρα όχι ανακοπή ερημοδικίας.

Έχει έφεση --> καταχρηστική προθεσμία --> 2 έτη από τη δημοσίευση

Μπορεί να προβάλλει τη νομική αβασιμότητα;

Περιορισμένη πλήρη έφεση, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έχει τις ίδιες εξουσίες με το πρωτοβάθμιο. Άρα, απαράδεκτος ο ισχυρισμός αυτός. Δεν είναι πραγματικός αρ. 527ΚΠολ

Γ --> ανακοπή ερημοδικίας, όχι καταχρηστική προθεσμία

1η άποψη: αναλογική εφαρμογή καταχρηστικής προθεσμίας έφεσης

2η άποψη: παραγραφή προθεσμίας μετά από 20 χρόνια

Αφού δεν επιδόθηκε δεν αρχίζει η προθεσμία ανακοπής ερημοδικίας

Ακόμη και μετά την 20ετή παραγραφή ασκείται εμπρόθεσμα η ανακοπή ερημοδικίας αν δεν έχει επιδοθεί η απόφαση (κρατούσα γνώμη)

Ο Γ δεν κλητεύθηκε καθόλου, έφεση (αρ. 528ΚΠολ)

Αν γίνει σφάλμα στο δεύτερο βαθμό επί της ουσίας δεν μπορεί να εισαχθεί στον ΑΠ έχει χάσει έναν βαθμό δικαιοδοσίας

Καλύτερα να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας γιατί μετά μπορεί να ασκήσει έφεση

3. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης ο Β πεθαίνει. Κληρονόμοι Γ, Δ. Ο Α ασκεί έφεση κατά του Β, δεν γνώριζε το θάνατο του Β. Ασκείται ορθά;

Το παραδεκτό της έφεσης δικαιολογείται από την άγνοια. Οι Γ, Δ εμφανίζονται στο δικαστήριο και κάνουν γνωστό το θάνατο. Παραδεκτά ασκείται λόγω άγνοιας.

4. Αγωγή Α κατά Β για κεφάλαιο και τόκους. Ο Β καταδικάζεται για το κεφάλαιο και απορρίπτει τους τόκους ή δέχεται το 1/2 κεφάλαιο. Ο Α ασκεί έφεση. Μπορεί να ασχοληθεί το δευτεροβάθμιο για τους τόκους που είχαν απορριφθεί;

Αρ. 521ΚΠολ όχι γιατί δεν προσβλήθηκε με έφεση/ πρόσθετους λόγους

Με την έφεση ανεβαίνει η υπόθεση στο μέρος που επικλήθηκε

Αρ. 522ΚΠολ (αρχή της συζητήσεως και διαθέσεως)

Αν εξέταζε τους τόκους χωρίς λόγο έφεσης --> αρ. 559 αριθμός 9

5. (527ΚΠολ ΣΟΣ)

Ο Α ασκεί κατά του Β διεκδικητική αγωγή και γίνεται δεκτή. Ο Α είχε αποκτήσει κυριότητα από σύμβαση. Απορρίφθηκε ως αβάσιμη η ένσταση του Β ίδιας κυριότητας (ο Α απέκρουσε λέγοντας ότι ποτέ δεν απέκτησε νομή άρα όχι χτησικτησία). Ο Β ασκεί έφεση και παραπονιέται για την απόρριψη της ένστασης. Ο Α με τις προτάσεις ζητά να

απορριφθεί η έφεση, γιατί είχε διακοπεί η νομή. Τι συμβαίνει εδώ;
1η παραλλαγή: Ο Α λέει έχω κυριότητα λόγω σύμβασης και χρησικτησίας --> εδώ αλλάζει τη βάση της αγωγής, δεν μπορεί να το πει
2η παραλλαγή: Δεν αλλάζει τη βάση της αγωγής. Προσθέτει καινούριο ισχυρισμό. Ο εφεσίβλητος έχει υπερξουσίες --> αρ. 527 περ. 1

6. Αγωγή Α κατά Β για αποζημίωση. Απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμη. Ο Α ασκεί έφεση. Με τις προτάσεις ασκεί παρεμπόδιση αγωγή ώστε ο Β να δώσει 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση. Παραδεκτά;
Αρ. 525 παρ. 2ΚΠολ άρα απαραδέκτως
Αρ. 283 παρ. 2ΚΠολ --> απαιτείται προδικασία με αυτοτελές δικόγραφο
Αρ. 585 παρ. 3ΚΠολ --> παρεπόμενες απαιτήσεις με προτάσεις (πχ τόκοι)

7. Διεκδικητική αγωγή Α κατά Β για απόδοση ακινήτου. Ο Β ομολογεί την παράνομη κατοχή. Δεκτή ως ουσία αβάσιμη. Ασκήν έφεση ο Β για εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων και ανακαλεί την ομολογία. Με τις προτάσεις ο Α λέει ότι δεν μπορεί να ανακαλέσει (Αρ. 527ΚΠολ). Υπόκειται η ανάκληση σε χρονικό περιορισμό; Είναι νόμιμη η ανάκληση ομολογίας στη δευτεροβάθμια δίκη;
Αρ. 354ΚΠολ

Η ομολογία αφορά πραγματικά περιστατικά. Δεν επικαλείται πραγματικό ισχυρισμό

8. Αγωγή για απόδοση δανείου - δεκτή, έφεση από ηττηθέντα απορρίπτεται και επικυρώνεται η πρωτόδικη => η πρωτόδικη είναι εκτελεστός τίτλος. Αν γίνει δεκτή η έφεση, εξαφανίζεται η πρωτόδικη και εξετάζεται η αγωγή και γίνεται δεκτή, εκτελεστός τίτλος η απόφαση του δευτεροβαθμίου. Αν είναι εκπρόθεσμη η έφεση μπορούμε να εκτελέσουμε την πρωτόδικη και πριν απορριφθεί η έφεση γιατί έχει τλεσιδικήσει η πρωτόδικη

9. Απόφαση ποινικού δικαστηρίου. Τελεσιδικεί. Αποτελεί εκτελεστό τίτλο; Ναι δεν υπάρχει θέμα σύγκρουσης είναι χρηματική απαίτηση

10. Ομολογία. Δέχεται την αγωγή, απορρίπτεται το αίτημα για προσωρινά εκτελεστή απόφαση. Σωστά;
Εχω ευχέρεια, στάθμιση του δικαστηρίου (Αρ. 908ΚΠολ ενδεικτική στάθμιση)

Αρ. 914 + Αρ. 940 παρ. 1ΚΠολ

Έφεση + 912 + 913ΚΠολ => αποτελεσματική προστασία για προσωρινά εκτελεστή απόφαση

Κανόνας: όσο τρέχει η προθεσμία έφεσης έχω αναστολή

Εξαίρεση: προσωρινά εκτελεστή απόφαση

ΚΠολ 966 --> όχι ματαίωση, 2 άγονοι/ άκαρποι πλειστηριασμοί (=δεν βρέθηκαν πλειοδότες)

Αυτόματη μείωση τιμής πρώτης προσφοράς

9/6/2022

Ξεφύλλισμα κώδικα —>

Πάντα πέρα από την απάντηση να έχω το άρθρο!

Πολιτική 1 —>

-Πρόσχε τις ομοδικίες (εις ολόκληρον —> απλή // επέκταση ισχύος αποφάσεως ανάλογα με την ομοδικία)

-Προσεπίκληση: 2 απόψεις που υπάρχουν στην προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή (Κατά Πανταζόπουλο: κατευθείαν διάδικος ο δικονομικός εγγυητής (πλέον ενεργητική νομιμοποίηση και στον δικονομικό)

-Τακτική διαδικασία: αρ. 237ΚΠολ (κατάθεση και επίδοση αγωγής // οι προτάσεις κατατίθενται σε 90 μέρες από την επίδοση —> άρα 120 από την κατάθεση // δεν μας ενδιαφέρει η μη συμμετοχή στην τυπική συζήτηση)

-Διάκριση άρνησης ή ένστασης (άρνηση ή αιτιολογημένη άρνηση του εναγομένου) [ένσταση λόγω ακυρότητας —> μόνο με τις προτάσεις όχι με την προσθήκη // αντίστοιχα με τα ένδικα μέσα —> και τα νέα αποδεικτικά μέσα που προτείνονται μετά τις 120 από την κατάθεση της αγωγής ενορκη βεβαίωση που φέρνω με την προσθήκη δεν μπορώ να τη φέρω για να αποδείξω ισχυρισμό από τις προτάσεις μόνο να αντικρούσω έναν ισχυρισμό του αντιδίκου] [βάρος απόδειξης // προσοχή στην αντένσταση —> με την προσθήκη- αντίκρουση , νέος ισχυρισμός και αποδεικτικά μέσα]

-Δεν έχει καταργηθεί η εμάρτυρη απόδειξη (αξιολόγηση μετά από 8 μέρες)

-Αρ. 238ΚΠολ —> πότε ασκούνται παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις, ανακοινώσεις και ανταγωγές —> αφετηρία η κατάθεση

** - Συνέπειες ερημοδικίας —> ειδικές διατάξεις —> τεκμήριο πλασματικής ομολογίας, δεν σημαίνει ότι δεν θα εξεταστεί αυτεπαγγέλτως η νομική βασιμότητα πχ —> Αρ. 273επ.Κπολ —Τι γίνεται αν δεν συμμετάσχουν κανονικά στη δίκη και οι δύο πλευρές —> ΜΑΤΑΙΩΣΗ (όχι δυσμενείς συνέπειες ερημοδικίας —> πρέπει να επαναφερθεί με κλήση η αγωγή μέσα σε 90 μέρες από τη ματαίωση)

-Παραίτηση από δικόγραφο —> μπορώ να επανέλθω // από δικαίωμα —> όχι επαναφορά

-Το δεδικασμένο: κοιτάμε την έννομη σχέση, το δεδικασμένο μεταξύ των συγκεκριμένων προσώπων (αρ. 325 παρ. 1ΚΠολ) [Προσοχή αν υπάρχει άλλο πρόσωπο που δεσμεύεται! —> 325 + 225ΚΠολ , δεν χάνει τη νομιμοποίηση ο μη δικαιούχος ενάγων, ο ειδικός διάδοχος μπορεί να κάνει εκτέλεση —> αν παρέμβει θα είναι αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση // αν αντιποιείται το δικαίωμα είναι κύρια! // εκτέλεση δεν μπορεί να κάνει ο μη δικαιούχος διάδικος αλλά ο ειδικός διάδοχος]

-Το ευνοϊκό αποτέλεσμα παρασύρει τον εγγυητή (328 παρ. 2) // μεταξύ εγγυητή και και δανειστή παρασύρει τον πρωτοφειλέτη

-* Αν καλύπτεται ένα ζήτημα με δεδικασμένο και δεν είναι το αντικείμενο της δίκης —> αν είναι το δικαστήριο υλικά αρμόδιο θα παραχθεί δεδικασμένο υπό τις προϋποθέσεις του 331 (υλικά αρμόδιο δικαστήριο) για το κύρος πχ μιας σύμβασης —> σε μια δίκη που κρίνεται το δικαίωμα νομής του ενάγοντα κατά του εναγομένου, το ότι αναγνωρίζεται ως νομέας ο ενάγων δεν μπορεί να αξιοποιηθεί σε άλλη δίκη / η σκέψη του δικαστή για τη νομή ήταν παρεμπίπτουσα σε δίκη για την κυριότητα (το αναγκαίο)

-Απόδειξη: αντικείμενο απόδειξης πάντα πραγματικά γεγονότα // δεν είναι η υπαιτιότητα του 914ΑΚ που θα αποτελέσει αντικείμενο αποδείξεως // εξαιρέσεις // [* Αρ. 236ΚΠολ —> (δες νομολογία) δεν χρειάζεται απόδειξη , δεν θεμελιώνεται λόγος αναιρέσεως

-Επιεικής κρίση του δικαστηρίου για το ορισμένο —> νομολογία

-Αλλαγή —> Αρ. 237 Παρ. 5 —> προσθήκη στις προτάσεις (20 μέρες το αργότερο πριν τη συζήτηση) // για οψιγενείς ισχυρισμούς!!!

-Αποδοχή της αγωγής —> οδηγεί σε έκδοση απόφασης, χτυπάει το αίτημα // η ομολογία είναι μέσο απόδειξης (σε πρακτικό πχ σύνθετη ομολογία —> πχ έχω συνάψει τη σύμβαση αλλά έχω εξοφλησει // μην μπερδεύεις —> «ομολογώ ότι εξόφλησα» δικαστικό τεκμήριο και όχι ομολογία)

-Περιορισμοί εμμέτρου απόδειξης (393-394ΚΠολ) [αρ. 394 παρ. 2 —> αν από το νόμο είναι συστατικός τύπος το έγγραφο ή τα μέρη το ορίζουν ως αποδεικτικό —> δεν ισχύουν οι εξαιρέσεις παρά μόνο αν χάθηκε τυχαία
-Αρ. 438-440ΚΠολ

Ενδικο μέσο —>

-Ανακοπή ερημοδικίας —> έννοια ανωτέρας βίας => βλέπε και την επαναφορά πραγμάτων // προσοχή στις προθεσμίες που τρέχουν παράλληλα // όταν έχω ερημοδικία στη δευτεροβάθμια δίκη —>> χωρεί ανακοπή ερημοδικίας // άσκηση γίνεται με κατάθεση! //
-Έφεση: ποιοι καλούνται στη συζήτηση // άλλο η άσκηση κατά κάποιων (αντιδίκων ομοδίκων) που οδηγεί σε απαράδεκτο ενδίκου μέσου —> και άλλο η κλήση —> αν δεν κλητεύονται αυτοί που πρέπει τότε απαράδεκτο της συζήτησης που θεραπεύεται, προσδιορισμός νέας συζήτησης // Πρόσθετοι λόγοι εφέσεως —> διάβασε θεωρία και νομολογία, αρ. 914ΑΚ όλα εντάσσονται στο ίδιο κεφάλαιο και δεν έχω αναγκαιώς συνεχόμενα // αρ. 528, έφεση από ερημοδικασθέντα —> μπορεί να πει τα πάντα, μη το μπερδεύεις με το 527ΚΠολ // αρ. 527 α ΣΟΣ —> ο εφεσίβλητος προτείνει τα πάντα αλλά όχι αλλαγή βάση της αγωγής αν ήταν ενάγοντας στην πρωτοβάθμια δίκη // όλο οι νέοι πραγματικοί ισχυρισμοί και άλλο τα νέα αποδεικτικά μέσα (527- 529), νέα αποδεικτικά μέσα επιτρέπονται καταρχήν
-Αναψηλάφηση: έννοια νέο εγγράφου // προσοχή στις προθεσμίες
-Αναίρεση: λόγος αναίρεσης που χτυπά την ουσία δεν είναι νόμιμος εκτός αν αφορά στην απόδειξη (πχ παραβίαση διατάξεων για τη δύναμη αποδεικτικού μεσου —> ο δικαστής εκτίμησε ελεύθερα τη δικαστική ομολογία) // εξαιρέσεις για το απαράδεκτο των λόγων αναίρεσης αρ. 562ΚΠολ —> το δεδικασμένο μπορεί να προταθεί για πρώτη φορά στον ΑΠ // πρόσθετοι λόγοι —> πλέον, όπως και στις υπόλοιπες περιπτώσεις η προθεσμία τρέχει από τη συζήτηση όποτε αυτή γίνει (πχ μετά από ματαίωση)

Εκτέλεση —>

-Αρ. 919ΚΠολ —> επέκταση νοκειμενικών ορίων εκτελεστότητας, αρ. 919 παρ. 1// 920ΚΠολ με ομόρρυθμος εταίρος —> ομόρρυθμος εταίρος διάδικος πάω κατευθείαν στο αρ. 919 παρ. 1, αν έχω την ΟΕ αντίδικο —> κάνω εκτέλεση με το αρ. 920ΚΠολ και προειδοποιώ τον ομόρρυθμο εταίρο // 922ΚΠολ //
-926ΚΠολ —> **ακυρότητες στην εκτέλεση (αν αποβάλλω από ακίνητο, αν επιβάλλω κατάσχεση στις 2 μέρες —> ανακοπή και επικλήση 926 χωρίς να επικαλεστεί βλάβη / προσοχή και στην παρ. 2 —> η επόμενη πράξη εκτέλεσης μέσα στο έτος (η κατάσχεση όχι ο πλειστηριασμός) //
-Αρ. 933ΚΠολ *** => ποια η πρώτη πράξη, ποια η τελευταία // δεδικασμένο (330ΚΠολ) // εξαιρέσεις 933 // παραχρήμα απόδειξη και στην ένσταση καταχρήσεως
Αρ. 938ΚΠολ *** => εφόσον ασκηθεί ανακοπή, αυτοτελές αίτημα το 938 (μην προβληματιστείς αν υπάρχει κατάσχεση εις χείρας τρίτου —> και πάλι 938ΚΠολ) // πιθανολόγηση ευδοκιμήσεως- βλάβη (προσοχή στη διάκριση 912-913ΚΠολ —> πρέπει να ζητηθεί, διάκριση υποχρεωτικής- δυνητικής) // στα ακίνητα παραμένει η δυνατότητα να ζητηθεί αναστολή αν ασκηθεί έφεση —> παρ. 2
-Άμεση εκτέλεση —> αναστολή (δεν υπάρχει αντικείμενο αναστολής αν ολοκληρωθεί η εκτέλεση πχ αν αποβληθεί από το ακίνητο)
-Αρ. 940ΚΠολ —> ακόμη και αμέλεια —> ο βιαστικός δανειστής τιμωρείται
-Αρ. 942ΚΠολ —> τελεσίδικη απόφαση, δόλος για το ότι δεν είχε το δικαίωμα
-Αρ. 943ΚΠολ —> υπάρχει αξίωση αδικαιολόγητου πλουτισμού
-Αρ. 954 παρ. 4 —> διόρθωση - τυπικά σφάλματα —> μόνο όταν η ταυτότητα είναι τέτοια που δεν προκύπτει
-Αρ. 159 1 —> αν δεν γίνει // αρ. 159 παρ. 3 —> δεν γίνεται και είναι παράτυπη
-Ο επισπεύδων δεν χρειάζεται να αναγγεληθεί παρά μόνο αν έχει επισπεύσει για μέρος της απαίτησης
-Αναγγελία —> από την κατάσχεση και μετά // αρ. 972ΚΠολ είναι καλό να αναγγεληθεί νωρίς γιατί δεσμεύω το ακίνητο —> αν ανατραπεί η κατάσχεση μπορώ να κάνω δήλωση στην αναγγελία μου // αρ. 1019ΚΠολ —> η ανατροπή πρέπει αυτοτελώς για κάθε αναγγεληθέντα δανειστή

-Αρ. 969 —> όχι ματαίωση αλλά άγονος πλειστηριασμός // ο επισπεύδων μπορεί να το πάρει στην τιμή της πρώτης προσφοράς // πλέον μετά τον πρώτο και δεύτερο άκαρπο πλειστηριασμό, γίνεται πλειστηριασμός μειωμένος στο 20% —> άρα αν είναι ένας τον συμφέρει

-Απαγόρευση διαθέσεως μετά την κατάσχεση (όχι ανακοπή του 933ΚΠολ) [η υποθήκη και προσημείωση μετά την κατάσχεση —> έγκυρη! Δεν αντιστασεται στους αναγγεληθέντες]

-Αρ. 1009** —> και στο 997 ως προς τη μίσθωση μετά την κατάσχεση => επεκτείνουν την προστασία του μισθωτή , το 1009 επεκτείνει την προστασία του υπεθεματιστή και στη συμβατική μίσθωση αρκεί να μην έχουμε υπέρβαση των ορίων της αστικής μίσθωσης

-Προνόμια: με το νέο κώδικα —> ειδικά , γενικά , εγχειρόγραφα // προσοχή στους χρονικούς περιορισμούς στο 975ΚΠολ (πλέον 6 μήνες πριν από τη μέρα διενέργειας του πλειστηριασμού!) // προσοχή στην τυχαία κατάταξη —> τυχαία δεν σημαίνει μη προνομιακή (πλήρωση αιρέσεως, αδυναμία αποδείξεως)

-Αρ. 977ΚΠολ —> αν δεν έχω εγχειρόγραφους —> 2/3 - 1/3

-Αλλαγή! Ο εγχειρόγραφος είναι ο γνήσιος εγχειρόγραφος

-Ανακοπή κατά του ίνακα —> ωραία θέματα ομοδικίας // 'ταν στρέφονται πολλοί δανειστές μη εξοφληθέντες από τον πίνακα και προσπαθούν να αποβάλλουν έναν δανειστή και είναι αναγκαίοι ομόδικοι —> τη λύση τους δίνει η σειρά των προνομίων

10/6/2022

(Μαρκουλάκης)

Πρακτικό:

Ο Α εργολάβος σύνηψε στην Αθήνα με του Β και Γ, κατοίκους Αθηνών και συγκύριους εξ' αδιαιρέτου κατά ιδανικά μερίδια, σε ποσοστό 50% έκαστος, ενός οικοπέδου ευρισκόμενου στην Κόρινθο και αξίας 400.000 ευρώ, συμβολαιογραφικό προσύμφωνο με το οποίο Β και Γ ανέλαβαν την υποχρέωση, με την ολοκλήρωση της έγερσης τετραώροφης πολυκατοικίας επί του παραπάνω οικοπέδου, να μεταβιβάσει στον Α ή όποιον εκείνος υποδείξει τα αναφερόμενα δύο διαμερίσματα. Με την ολοκλήρωση της έγερσης της πολυκατοικίας ο Α ζητεί από τον Β να μεταβιβάσει στον ίδιο το ένα από τα συμφωνηθέντα διαμερίσματα και στον Δ με τον οποίο είχε προσυμφωνήσει τη μεταβίβαση του διαμερίσματος και ο οποίος είχε καταβάλλει το σχετικό τίμημα, το έτερο εξ' αυτών. Οι Β και Γ αρνούνται. Ο Α απευθύνεται σε εσάς και ζητεί τη νομικά σας συμβουλή σχετικά με το πώς μπορεί να επιτύχει την ικανοποίηση της αξίωσής του για μεταβίβαση των διαμερισμάτων αντιστοίχως στον ίδιο και στον Δ

Ποια θα ήταν η απάντησή σας;

Μπορεί ο Δ, εφόσον ο Α αδρανή, να ασκήσει ο ίδιος αγωγή, ζητώντας να καταδικαστούν οι Β και Γ να μεταβιβάσουν σε αυτόν το διαμέρισμα;

Απάντηση:

949ΚΠολ => κατανηφιστική αγωγή για καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως

Μπορεί ο Δ εφόσον εφόσον ο Α αδρανή να ασκήσει ο ίδιος αγωγή ζητώντας να καταδικαστεί

Πλαγιαστική αγωγή (72ΚΠολ, 68, 949ΚΠολ) ως κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενος (στη νομολογία υποστηρίζεται ότι ζητά απόδοση στον εαυτό του)

Αν υπάρχει γνήσια σύμβαση υπέρ τρίτου ή αν του έχει εκχωρηθεί η απαίτηση από τον Α: ο Δ έχει ευθεία αξίωση, ασκεί την αγωγή εξ' ιδίου και όχι πλαγιαστικά

→ Ο Α άσκησε κατά των Β και Γ αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ζητώντας να καταδικαστεί ο Α να μεταβιβάσει τα διαμερίσματα.

1. Είναι το δικαστήριο κατά τόπον και καθ' ύλην αρμόδιο;
2. Θα μπορούσε ο Α να ζητήσει με την αγωγή του την απόδοση του διαμερίσματος; Θα ήταν τότε το ίδιο δικαστήριο αρμόδιο;

Απάντηση:

1.

Κατά τόπον: δωσιδικία ακινήτου (29ΚΠολ, αποκλειστική) => εδώ αντικείμενο της δίκης δεν είναι η εμπράγματη αξίωση αλλά η ενοχική (29 από ενοχικές μόνο μίσθωση)

Γενική => δωσιδικία εναγομένου// συντρέχουσα => δωσιδικία δικαιοπραξίας (33ΚΠολ): Αθήνα

Καθ' ύλην: αποτιμητή σε χρήμα = αν καταρτιστεί η δικαιοπραξία = 400.000 ευρώ, διαιρείται δια δύο: 9 εδ. δ'ΚΠολ + 11 περ. 1ΚΠολ => 14 παρ. 2 => μονομελές πρωτοδικείο
Αδιαίρετα: δουλείες, εις ολόκληρον ενοχή. Στα ενοχικά αναγόμεστε στο αντικείμενο της παροχής από την ικανοποίηση της αξίωσης για να διακρίνουμε αν είναι διαιρετό ή αδιαίρετο

2.

69παρ. 1δ ΚΠολ => προκαθεστηκυία αγωγή => μπορεί να σωρεύσει. Εδώ, ουσιαστικά πρόκειται για διεκδικητική. Η διεκδικητική προϋποθέτει κυριότητα. Η κυριότητα θα αποκτηθεί αν γίνουν πρώτα όλα τα παρακάτω (της αναγκαστικής εκτέλεσης) άρα απαιτείται και 69 παρ. 1ε

Εδώ εμπράγματο δικαίωμα => αποκλειστική δωσιδικία ακινήτου (29) έχει σωρευθεί με το

αίτημα καταδίκης βούλησης => δωσιδικία συνάφειας 31 παρ. 1 (αποκλειστική, καθορίζει και την καθ' ύλην) => κύριο είναι η καταδίκη, παρεπόμενο η απόδοση του διαμερίσματος άρα η κατά τόπον παραμένει ίδια

31 παρ. 2 ΚΠολ => Στην παρεπόμενη δίκη δεν είναι αδιαίρετη η παροχή => 400.000 => πολυμελές πρωτοδικείο (είναι ιεραρχικά ανώτερο από το αρμόδιο της κύριας δίκης, συμπαρασύρει και την κύρια) - σύμφωνα με το γράμμα συμπαρασύρει αν είναι ιεραρχικά ίσο ή και ανώτερο το της κύριας δίκης- λειτουργεί αντίστροφα ως προς την κύρια- παρεπόμενη δίκη

Αρα, αρμόδιο το πολυμελές πρωτοδικείο Αθηνών

→ Το δικαστήριο με την απόφασή του καταδικάζει τους Β και Γ να μεταβιβάσουν τα διαμερίσματα. Η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα και καθίσταται τελεσίδικη.

3. Περιγράψτε τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης
4. Θα αρκούσε απλώς οριστική απόφαση που είχε κηρυχθεί από το δικαστήριο προσωρινώς εκτελεστή;
5. Σε ποιες ενέργειες απαιτείται να προβεί ακόμη ο Α προκειμένου να αποκτήσει την κυριότητα του διαμερίσματος;

Απάντηση:

3.

Διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης: περιαφή εκτελεστηρίου τύπου, απόγραφο, επιταγή προς εκτέλεση, παρέλευση τριημέρου, ενεργοποιείται το πλάσμα του 949ΚΠολ - η δήλωση βούλησης θεωρείται δοσμένη => αυτόματη εκτέλεση, υπάρχει μόνο προδικασία (τυχόν αναστολή μόνο μέσα στο τριήμερο). Με ανακοπή μπορεί να προσβληθεί μόνο η επιταγή

4.

Όχι, το 949ΚΠολ απαιτεί τελεσίδικη! Αρκεί και διαιτητική που έχει την ωριμότητα της τελεσίδικης δικαστικής (όχι άλλοι εκτελεστοί τίτλοι του 904ΚΠολ)

5.

1033ΑΚ: είναι σύμβαση άρα απαιτείται και δήλωση βουλήσεως του Α και μεταγραφή (το 949 δεν αναπληρώνει όλη τη δικαιοπραξία μόνο τη δήλωση βούλησης, μπορεί βέβαια να συμπίπτει με δικαιοπραξία => κυριότητα) Μετά τη δεύτερη επιταγή προς εκτέλεση με βάση την απόφαση για το επικουρικό αίτημα => 943ΚΠολ

6. Εστω ότι κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας οι Β και Γ μεταβίβασαν στον Ε την κυριότητα του διαμερίσματος που έπρεπε να μεταβιβαστεί στον Ε. Μπορεί ο Α να εκτελέσει την απόφαση κατά του Ε; Ποιες δυνατότητες θα είχε προκειμένου να προστατευθεί δεδομένου ότι η δίκη έχει αντικείμενο μόνο τη δήλωση βουλήσεως;

=> Δεν συντρέχει 225,325,919 γιατί η κυριότητα αποτελεί διαφορετικό αντικείμενο

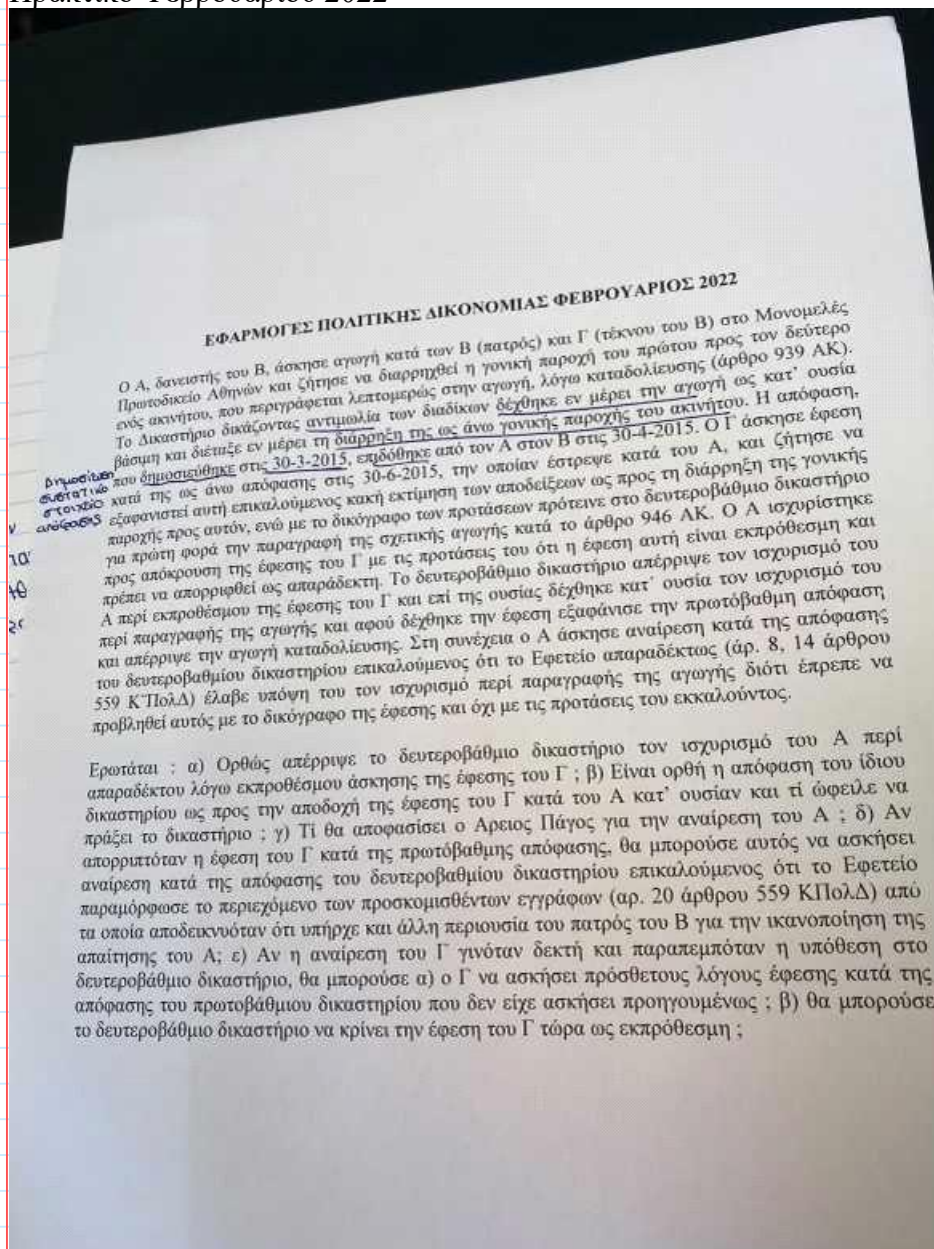
Αν έχουμε και το επικουρικό αίτημα: 225, 325, δεσμεύεται ο Ε, μπορεί να επισπευτεί αναγκαστική εκτέλεση εναντίον του (νομολογία)

Θεωρία: Αν ο Ε έχει μεταγράψει πριν την έκδοση της απόφασης σχετικά με την κυριότητα Α δεν μπορεί να αντισταχθεί εναντίον του το δεδικασμένο αφού η αξίωση Α δεν είχε γεννηθεί καν

Ο Α μπορεί να ζητήσει αγωγή διάρρηξης ως καταδολιευτικής/ ασφαλιστικά μέτρα

4/3/2022

Πρακτικό Φεβρουαρίου 2022

Ανάλυση δεδομένων:

-Αγωγή λόγω καταδολίευσης δανειστών

-Ασκήθηκε από τον δανειστή Α κατά του Β (πατέρας)

Στο μονομελές πρωτοδικείο Αθηνών

-Ζήτησε να διαρρηχθεί η γονική παροχή προς το Γ για ένα ακίνητο

-Ο Α είναι εφεσίβλητος --> ισχυρίζεται ότι οι προτάσεις του Γ είναι εκπρόθεσμες

-Ο Γ είναι εγκαλόν

1.

Σημείο εκκίνησης: Δύο εναγόμενοι (ομμοδικία (αρ/74,76επ) = όπου υπάρχουν είτε από τη μεριά του ενάγοντος είτε από τη μεριά του εναγομένου, περισσότερα πρόσωπα που συμμετέχουν στο πλαίσιο περισσότερων εννόμων σχέσεων δικών, που όμως εξελίσσονται στο πλαίσιο μιας κοινής διαδικασίας)

Αρ. 74 --> απλή

Αρ. 76 --> αναγκαία

Η διάκριση είναι σημαντική --> γιατί έχουν διαφορετικές έννομες συνέπειες

Εν προκειμένω αναγκαίος ομόδικος γιατί --> αρ. 76 παρ. 3

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχει περίπτωση κοινής παθητικής νομιμοποίησης και δεν μπορεί να βγει διαφορετική απόφαση για τον Α και διαφορετική για τον Β, θα γίνει αναγκαία ομοδικία

Τρόποι κατάργησης της δίκης

- Έννομη συνέπεια εκκρεμοδικίας --> δεν απαγορεύει την άσκηση της αγωγής για την ίδια ιστορική βάση, αλλά αν ασκηθεί ο ισχυρισμός της εκκρεμοδικίας μπορεί να ληφθεί υπόψη αυτεπαγγέλτως
- -παραίτηση από την αγωγή --> το δικαστήριο δεν εκδίδει απόφαση
- Αποδοχή της αγωγής (προσοχή! Στην ομολογία της ιστορικής βάσης της αγωγής --> αποδέχεται μόνο την ιστορική βάση)
- Ενώ στην αποδοχή της αγωγής --> αποδέχεται την έννομη συνέπεια --> το δικαστήριο εκδίδει απόφαση

Από πότε ξεκινάει η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων;

Αρχίζει από τοότε που η απόφαση θα επιδοθεί και στον τελευταίο αναγκαίο ομόδικο

Αρα, εξετάζω -->

1. Πότε επιδόθηκε η απόφαση
2. Είναι η επίδοση νόμιμη; (αρ. 15-25ΚΠολ)
3. Καταμέτρηση 30 ημερών

Εν προκειμένω, για τον Β ισχύει η καταχρηστική προθεσμία (δύο χρόνια από τη δημοσίευση)
Ο Γ άσκησε έφεση στις 30/6/2015 --> εντάσσεται και αυτός στην καταχρηστική προθεσμία και άρα η έφεσή του είναι εμπρόθεσμη και άρα: ορθώς το δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό του Α

Σημείωση: στην απλή ομοδικία ο χρόνος μέτρησης της προθεσμίας ξεκινά από το χρόνο επίδοσης στον κάθε ομόδικο

Ενώ στην αναγκαία --> από το χρόνο δημοσίευσης

2.

Α + Β --> αναγκαίοι ομόδικοι, μπορεί να την στρέψει προς τον Γ;

Αρ. 76 παρ. 4 --> ναι, η έφεση έχει επεκτατικό αποτέλεσμα και στον άλλο ομόδικο (τον Β)

Αρα, ο Γ έπρεπε να κλητεύσει τον Β στη συζήτηση ως αναγκαίο ομόδικο, αλλιώς η συζήτηση είναι απαράδεκτη

Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έπρεπε να την κηρύξει για όλους απαράδεκτη, ώστε να βγει ενιαία απόφαση για όλους και να μην προχωρήσει στην εξέταση της ουσίας

3.

Για την αναίρεση του Α (αρ.559ΚΠολ)

Πρόκειται για έκτακτο ένδικο μέσο = μπορεί να ασκηθεί μόνο για συγκεκριμένους λόγους

Κατ' εξαίρεση προς υπεράσπιση της έφεσης

Αρ. 527ΚΠολ --> καθορίζει την προβολή νέων πραγματικών ισχυρισμών

Εδώ, προτάθηκε από τον εγκαλούντα με το δικόγραφο της έφεσης

Θα έπρεπε το δικαστήριο να δει αν προτείνεται παραδεκτώς από την άποψη του παραδεκτού του ισχυρισμού

Αρα, η αναίρεση θα γίνει δεκτή

10/03/2022

Συνέχεια προηγούμενου πρακτικού

Αναίρεση:

Οι λόγοι αναίρεσης πρέπει να αναφέρονται στο αναιρετήριο

Ειδεμή, η άσκηση θα κριθεί απαράδεκτη

+ 3 πρόσθετες προϋποθέσεις παραδεκτού στο αρ. 562ΚΠολ, παράγραφος 1, 2 (με 3 εξαιρέσεις) [πρέπει να έχει προταθεί από το δικαστήριο ουσίας], 3

4.

559 αρ. 20ΚΠολ εφαρμόζεται;

Το εφετείο δεν παραμόρφωσε το έγγραφο, αλλά εκτίμησε διαφορετικά τις αποδείξεις του.

Άρα όχι!

Το αρ. 20 θεμελιώνεται μόνο όταν το δικαστήριο ουσίας κατέληξε στο πόρισμά του αποκλειστικά βασιζόμενο στο έγγραφο (αποκλειστική αιτιώδης συνάφεια)

Αρα, ο εν λόγω λόγος αναίρεσης θα απορριφθεί --> αβάσιμη αναίρεση

5.

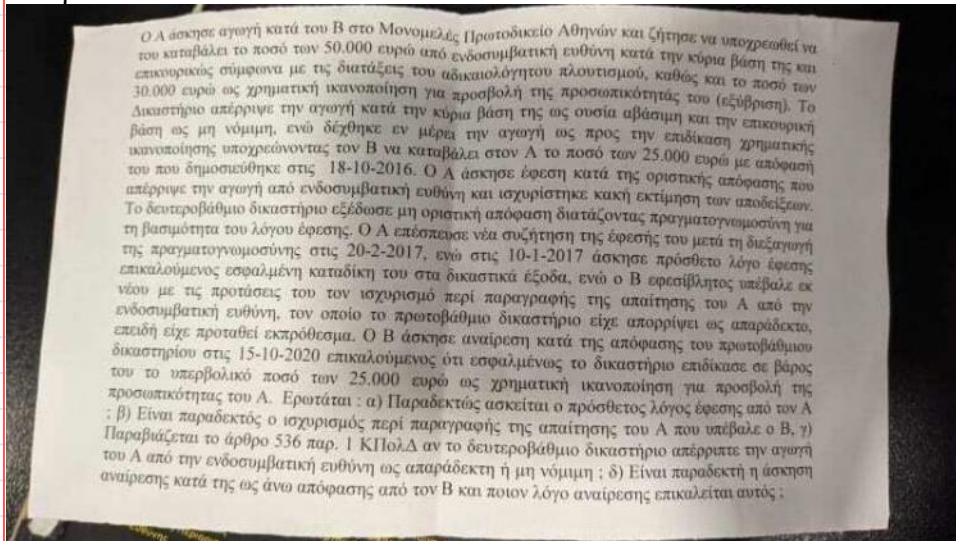
A. Μπορούν να ασκηθούν πρόσθετοι λόγοι έφεσης, εφόσον η έφεση επανασυζητείται αφού επέστρεψε στο 2ο βαθμό μετά την απόρριψή της αναίρεσης; (με κλήση επανέρχεται η έφεση)

Εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του 520παρ.2 ΚΠολ είναι εφικτό!

Δικονομική επαναφορά στην προηγούμενη κατάσταση: 579ΚΠολ

B. Τώρα το εφετείο δεσμεύεται από την κρίση του προηγούμενου δευτεροβάθμιου δικαστηρίου; Όχι, δεν δεσμεύεται! Θα εξετάσει εξαρχής όλες τις διαδικαστικές προϋποθέσεις. Ίσως καταλήξει και στην ίδια κρίση, δεν μας αφορά

2ο πρακτικό:

Εχουμε αντικειμενική σώρευση αγωγών --> ταυτότητα εκδίκασης διαδικασίας εκδίκασης, να μην υπάρχει αντιφατικότητα, το συνολικό ποσό να εμπίπτει στην καθ' ύλην αρμοδιότητα

Κύρια και επικουρική βάση αγωγής --> αν απορριφθεί η κύρια, εξετάζεται η επικουρική, αλλιώς --> γεννάται αναιρετικός λόγος [άφησε αδικαστη υπόθεση]

Αν γίνει δεκτή η κύρια --> δεν υπάρχει θέμα

-Αν ασκηθεί έφεση, κατά της κύριας που έγινε δεκτή --> μεταφέρεται σε 2ο βαθμό αυτό μόνο το κεφάλαιο (522ΚΠολ). Αν το εφετείο δεχτεί την έφεση --> εξαφανίζεται η απόφαση και δύναται να εξετάσει και την επικουρική

Εδώ, η κύρια απορρίφθηκε ως αβάσιμη και η επικουρική ως μη νόμιμη

Δύνανται (όπως στο πρακτικό) το δικαστήριο πριν εξαφανίσει την απόφαση να διατάξει πραγματογνωμοσύνη; Ναι μπορεί να διατάξει αποδείξει για τη βασιμότητα του λόγου έφεσης, όντας το τελευταίο δικαστήριο που εκδικάζει επί της ουσίας! (έτσι έκρινε η ΟΛΑΠ)

A.

-Το κεφάλαιο της ενδοσυμβατικής ευθύνης με αυτό της καταδίκης σε δικαστικά έξοδα συνεχόνται! (συντρέχει ο όρος του 520παρ. 2ΚΠολΔ)

-Ασκούνται 30 μέρες προ της συζήτησης της έφεσης

Αν έχει αναβληθεί --> υποβάλλονται

Αν έχει εκδοθεί προδικαστική απόφαση --> δεν υποβάλλονται

Διαφορά έφεσης - πρόσθετων λόγων --> οι πρόσθετοι λόγοι δεν έχουν αυτοτελές αίτημα , στηρίζονται στην έφεση. Ασκούνται με κατάθεση και επίδοση (για να τηρηθεί η αρχή της προδικασίας). Η έφεση ασκείται μόνο με κατάθεση

Δεν συντρέχει λοιπόν η έννοια της συζήτησης --> το δικαστήριο έχει ήδη εισέλθει στην ουσία της υπόθεσης!

B.

Όχι 330ΚΠολ (το δεδικασμένο προϋποθέτει τελεσίδικη απόφαση, εδώ η έφεση ακόμη εκκρεμεί)

**Αίτημα αντέφεσης (523): να εξαφανιστεί/ μεταρρυθμιστεί η απόφαση

Απάντηση δίνει το 527ΚΠολ

Εδώ παραδεκτός (άμυνα εφεσιβλήτου)υποβαλλόμενος ισχυρισμός για 1η φορά εκ μέρους του εφεσιβλήτου στο εφετείο (ius nonorum)

Γ.

522ΚΠολ!

Εφόσον μεταβιβάζεται η υπόθεση, το εφετείο υποκαθίσταται στις εξουσίες του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου --> έλεγχος διαδικαστικών προϋποθέσεων + ουσία

(Μαρκουλάκης)

Ο Α άσκησε ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αγωγή κατά του ιατρού Β, ζητώντας να καταδικαστεί ο εναγόμενος να του καταβάλει χρηματική ικανοποίηση ύψους 300.000 € λόγω ψυχικής οδύνης. Στην αγωγή του αυτή ο Α εξέθετε ότι ο Β εγγείρισε τον υιό του, Γ, ο οποίος εσπευσμένα μεταφέρθηκε στο ιδιωτικό νοσοκομείο με κοιλιακούς πόνους και συμπτώματα σκωληκοειδίτιδας, και ότι κατά την πραγματοποίηση της εγχείρισης επέδειξε αμέλεια, με αποτέλεσμα από τους χειρισμούς του να προκληθούν στον Γ μετεγχειρητικά επιπλοκές και τελικά σηψαιμικό σοκ, συνεπεία του οποίου επήλθε τελικώς ο θάνατος του Γ. Με τις εμπροθέσμως και νομοτύπως κατατεθείσες ενώπιον του δικαστηρίου προτάσεις του, ο Β αρνήθηκε τη βάση της αγωγής, ισχυριζόμενος ότι ενήργησε απολύτως κατά τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης και με επιμέλεια. Προσκόμισε δε μετά νομίμου επικλήσεως απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών, η οποία τον είχε κρίνει αμετακλήτως αθώο για την πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια. Προσκόμισε επίσης, προς απόδειξη της *de lege artis* πραγματοποίησης της εγχείρισης, τις καταθέσεις των μαρτύρων Δ και Ε που είχαν δοθεί ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου. Ο Α κατέθεσε ομοίως εμπροθέσμως και νομοτύπως προτάσεις και προσκόμισε προς απόδειξη των ισχυρισμών του και την ένορκη βεβαίωση του Ζ, η οποία είχε ληφθεί στο πλαίσιο δίκης του Α κατά του νοσοκομείου. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο με την απόφασή του δέχτηκε την αγωγή και καταδίκασε τον Β να καταβάλει το ζητούμενο ποσό. Η απόφαση επιδόθηκε από τον Α στον Β, ο οποίος, αφού άφησε την προθεσμία της έφεσης να παρέλθει άπρακτη, κατέθεσε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Αρείου Πάγου, επικαλούμενος τους εξής λόγους: α) ότι το Πρωτοδικείο δεσμευόταν από την απόφαση του ποινικού δικαστηρίου που τον είχε αθώσει και β) ότι το Πρωτοδικείο δεν θα έπρεπε να είχε λάβει υπόψη του την ένορκη βεβαίωση του Ζ, διότι είχε ληφθεί χωρίς κλήτευσή του. Ο Άρειος Πάγος απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως. Στη συνέχεια ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση. Μετά την ολοκλήρωσή της, ο Β άσκησε κατά του Α αγωγή αποζημίωσης, επικαλούμενος παρατυπίες στην επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση.

Ερωτάται:

- α) Ορθώς έκρινε ο Άρειος Πάγος απορρίπτοντας τους δύο λόγους αναίρεσης;
- β) Θα μπορούσε ο Β με κάποιον λόγο αναίρεσης να έχει ζητήσει από τον Άρειο Πάγο να ελέγξει την ορθότητα της απόφασης του Πρωτοδικείου σε σχέση με το ύψος της επιδικασθείσας χρηματικής ικανοποίησης;
- γ) Ορθώς έπραξε το Πρωτοδικείο με το να λάβει υπόψη του ως αποδεικτικά μέσα τις καταθέσεις των Δ και Ε;
- δ) Παραλλαγή: Ενώπιον του Πρωτοδικείου ο Α ζήτησε με τις προτάσεις του από το δικαστήριο να διατάξει τον Β να προσκομίσει την υπογραφείσα από τον ίδιο βεβαίωση θανάτου του Γ. Το Πρωτοδικείο δέχτηκε την αίτηση αυτή του Α και με απόφασή του διέταξε τον Β να προσκομίσει το έγγραφο αυτό και διέταξε επανάληψη της συζήτησης, προκειμένου στη νέα δικάσιμο που θα οριστεί να προσκομιστεί το έγγραφο. Ερωτάται: Θα μπορούσε η απόφαση αυτή του Πρωτοδικείου να προσβληθεί με έφεση;
- ε) Είναι νόμω βάσιμη η αγωγή του Β κατά του Ε για αποζημίωση λόγω παρατυπιών στην επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση;

A. Έκανε σωστά ο ΑΠ που απέρριψε το αίτημα;

Διττή έννοια δικαστικού τεκμηρίου—>

Αρ. 339ΚΠολ: τεκμήριο είναι καταρχάς τα επώνυμα που αναφέρονται στο νόμο. Το δικαστικό τεκμήριο καταρχάς είναι αποδεικτικό μέσο. Τα δικαστικά τεκμήρια καταλαμβάνουν οποιοδήποτε ανώνυμο μόρφωμα.

Το δεδικασμένο κινείται στο επίπεδο του παραδεκτού —> είναι κάτι διαφορετικό

Εμμεση απόδειξη —> από γνωστό γεγονός με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας βγάζω

συμπέρασμα για άλλα γεγονότα (αρ. 336 παρ. 3ΚΠολ)

Απ. 4/2020 —> δίνεται μεγάλη αξία στο ‘ισχυρό τεκμήριο’

Τεκμήριο αθωότητας —> εν αμφιβόλω, δεν μπορεί να κριθεί ένοχος, δεν μπορεί να κάνει χαρακτηρισμούς —> περιορισμός στο αντικείμενο της δικαστικής κρίσης

- Β. Θα έπρεπε ο ΑΠ να δεχθεί και αν ναι ποιον λόγο αναίρεσης; Αρ. 559 αρ. 11ΚΠολ
Πρέπει να ανφέρει κατά κατηγορίες τα επώνυμα αποδεικτικά μέσα. Η απόφαση του ποινικού δικαστηρίου είναι ισχυρό τεκμήριο και αν θέλεις να αποκλίνεις από αυτό θα πρέπει να αιτιολογήσεις ειδικώς
Αρ. 2ΚΠολ (για διοικητικά δικαστήρια) —> για παρεμπίπτον ζήτημα διοικητικής φύσης, μπορεί να το κρίνει ο πολιτικός δικαστής
Πότε δεν μπορεί να κρίνει; όταν υπάρχει απόφαση διοικητικού δικαστηρίου

Ο ΑΠ δεν έκρινε σωστά

- Γ. Καλώς έλαβε υπόψη την ένορκη βεβαίωση;
Εκτός από τις ένορκες βεβαιώσεις μιλάμε και για εξώδικες ένορκες βεβαιώσεις
Ως εξώδικη —> αυτή που δεν λήφθηκε στο πλαίσιο της συγκεκριμένης δίκης, αλλά πχ σε μια άλλη
Αρ. 424ΚΠολ —> παγία νομολογία είναι ότι οι εξώδικες ένορκες βεβαιώσεις που ληφθήκαν στο πλαίσιο άλλης δίκης λαμβάνονται υπόψη ως δικαστικά τεκμήρια παρά το γεγονός ότι δεν έχουν ληφθεί κατόπιν κλήτευσης του διαδίκου

Η νομολογία βέβαια βάζει άλλες προϋποθέσεις αφού δεν πρόκειται για σύννομη ένορκη βεβαίωση:

-Δεν λαμβάνεται υπόψη με την αποδεικτική αξία του δικαστικού τεκμηρίου μόνο εφόσον δεν έχει ληφθεί επί σκοπόν να χρησιμοποιηθεί στη συγκεκριμένη δίκη.

Τα ιδιωτικά αυτά έγγραφα μαρτυρίας εκτιμώνται ελεύθερα, ως δικαστικά τεκμήρια, εφόσον δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε άλλη δίκη για το σκοπό αυτό.

Εν προκειμένω, καλώς λαμβάνεται υπόψη ως δικαστικό τεκμήριο

559 αρ. 11 και

Τετοιο επώνυμο αποδεικτικό μέσο που πρέπει να αναφέρει ειδικώς η απόφαση είναι και η ένορκη βεβαίωση (—> αλλιώς αναιρετέα απόφαση με το 559 αρ. 11ΚΠολ). Το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να αναφέρει τις κατηγορίες όχι ένα ένα τα επώνυμα

Αυτή είναι και μια διαφορά με τις εξώδικες βεβαιώσεις —> δεν χρειάζεται να αναφερθεί ειδικώς, καλύπτεται από την αναφορά ότι λήφθηκαν υπόψη όλα τα έγγραφα για την άμεση απόδειξη ή την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων

Αρ. 422ΚΠολ —> δεν ισχύει για την εξώδικη ένορκη βεβαίωση

- Δ. Το δικαστήριο επιδίκασε χρηματική ικανοποίηση 200.000 ευρώ. Μπορούμε να το θέσουμε υπόψη του ΑΠ;
Ο ΑΠ ελέγχει νομικά σφάλματα και με βάση τον συγκεκριμένο κατάλογο του αρ. 559ΚΠολ 2 ερμηνευτικές εκδοχές —>
1η: εύλογη αποζημίωση με βάση τον ΑΚ —> αρ. 559 αρ. 1 +19—> είναι αόριστη νομική έννοια και ελέγχεται αναιρετικά (ως ουσιαστικού δικαίου κανόνας θεωρείται και η αρχή της αναλογικότητας)
2η: ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου —> πρόκειται για κρίση περί τα πράγματα και δεν ελέγχεται αναιρετικά [απ. 9/2015]

Η δεύτερη αυτή ερμηνεία εγείρει ζητήματα με την αρχή της αναλογικότητας αρ. 25Σ —> αποτελεί μια συνταγματικής περιοχής αρχή που διατρέχει όλη την έννομη τάξη και δεσμεύει και τον δικαστή —> άρα το εύλογο μπορεί να μην ελέγχεται πρέπει να ελεγχθεί η αρχή της αναλογικότητας (η εύλογη αποζημίωση πρέπει να είναι ανάλογη της ηθικής ικανοποίησης)

- Ε. Ο εναγόμενος εκτός από την απόφαση προσκόμισε και τις καταθέσεις των μαρτύρων Δ και Ε και το δικαστήριο πρωτόδικα τις έλαβε υπόψη του. Καλώς τις έλαβε υπόψη;
Όταν έχουμε επώνυμα αποδεικτικά μέσα που δεν τηρούν τις προϋποθέσεις (πχ μη υπογεγραμμένο, μη μεταφρασμένο) —> μη πληρούντα τους όρους αποδεικτικά μέσα —> λαμβάνεται κανονικά υπόψη, εκτός αν ισχύουν οι περιορισμοί της εμμάρτυρης απόδειξης
Από την άλλη έχουμε τα δικαστικά τεκμήρια —> δύσκολη η διάκριση των τεκμηρίων από τα μη πληρούντα

Αποδεικτικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο άλλης δίκης και χρησιμοποιούνται στη συγκεκριμένη —> δύσκολα θα χαρακτηριστούν ως μη πληρούντα

Αρα, οι καταθέσεις των μαρτύρων χαρακτηρίζονται ως τεκμήρια. Αρα καλώς λήφθηκαν υπόψη

- ΣΤ. (Αναγκαστική εκτέλεση) Είναι παράνομη η εκτέλεση και άρα πρέπει να δοθεί αποζημίωση;
Αφού δεν ακυρώθηκε, με την προθεσμία του 934ΚΠολ θα μπορούμε με βάση την ανακοπή του 933ΚΠολ να ακυρωθεί —> κάτι τέτοιο δεν έγινε αρα δεν είναι παράνομη
Όμως, με βάση την απόφαση 9/2010 —> το πολιτικό δικαστήριο που εκδικάζει αποζημίωση μπορεί παρεμπιπτόντως να κρίνει την αναγκαστική εκτέλεση ακόμη και αν έχει παρέλθει η προθεσμία για την ανακοπή —> ακόμη και αν είχε απορριφθεί ως απαράδεκτη η αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να ασκηθεί αγωγή αποζημίωσης

- Ζ. Ενώπιον το πρωτοδικείου ο Α ζητά επίδειξη εγγράφου. Το δικαστήριο βλέπει την αίτηση αυτή και εκδίδει απόφαση και ζητά επανάληψη της δίκης. Μολις εκδίδεται απόφαση ο Β ασκεί έφεση. Παραδεκτώς άσκησε έφεση ο Β;

Είναι εκκλητή η απόφαση, δηλαδή οριστική; Είναι αμφιλεγόμενο

Με βάση το 513ΚΠολ + απόφαση ΑΠ1/2019

—> Προσβάλλονται μόνο οι οριστικές αποφάσεις, όχι οι μη οριστικές. Η οριστική είναι η απόφαση που απεκδύει το δικαστήριο από την εξουσία του, περατώνει την εκκρεμοδικία και καταργείται η δίκη. Στο ίδιο πλαίσιο μιλάμε για τελειωτικές αποφάσεις, οι οποίες μπορεί να περιέχουν περισσότερες αιτήσεις για παροχή δικαστική προστασία (πχ αντικειμενική σώρευση). Η απόφαση που αποφαινεται για τη μία από τις δύο αιτήσεις παροχής δικαστικής προστασίας είναι επίσης οριστική (το ίδιο και επί απλής ομοδικίας -όχι επί αναγκαστικής)

Εδώ, ορθό είναι να δεχτούμε ότι η ενδιάμεση απόφαση (προπαρασκευαστική/ παρακουλουθηματική) είναι ανέκκλητη και δεν υπόκειται σε έφεση [μοιάζει με την απόφαση εξαίρεσης δικαστή]. Όταν εκδοθεί η οριστική απόφαση που θα αποφαινεται επί του αιτήματος, αν υπάρχει κάποιο αίτημα επί της ενδιάμεσης διαδικασίας, θα προβληθεί εκεί.

1/4/2022

(Συνέχεια προηγούμενου πρακτικού που έγινε στις 10/3)

3. Αν παραβιάζεται το άρθρο 536ΚΠολ , η μη χειροτέρευση του εκκαλούντος, αν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως ουσία βάσιμη και στη συνέπεια το δευτεροβάθμιο απορρίπτει λόγω απαραδέκτου ή ως νόμω αβάσιμη;

Αρχή της μη χειροτέρευσης του εκκαλούντος - ο διάδικος ο ηττηθείς ασκεί την έφεση με σκοπό να βελτιώσει την θέση του

Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ή θα δεχθεί την έφεση και θα εξαφανίσει την απόφαση ή θα πρέπει να απορρίψει την έφεση

Αρ. 536ΚΠολ —> παρ. 1

Ο κανόνας της μη χειροτέρευσης υποχωρεί σε περίπτωση που ο αντίδικος άσκησε αυτοτελή έφεση ή αντέφεση

Και παρ. 2 —> το δευτεροβάθμιο δικαστήριο είναι σαν να δικάζει πρώτη φορά

Εν προκειμένω στο ερώτημα μας, δεν παραβιάζεται η αρχή της μη χειροτέρευσης λόγω αντικειμενικής ενέργειας του δεδικοσμένου (αρ. 322ΚΠολ). Δεδικοσμένο για το αντικείμενο αλλά και για το δικονομικό ζήτημα.

Ησσανος εμβέλειας δεδικοσμένου

Στο δεύτερο σκελός, πάλι δεν παραβιάζεται η αρχή γιατί η απόρριψη της αγωγής είτε ως νόμω είτε ως ουσία αβάσιμη είναι το ίδιο (η νομολογία όμως έχει κρίνει και διαφορετικά)

Αρα, ούτε στο απαράδεκτο ούτε στο νόμω βάσιμο παραβιάζεται η αρχή αν το δικαστήριο απέρριψε σε δεύτερο βαθμό ως ουσία αβάσιμο.

4.

Πρώτα πρέπει να πούμε στις διαδικαστικές προϋποθέσεις του παραδεκτού και στη συνέχεια ποιος είναι ο λόγος αυτός από αυτούς που αναφέρονται στο νόμο (Αρ. 559ΚΠολ)

Εχουμε απόφαση πρωτοβάθμιου που δημοσιεύτηκε στις

18/10/2016. Η αναίρεση ασκήθηκε 15/10/2020. Εμπρόθεσμα;

Εχουμε καταχρηστική προθεσμία για την έφεση (αρ. 518ΚΠολ) δύο χρόνια. Αρ. 564—> άλλα δύο χρόνια από την δημοσίευση

Με βάση το 553ΚΠολ , 2+2 χρόνια

Αρα, εμπρόθεσμη και άρα παραδεκτή

Μια απόφαση καθίσταται τελεσίδικη:

- Όταν απορριφθούν τα τακτικά ένδικα μέσα
- Όταν παρέλθει η προθεσμία για την άσκηση τους
- Όταν παραιτηθεί από την άσκηση
- Και όταν αποδεχθεί την πρωτοβάθμια δικαστική απόφαση

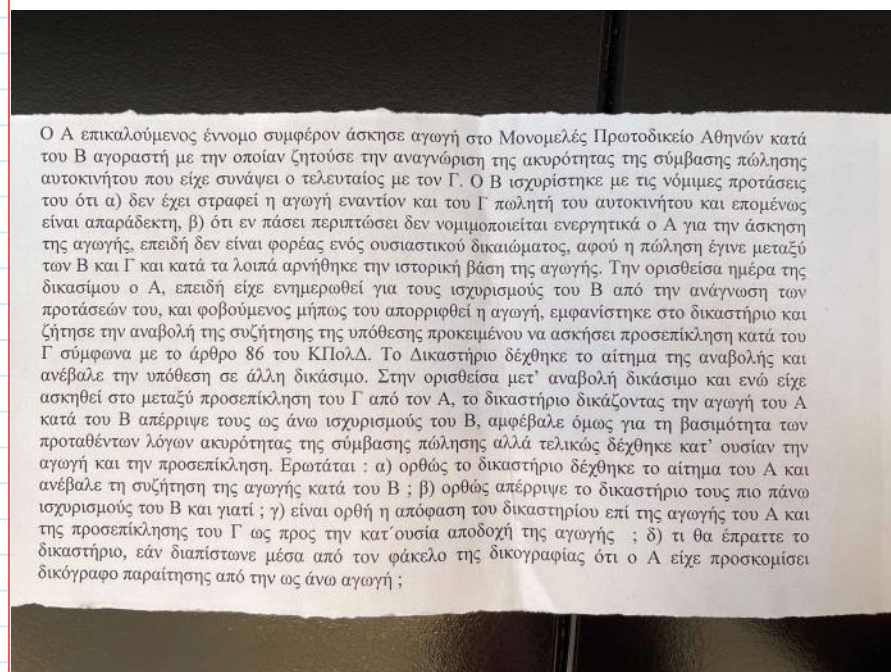
Αρ. 559 αριθμός 1

-Γιατί όχι ο αριθμός 19; Σχετίζεται στην εκ πλαγίου παράβαση των κανόνων ουσιαστικού δικαίου (σύμφωνα με τη νομολογία) [ΑΚ932],

οι αιτιολογίες στου δικαστηρίου είναι ανεπαρκείς ή αντιφατικές

Εδώ έχουμε ευθεία παράβαση, εσφαλμένη ερμηνεία —> άρθρο 1—> συνάγεται με την αρχή της αναλογικότητας

Η ολομέλεια του ΑΠ, στην αρχή έλεγε ότι το έυλογο αναφέρεται σε πραγματικά περιστατικά- πραγματικό ζήτημα και δεν ελέγχεται αναιρετικά. Επικράτησε η αντίθετη άποψη, δηλαδή η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

A.
Όταν τίθεται τέτοιο ζήτημα υπάρχει η γενική διάταξη του αρ. 241ΚΠολ με τις προϋποθέσεις της, εφαρμόζεται με το αρ. 237 παρ. 6 με τον νέο κώδικα
Αρα, δεν εξετάζουμε μόνο αν είναι σπουδαίος λόγος — αφού μας λέει ότι δεν γίνεται αναβολή στην τακτική διαδικασία (ποτέ στην τακτικά αναβολή με το αρ. 241ΚΠολ)

B.
Αναγκαία ομοδικία — η αντικειμενική ενέργεια προϋποθέτει ότι έχει στραφεί η αγωγή κατά των ομοδίκων
Δεν σημαίνει ότι όπου έχουμε αναγκαία ομοδικία θα πρέπει να συνενάγονται ή να συνασκούν μαζί αγωγή
Αρ. 86ΚΠολ —> δίνει τη δυνατότητα σε αυτόν που δεν είχε στρέψει σε τρίτο την αγωγή να ασκήσει προσεπ'ικληση αναγκαίου ομοδίκου, ώστε να καλυφθεί το ελάττωμα(διεύρυνση των υποκειμενικών ορίων)

Ο Α τι σχέση έχει με τη σύμβαση πώλησης του Β και Γ; Το δικαστήριο τι θα κάνει σε αυτή την περίπτωση;
Ο ισχυρισμός εδώ είναι ότι ο Α δεν νομιμοποιείται ενεργητικά και όχι ότι δεν έχει έννομο συμφέρον. Ασκείται θετική αναγνωριστική αγωγή (αρ. 70ΚΠολ)
Εδώ, στην αναγνωριστική αγωγή το έννομο συμφέρον έχει νομιμοποιητική λειτουργία (για να ασκηθεί, θα πρέπει ο ενάγων να επικαλείται έννομο συμφέρον). Θα πρέπει ως ενάγων να εκθέσω γιατί ασκώ τη συγκεκριμένη αγωγή και γιατί κατά συγκεκριμένου (εδώ «ο Α επικαλούμενος έννομο συμφέρον»)
Αν επικαλούμαι έννομο συμφέρον, μπορώ σαν ενάγων να ζητήσω την αναγνώριση της ύπαρξης για σχέση που αφορά τρίτους
Αρα, ορθώς έκρινε το δικαστήριο

Νομιμοποίηση=ο ισχυρισμός του διαδίκου πως είναι φορέας του επίδικου δικαιώματος. —> πρέπει στην αγωγή να ανζητούνται τα περιστατικά που τη θεμελιώνουν . Το αν θα αποδειχθώ κύριος, είναι ζήτημα των πραγματικών περιστατικών

Πέρα από την ενεργητική νομιμοποίηση υπάρχει και η εξαιρετική —> διάσταση μεταξύ του πραγματικού φορέα του δικαιώματος και του προσώπων που απευθύνονται στα δικαστήρια ως διάδικοι ενώ δεν είναι δικαιούχοι (μη δικαιούχοι διάδικοι) [πχ σύνδικος πτωχεύσεως]
-Πως καταλαβαίνουμε αν θα απορριφθεί ως απαράδεκτη ή ως ουσία αβάσιμη; Όταν το δικαστήριο διαβάσει το δικόγραφο και διάπιστώνει από τα εκτιθέμενα ότι δεν νομιμοποιείται, δεν ανταποκρίνεται ο ισχυρισμός σε αυτόν

Γ.

Τι απαιτείται στις δίκες της τακτική και των ειδικών διαδικασιών ;
Πλήρης δικανική πεποίθηση. Το δικαστήριο εκτιμά τα αποδεικτικά μέσα

Αρ. 338 παρ. 1 —>

Εδώ υπάρχει το υποκειμενικό βάρος απόδειξης —> πρέπει ο ενάγων να αποδείξει αυτά που ισχυρίζεται [αποτυπώνεται στη δικαστική απόφαση]

Το αντικειμενικό βάρος σημαίνει ότι —> ποιος διάδικος φέρνει το βάρος απόδειξης στο δικαστή σε σχέση με την αλήθεια ή την αναλήθεια των ισχυρισμών του; [δεν αποτυπώνεται στη δικαστική απόφαση, προκύπτει από την αιτιολογία της απόφασης]

Αν το δικαστήριο δεν έχει πλήρη δικανική πεποίθηση δεν μπορεί να απορρίψει την αγωγή

Αρα, εδώ δεν είναι ορθή η απόρριψη από την πλευρά του δικαστηρίου

Δ.

Αρ. 294-295ΚΠολ —> Αρ. 297ΚΠολ

Πρέπει να δούμε πώς γίνεται η παραίτηση , ποιος είναι ο νόμιμος τρόπος για να οδηγηθεί το δικαστήριο σε κατάργηση της δίκης

Εδώ έχουμε δικόγραφο αλλά λείπει η επίδοση στον αντίδικο —> πρέπει η παραίτηση να γνωστοποιηθεί στον εναγόμενο

Αρα, το δικαστήριο πρέπει να ψάξει το αποδεικτικό επιδόσεως

Εδώ, δεν έχει παραιτηθεί νομίμως και το δικαστήριο θα εκδικάσει την υπόθεση

7/4/2022

Πρακτικό:

Ο Α υπόσχεται στον Β με προσύμφωνο, το συντάκτη με συμβολαιογραφικό έγγραφο, να του πωλήσει ένα πίνακα και ένα γλυπτό. Επειδή ο Α αρνήθηκε τελικά να συμπράξει στην κατάρτιση της οριστικής σύμβασης, ο Β άσκησε αγωγή εναντίον του Α και ζήτησε την καταδίκη του Α σε δήλωση βούλησης. Οι διάδικοι κατέθεσαν προτάσεις. Την ημέρα της δικασίμου το δικαστήριο διαπιστώνει κατά την εκφώνηση της υπόθεσης ότι κανένας των διαδίκων δεν είχε εμφανιστεί και ματαίωσε τη συζήτηση κατά το αρ. 260ΚΠολ. Η νέα συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε με επιμέλεια του Β. Λίγο πριν από αυτή, ο Α πωλεί και μεταβιβάζει την κυριότητα του πίνακος στον Γ. Το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση που δέχθηκε την αγωγή του Β.

Ερωτήσεις:

- Α. Ορθώς το δικαστήριο ματαίωσε τη συζήτηση της υπόθεσης;
- Β. Θα μπορούσε ο Γ να ασκήσει παρέμβαση στη δίκη υπέρ του Α;
- Γ. Θα μπορούσε ο Α να ασκήσει αγωγή για την αναγνώριση της εικονικότητας της δήλωσης βούλησης, στην οποία καταδικάστηκε με την απόφαση του δικαστηρίου;
- Δ. Μπορεί ο Β να εκτελέσει την απόφαση που εκδόθηκε κατά του Γ;
- Ε. Αν ο Α ασκήσει αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης και αυτή γίνει δεκτή και εξαφανιστεί και απορριφθεί η αγωγή του Β, πώς μπορεί να προστατευτεί ο Α;
- ΣΤ. Ποια είναι η τηρητέα διαδικασία για την εκτέλεση της απόφασης που εκδόθηκε για το Β κατά του Α;
- Ζ. Αν με συμβολαιογραφικό προσύμφωνο μεταξύ Δ και Ε είχε αναληφθεί η υποχρέωση μεταβίβασης ενός ακινήτου από το Δ στον Ε και εκδιδόταν θετική απόφαση επί αγωγής σε καταδίκη δήλωσης βούλησης κατά του Δ, πώς θα μπορούσε ο Ε να αποκτήσει την κυριότητα υπέρ του ακινήτου;

Απαντήσεις:

Το καίριο σημείο του πρακτικού σε επίπεδο αναγκαστικής εκτέλεσης είναι στην καταδίκη σε δήλωση βούλησης → αρ. 949ΚΠολΔ [σε επίπεδο ουσιαστικού δικαίου πρέπει να υπάρχει προηγούμενη συμφωνία, στην οποία ο ένας συμβαλλόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταρτίσει στο μέλλον μια οριστική σύμβαση ΑΚ160, προσύμφωνο → εφαρμόζεται και σε ετεροβαρείς και σε αμφοτεροβαρείς συμβάσεις] Αυτό που τελικώς πρέπει να πραγματοποιηθεί είναι η αναπλήρωση της δήλωσης βούλησης στην οποία δεν προβαίνει ο υπόχρεος → ο υπόχρεος πρέπει να συμπράξει στη δήλωση βουλήσεως αλλά αρνείται → έτσι ο νομοθέτης δίνει ένα όπλο στον λήπτη της υπόσχεσης → καταψηφιστική απόφαση*, άρα καταβάλλεται δικαστικό ένσημο

Α.

Εν προκειμένω, δεν μας ενδιαφέρει η αλλαγή του αρ. 260ΚΠολ

Με βάση την παρ. 1 του α.ρ 260ΚΠολ και με βάση το αρ. 237 παρ. 6 το δικαστήριο εσφαλμένα ματαίωσε τη συζήτηση, αφού οι διάδικοι κατέθεσαν προτάσεις και έπρεπε να δικάσει κατ' αντιμωλίαν

Β.

Αρ. 225 παρ. 1 → ο ειδικός διάδοχος δεσμεύεται από την εκκρεμοδικία → εδώ θα μιλούσαμε για επέκταση των υποκειμενικών ορίων που θα δικαιολογούσε το έννομο συμφέρον του να παρέμβει στη δίκη. Αλλά, το αντικείμενο της δίκης εδώ είναι να είναι το δικαίωμα να ζητήσει καταδίκη σε δήλωση βούλησης → ο Α εδώ έκανε διαδοχή στο δικαίωμα κυριότητας → άρα αυτό δεν έχει σχέση με το αν δεσμεύεται ο Γ από το δεδικασμένο, δεν υπάρχει δέσμευση του Γ από το δεδικασμένο ούτε από τις αντανάκλαστικές συνέπειες της απόφασης, άρα ο Γ δεν έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει παρέμβαση. Ο Γ θα μπορούσε να ασκήσει παρέμβαση αν ο ενάγων Β σώρευε στην αγωγή πέρα από το αίτημα καταδίκης σε δήλωση βούλησης, και αίτημα απόδοσης του πίνακα (στην περίπτωση αυτή είναι ειδικός διάδικος ο Γ και θα μπορούσε να ασκήσει παρέμβαση στο αίτημα απόδοσης!)

Εν συνεχεία, αυτό συνδέεται με το ερώτημα Δ

Δ.

Δεν εντάσσεται στα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας → αρ. 919ΚΠολ

Αρα, δεν μπορεί να εκτελέσει επειδή δεν είναι παθητικώς νομιμοποιούμενο πρόσωπο ο Γ

Γ.

Απορρέει η απάντηση αυτή από τη θεωρία —> δεν υπάρχει κάπου στον κώδικα

Αρ. 949ΚΠολ. —> έχουμε καταδίκη της δήλωσης βουλήσεως —> ο νομοθέτης αποδίδει/ αποκαθιστά την πραγματική δήλωση βούλησης με μια πλασματική δήλωση βούλησης που λαμβάνει χώρα μόλις τελεσιδικήσει η απόφαση.

Η εικονικότητα της δήλωσης βούλησης του ΑΚ αναφέρεται μόνο στην πραγματική δήλωση βούλησης και όχι στην πλασματική, η οποία ορίζεται στο αρ. 949ΚΠολ

Ε.

Αρ. 579ΚΠολ —> πρόκειται για γενική διάταξη που εφαρμόζεται σε όλες τις αποφάσεις που αναιρούνται, είτε στο πλαίσιο της αναγκαστικής εκτέλεσης είτε της εκούσιας εκτέλεσης

Παρ. 2 —> η καταδίκη σε δήλωση βούλησης εν προκειμένω έχει ιδιαιτερότητα: η νομολογία δέχεται εφαρμογή του αρ. 579 παρ. 2 Κπολ // η θεωρία διαφωνεί, υπάρχει αυτοδίκαιη επαναφορά των πραγμάτων στην πρότερη κατάσταση, αφού εκλείπει η πλασματική δήλωση βούλησης

ΣΤ.

Έχουμε καταψηφιστική απόφαση άρα και εκτελεστός τίτλος

Προδικασία —> Ο δικηγόρος θα βγάλει ένα απόγραφο με βάση του αρ. 918ΚΠολ, θα προβεί στην επίδοση επιταγής προς εκτέλεση και θα γράψει σε αυτή το περιεχόμενο του διατακτικού της απόφασης και θα πρέπει να περάσει η προθεσμία χάριτος (αρ. 926ΚΠολ) και βέβαια να τηρηθούν οι ενεργητικές και παθητικές νομιμοποιήσεις

Κύρια διαδικασία —> η δήλωση βούλησης θεωρείται εκτελεστή, δεν χρειάζεται κάτι άλλο για να εκτελεστεί
Αρκεί λοιπόν η προδικασία γιατί η δήλωση βούλησης έχει εκτελεστεί, έχει πραγματοποιηθεί το πραγματικό της απόφασης

Η εκτέλεση ακινήτου είναι μια μορφή έμμεσης εκτέλεσης

Ζ.

Αν το μεταβίβαζε ο Δ θα πηγαίναμε σε συμβολαιογράφο κατά ΑΚ1033, μεταβίβαση στον εργολάβο. Ο εργολάβος θα αποδεχόταν θα γινόταν μεταγραφή και θα αποκτούσε κατά ΑΚ1096 (παράγωγος τρόπος)

Αφού όμως εδώ πρόκειται για τον Ε, η καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως είναι και δήλωση αποδοχής. Θα περιμένει να τελεσιδικήσει η απόφαση του δικαστηρίου και θα πάρει την απόφαση, θα πάει στο συμβολαιογράφο και θα δείξει την καταδίκη σε δήλωση βούλησης. Αποδέχεται την πλασματική δήλωση βούλησης του Δ. Επομένως, υπάρχει σύμβαση, παίρνει το συμβολαιογραφικό αυτό έγγραφο, θα κάνει μια αίτηση στο μεταγραφοφύλακα και θα μεταγράψει την απόφαση και θα γίνει κύριος (με παράγωγο τρόπο)

Διαταγή πληρωμής

Αρ. 623επ.Κπολ —> πρόκειται για ειδική διαδικασία κατά την οποία εκδίδεται ένας εκτελεστός τίτλος (υπό προυποθέσεις — προυπόθεση για αναγκαστική εκτέλεση ο εκτελεστός τίτλος)

Πρόκειται για ένδικο βοήθημα προστασίας - μέσο παροχής δικαστικής προστασίας —> πολύ διαδεδομένο

N. 1896/2016 —> διαταγή πληρωμής με στοιχεία αλλοδαπότητας (διασυνοριακή απαίτηση)

Προυποθέσεις: (θετικές)

1. Χρηματική απαίτηση (αρ. 623ΚΠολ) —> οι απαιτήσεις παροχής χρεογράφου δεν εμφανίζονται / πρέπει οι χρηματικές απαιτήσεις να προκύπτουν από ιδιωτικού δικαίου διαφορά
2. Πρέπει να προκύπτει το ύψος της απαίτησης, δηλαδή το οφειλόμενο ποσό —>
3. Πρέπει να προκύπτει από ιδιωτικό ή από δημόσιο έγγραφο [ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων]

Αρνητικές προϋποθέσεις:

- A. Πρέπει η χρηματική απαίτηση να είναι ληξιπρόθεσμη και απαιτητή, δηλ. Να μην εξαρτάται από αίρεση/ όχι αόριστο ποσό
- B. Πρέπει η διαταγή πληρωμής να γίνει σε πρόσωπο που η διαμονή του είναι γνωστή, δηλ. Κατά αγνώστου διαμονής δεν μπορεί να εκδοθεί διαταγή πληρωμής (εκτός, αν έχει οριστεί αντίκλητος!)

-Από τη στιγμή που έχει ο δανειστής στα χέρια του το χαρτί που αποδεικνύει το οφειλόμενο ποσό, προμηθεύεται ένα έντυπο που υπάρχει στη γραμματεία του δικαστηρίου —> με βάση την αρχή της διάθεσης θα πρέπει ο δανειστής να καταθέσει μια αίτηση στη γραμματεία του δικαστηρίου και συντάσσει έκθεση κάτω από αυτή

-Περιεχόμενο αίτησης: στοιχεία δικογράφου / αίτημα / απαίτηση / ακριβές ποσό των χρημάτων/ οφειλόμενοι τόκοι

-Θα πρέπει στην αίτηση να προσκομίζονται όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η οφειλή και το ποσό της

-Αρ. 625 —> αν το ποσό της απαίτησης ανέρχεται στα 20.000 ευρώ —> Ειρηνοδικείο, αρμόδιος ο ειρηνοδίκης // σε κάθε άλλη περίπτωση ανεξάρτητα από το ύψος —>

Πρωτοδίκης Μονομελούς Πρωτοδικείου

-Ο καθ'ού η αίτηση οφειλέτης δεν κλητεύεται —> ex parte διαδικασία —> αυτό δεν έχει ζητήματα συνταγματικής προστασίας γιατί η νομοθετική τάση είναι να δημιουργείται πρώτα ένας εκτελεστός τίτλος και μετά να γίνεται η προστασία του οφειλέτη με διάφορα ένδικα βοηθήματα —> μυστική διαδικασία επειδή δεν γίνεται συζήτηση σε κάποιο ακροατήριο

-Τοπική αρμοδιότητα: ισχύουν οι γενικές διατάξεις

-Κατατίθεται η αίτηση, επισυνάπτονται τα έγγραφα: μετά υπάρχουν κάποιες περιπτώσεις —>

- A. Ο δικαστής μπορεί να καλέσει τον διάδικο τον αιτούντα δανειστή προκειμένου να του παράσχει ορισμένες διασαφήσεις, να υποδείξει ορισμένες ελλείψεις (σπάνια)
- B. Αν λείπει κάποια προϋπόθεση το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση

-Όταν απορρίπτεται η αίτηση, μπορεί να επανέλθει ο αιτών; Η κατάθεση της αίτησης δεν δημιουργεί εκκρεμοδικία ούτε δεδικασμένο για την ύπαρξη της αίτησης —> άρα μπορεί

Γ. Ο δικαστής μπορεί να αποδεχτεί την αίτηση

-Περιεχόμενο διαταγής πληρωμής: (αρ. 630ΚΠολ) προδιατυπωμένο έγγραφο που πρέπει να

περιέχει το ονοματεπώνυμο του δικαστή και η υπογραφή του (αλλιώς ακυρότητα), την αιτία της πληρωμής, το ποσό, η διαταγή πληρωμής και η υπόμνηση —> κατά την εξέταση του περιεχομένου της αίτησης, σχετικά με την αιτία της πληρωμής, κατά πάγια νομολογία δεν απαιτείται η διαφορά των πραγματικών περιστατικών και η εξειδίκευσή τους από τα οποία απορρέει η απαίτηση - αρκεί να αναφέρεται η αιτία της οφειλής/απλή εξατομίκευση της έννομης σχέσης από την οποία απορρέει η απαίτηση

-Είναι υποχρεωτικό στοιχείο του εντύπου της διαταγής, ότι μπορεί να προσφύγει στο ένδικο βοήθημα της ανακοπής —> αν δεν υπάρχει αυτή η μνεία, η διαταγή πληρωμής θα ακυρωθεί

-Επίδοση: πρέπει να επιδίδεται σε αποκλειστική προθεσμία 60 ημερών από την έκδοσή της, έτσι ώστε να γνωρίζει και ο οφειλέτης και ο δανειστής σχετικά με το ποσό της οφειλής —> αν δεν γίνει μέσα στο διάστημα αυτό επίδοση, η επιταγή πληρωμής παύει να ισχύει [άποψη Πανταζόπουλου: δεν υπάρχει αυτοδίκαιη ακυρότητα στην δικονομία - πρέπει να προταθεί στην ανακοπή —> ο νομοθέτης όμως επέλεξε κάτι άλλο// το πρόβλημα με την άποψη του νομοθέτη είναι αν θα έχει γίνει εγκύρως η επίδοση]

-Αρ. 631ΚΠολ —> εκτελεστός τίτλος

Μέσα προστασίας οφειλέτη:

1. Ασκήση ανακοπής (αρ. 583 + 933ΚΠολ) (αρ. 632ΚΠολ)

-Η αντιδικία δημιουργείται εκ των υστέρων —> η διαδικασία είναι εκτός δικαστηρίου ουσιαστικά —> την αντιδικία έρχεται και τη δημιουργεί ο οφειλέτης (ανάστροφη μορφή αντιδικίας)

-Το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο είναι αυτό που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής (ανάλογα με το ποσό θα πάει στο Μονομελές ή το Πολυμελές —> αλλά μόνο του ίδιου τόπου // εκτός αν υπάρχει παρέκταση)

-Η προθεσμία της ανακοπής είναι 15 εργάσιμες μέρες —> για αγνώστου διαμονής είναι 30 —> εκδικάζεται με τη διαδικασία των ειδικών διαφορών

-Δυνατότητα δικαστικής αναστολή εκτέλεσης —> ο οφειλέτης θα μπορεί να υποβάλλει αίτηση της αναστολής της διαταγής πληρωμής στο δικαστήριο που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής —>

Το δικαστήριο θα εξετάσει:

1. Η ανακοπή που έχει ασκηθεί θα πρέπει να είναι παραδεκτή από όλες τις απόψεις —> έτσι ώστε να μπει το δικαστήριο στην εξέταση της ουσίας
2. Να πιθανολογήσει ουσιαστικής βασιμότητας λόγου ανακοπής από το δικαστήριο
3. Ο κίνδυνος βλάβης από την εκτέλεση διαταγής πληρωμής σε βάρος του οφειλέτη

-Μπορεί να ζητηθεί αίτηση αναστολής εκτέλεσης ακόμη και όταν έχει εκδοθεί απόφαση από το πρωτοβάθμιο και έχει ασκηθεί έφεση

-Λόγοι ανακοπής: όλο το ουσιαστικό δίκαιο αλλά και το δικονομικό δίκαιο —> στη δίκη της ανακοπής συγκεντρώνονται όλες οι υποθέσεις του αστικού, εμπορικού κτλ

-Αν δεν ασκήσει ανακοπή μέσα σε 15 μέρες —> προς πραγμάτωση του δικαιώματος δικαστικής ακρόασης, αρ. 633 παρ. 2ΚΠολ —> η δεύτερη αυτή ανακοπή δεν έχει τα ευεργετήματα της πρώτης (δεν μπορεί να υποβληθεί αίτηση αναστολής εκτέλεσης του άρ. 632 παρ. 3,4) + θα πρέπει να την επιδόσει (διότι διαφορετικά προσδίδεται ισχύς δεδικασμένου στη διαταγή πληρωμής και έκτοτε δεν μπορεί ο οφειλέτης να αμφισβητήσει την ύπαρξη της απαίτησης του δανειστή, παρά μόνο με αναψηλάφηση —> πλήρες δεδικασμένο με την πλήρη λειτουργία και έκτασή του (δεν πρόκειται για κολοβό δεδικασμένο))

-Αρ. 933 παρ 4ΚΠολ!! Δεν μπορεί να προτείνει αντιρρήσεις που αφορούν την ύπαρξη της απαίτησης παρά μόνο να προβάλλει δικονομικούς λόγους, γιατί υπάρχει δεδικασμένο [εξαίρεση: αν οι λόγοι αυτοί γεννήθηκαν μετά την τελεσιδικία της διαταγής πληρωμής (οψιγενείς) —> αυτοί μπορούν να προβληθούν]

-Το δικαστήριο θα εξετάσει το παραδεκτό και το ουσιαστικό δίκαιο ανάλογα με την έννομη σχέση που αποτέλεσε τη βάση για την απαίτηση του δανειστή —> μπορεί να την απορρίψει / να τη δεχτεί/ ή να τη δεχτεί εν μέρει

Αν ακυρωθεί η διαταγή πληρωμής αλλά αυτή έχει ήδη εκτελεστεί; Αρ. 633 παρ. 3ΚΠολ —> επαναφορά των πραγμάτων στην πρότερη κατάσταση

-Αρ. 634ΚΠολ —> ορίζει σε επίπεδο ουσιαστικού δικαίου την δραστικότητα της διαταγής —> διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία

Ο Α κατέθεσε διεκδικητική αγωγή στο ΠΠρΑθ και ζήτησε να αναγνωριστεί ότι είναι κύριος του περιγραφόμενου σ' αυτήν ακινήτου με παράγωγο τρόπο και σειρά συμβολαιογραφικών εγγράφων και να υποχρεωθεί ο Β εναγόμενος να του το αποδώσει. Ταυτόχρονα ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β ζητώντας να αναγνωριστεί δικαίωμα δουλείας διόδου υπέρ του ακινήτου του. Ο Β, πληροφορηθείς την εναντίον του πρώτη αγωγή από τον φίλο του πληρεξούσιο δικηγόρο του Α, κατέθεσε νομίμως προτάσεις και ισχυρίστηκε α) ότι είναι αυτός κύριος του ακινήτου από έκτακτη χρησικτησία για πράξεις νομής επί 20 ετία μετά την απόκτηση του ακινήτου από τον Α το έτος 2000, β) ότι Α έχει ασκήσει άλλη αγωγή εναντίον του Β με την ίδια ιστορική και νομική αιτία με την αγωγή και ότι έχει εκδοθεί παραπεμπτική απόφαση που κήρυξε το δικάσαν δικαστήριο αναρμόδιο κατά τόπο και την παραπομπή της στο κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο. Ο Α ασκεί επί πλέον εμπρόθεσμα προσεπίκληση κατά του Δ από τον οποίον απέκτησε το ακίνητο και ζητεί να υποχρεωθεί αυτός να του καταβάλλει το ποσό των 300.000 ευρώ που του είχε καταβάλλει ως τίμημα πώλησης για την απόκτηση του ακινήτου. Ως προς την αγωγή αναγνώρισης της δουλείας διόδου ο Β προέβαλε αρνητικούς ισχυρισμούς. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο συνεδίασε τις δύο αγωγές και την προσεπίκληση παρισταμένων των διαδίκων και δέχθηκε την πρώτη αγωγή κατ' ουσίαν και απέρριψε την προσεπίκληση, ενώ για τη δεύτερη αγωγή ανέστειλε τη δίκη μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της πρώτης αγωγής του Α κατά του Β. Ο Β άσκησε έφεση κατά της απόφασης επί της πρώτης αγωγής του Α επικαλούμενος εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ως προς την απόρριψη της ιδίας κυριότητάς του επί του ακινήτου με έκτακτη χρησικτησία. Ο Α ισχυρίζεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο αφενός ότι ο Β είχε απωλέσει τη νομή και ότι είχε επομένως διακοπεί η χρησικτησία του και ότι εν πάσει περιπτώσει είναι κύριος του ακινήτου και από έκτακτη χρησικτησία.

Ερωτάται : α) Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου που εξέδωσε απόφαση κατ' ουσίαν επί της αγωγής ; β) Ανεξάρτητα από το πιο πάνω ερώτημα, πως χαρακτηρίζονται οι ισχυρισμοί του Β και τί θα αποφασίσει το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ; γ) Αν ο Β έχει ερημοδικαστεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, θα μπορούσε να ασκήσει αναίρεση κατά της ερήμην απόφασης, επικαλούμενος εσφαλμένη εφαρμογή του κανόνος ουσιαστικού δικαίου (άρθρο 559 αρ. 1 ΚΠολΔ) ; δ) Παραδεκτώς ασκείται η προσεπίκληση του Α κατά του Δ ; ε) Ορθώς το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ανέστειλε την δίκη επί της δεύτερης αγωγής αναγνώρισης δουλείας ; στ) Τί θα αποφασίσει το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ως προς τους ισχυρισμούς του Α ; ζ) Αν υποτεθεί ότι η έφεση του Β απορριπτόταν και ο Α επέσπευδε αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β, θα μπορούσε και με ποιο τρόπο να προστατευθεί ένας άλλος Ε που είχε αποκτήσει και νεμόταν για πολλά χρόνια το ως άνω ακίνητο από τον Β με προσύμφωνο και είχε καταβάλει το τίμημα, δίχως όμως να έχει καταρτιστεί το οριστικό συμβόλαιο μεταβίβασης του ακινήτου;

Απάντηση:

Α.

Κατά το άρθρο 237ΚΠολ κατέθεσε ο Β προτάσεις και το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση επί της ουσίας

Στο πρακτικό λέει για κατάθεση της αγωγής —> αυτό σημαίνει ότι δεν έχει επιδοθεί η αγωγή —> άρα δεν έγινε άσκηση!! {για αυτό λέει κατέθεσε ενώ στη δεύτερη αγωγή λέει άσκησε!}

Αρα, δεν είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου που δίκασε κατ' ουσίαν γιατί δεν έγινε επίδοση.

Η μη ασκηθείσα αγωγή είναι ανυπόστατη —> θεωρείται ως μη ασκηθείσα

Το δικαστήριο πρέπει να την απορρίψει ως απαράδεκτη

-Το γεγονός ότι εμφανίστηκε ο εναγόμενος και κατέθεσε προτάσεις εμπρόθεσμα, παίζει κάποιο ρόλο; Ανέκαθεν η θεωρία και η νομολογία αμφιταλλαντεύονταν σε ένα θέμα —> αν ο εναγόμενος που δεν του έχει επιδοθεί αγωγή εμφανιστεί στο δικαστήριο και καταθέσει προτάσεις, η νομολογία έλεγε ότι αφού παραστάθηκε και κατέθεσε προτάσεις τότε η έλλειψη

επίδοσης θεραπεύεται. Η θεωρία λέει ότι απαιτούνται δύο πράξεις για το υποστατό της αγωγής —> αυτό που λέει η θεωρία ισχύει στην τακτική διαδικασία / στις ειδικές τα δικαστήρια εφαρμόζουν την παλιά θεωρία

B.

Το αν είναι άρνηση ή ένσταση έχει σημασία στο αντικειμενικό βάρος απόδειξης
Όταν στο πλαίσιο μιας διεκδικητικής αγωγής ο εναγόμενος επικαλείται παλαιότερα ή σύγχρονα γεγονότα από τη βάση της αγωγής —> άρνηση // αν επικαλείται μεταγενέστερα —> ένσταση [ο ενάγων θα αποδείξει τον παράγωγο τρόπο της κτήσης του και ο εναγόμενος θέλει να αποδείξει τον πρωτότυπο τρόπο κτήσεως κυριότητας]
Με βάση τα πραγματικά περιστατικά ο α) ισχυρισμός του Β περί κυριότητας του είναι ένσταση και έχει το βάρος απόδειξης.

Ο β) ισχυρισμός του Β είναι ένσταση —> αρ. 46 εδ. Γ' «οι συνέπειες που έχει η άσκηση της αγωγής διατηρούνται» —> ο Β θέλει να πει ότι υπάρχει μια εκκρεμοδικία από άλλη αγωγή το δικαστήριο στο οποίο προβάλλει τις προτάσεις του πρέπει να αναστείλει τη δεύτερη μέχρι να εκδικαστεί η πρώτη. Η εκκρεμοδικία ως νομικός ισχυρισμός χαρακτηρίζεται ως ένσταση, το βάρος της απόδειξης το έχει ο ενιστάμενος —> διαδικαστικές προϋποθέσεις της δίκης που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά προκειμένου το δικαστήριο να εισέλθει στην ουσία της διαφοράς [θετικές(επικαλείται και αποδεικνύει ο ενάγων) + αρνητικές (επικαλείται και αποδεικνύει ο εναγόμενος)] —> άρα εν προκειμένω η εκκρεμοδικία είναι ένσταση - αρνητική προϋπόθεση και το βάρος απόδειξης το έχει ο εναγόμενος

Μονο σε μια περίπτωση —> αρ. 586 παρ. 2 (το δεδικασμένο εδώ είναι θετική διαδικαστική προϋπόθεση)

Γ.

Θα πρέπει πρώτα να τελεσιδικήσει η απόφαση με κάποιον από τους 4 τρόπους σύμφωνα με το αρ. 553 παρ. 1

Όμως,

Η άσκηση της αναίρεσης μπορεί να θεωρηθεί ως σιωπηρή παραίτηση από τα τακτικά ένδικα μέσα —> επομένως έτσι έχει τελεσιδικήσει η απόφαση κατ' αρχήν (νομολογία του ΑΠ) αλλά θα πρέπει να υπάρχει και μια πρόσθετη σωρευτική προϋπόθεση —> πρέπει να υπάρχει και ειδική πληρεξουσιότητα του πληρεξουσίου δικηγόρου αρ. 96 παρ. 3

Αρα, για να κατατεθεί η αναίρεση αυτό θα πρέπει να γίνει είτε με συμβολαιογραφικό έγγραφο είτε να παρίσταται εκείνη την ημέρα μετά του δικηγόρου του.

Δ.

Ουσιαστικά προσεπικαλεί τον δικαιοπάροχό του —> η προσεπίκληση έχει 3 προϋποθέσεις:

1. Να υπάρχει εκκρεμής δίκης 2. να είναι τρίτος 3. Να έχει έννομο συμφέρον

Εδώ, πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή —> γιατί υπάρχει έννομη σχέση μεταξύ του δικαιοπαρόχου και του διαδίκου της δίκης —> ΑΚ514 —> ο Α ουσιαστικά λέει στο Δ ότι αν αναγνωριστεί ότι ο Β είναι κύριος, η πώληση που συνήφθη μεταξύ Α και Δ είχε νομικό ελάττωμα, αλλά ο Α είχε καταβάλλει κανονικά το τίμημα

Κατά το άρθρο 88ΚΠολ, σε περίπτωση ήττας του Α και κριθεί κύριος ο Β, να μπορέσει να ικανοποιήσει την αξίωση του για απόδοση του τιμήματος που κατέβαλε —> άρα να εκδοθεί απόφαση για την αγωγή και για την προσεπίκληση

[Κύριες έννομες συνέπειες και παρεπόμενες συνέπειες απόφασης(=όταν η ίδια η απόφαση προϋποθέτει συγκεκριμένου περιεχομένου δικαστική απόφαση)]

-Η προσεπίκληση είναι ένας θεσμός εξαναγκαστής συμμετοχής στη δίκη (όπως και η ανακοίνωση)—> η θεωρία και η νομολογία δέχεται ότι στην προσεπίκληση αναγκάιου ομοδίκου και αληθούς κυρίου ή νομέα ότι υπάρχει διεύρυνση των υποκειμενικών ορίων της δίκης, ενώ για το δικονομικό εγγυητή όχι —> ο Πανταζόπουλος υποστηρίζει ότι αυτό συμβαίνει και στην περίπτωση του δικονομικού εγγυητή

Παραδεκτώς ασκείται εδώ η προσεπίκληση (επικαλείται παραδεκτως τη σχέση πώλησεως κτλ) [προσεπίκληση δίχως αποζημιωτικό αίτημα δεν ορίζεται στον Κπολ!! —> πάντα θα αναφέρει αποζημίωση-αίτημα αφού στο αρ. 89ΚΠολ αναφέρει ότι έχει τις ίδιες συνέπειες με

την αγωγή]

Ε.

Το αντικείμενο της πρώτης δίκης είναι προδικαστική έννομη σχέση σε σχέση με τη δεύτερη αγωγή —> για να διαγνώσει το δικαστήριο τη δουλεία, το δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί αν ο ενάγων είναι κύριος

Αρ. 331ΚΠολ —> πρέπει να εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση που θα ορίζει ως κύριο τον Α για να κριθεί το ζήτημα της δουλείας

Αρα, ορθώς το δικαστήριο ανέστειλε, ανήκει στη διακριτική του ευχέρεια αρ. 249ΚΠολ —> η κρίση του δεν ελέγχεται ούτε αναιρετικά ούτε με έφεση

Η αναστολή της δίκης τόσο του αρ. 249 όσο και του 250ΚΠολ —> υπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου και συνεχονται με την πλήρη αλήθεια

ΣΤ.

Εχουμε δύο ισχυρισμούς του Α στο εφετείο —>

Ο πρώτος ισχυρισμός του Α το ότι ο Β είχε απωλέσει τη νομή και είχε διακοπεί η χρησικτησία του —> αρ. 527 αριθμός 1, κατ'εξάιρεση μπορεί να προβληθεί αυτός ο ισχυρισμός παραδεκτός, προς υπεράσπιση κατά της έφεσης —> πρόκειται για προνόμιο που δίνεται στον εφεσίβλητο, δεν πρόκειται για οψιγενή ισχυρισμό

Ο δεύτερος ισχυρισμός ότι ο Α είναι κύριος του ακινήτου και από έκτακτη χρησικτησία —> πάλι προτείνεται από τον εφεσίβλητο αλλά άλλαξε τη βάση της αγωγής, γιατί στον πρώτο βαθμό ισχυρίστηκε ότι πρόκειται για τακτική χρησικτησία ενώ εδώ για έκτακτη —> το δικαστήριο έχει κληθεί να αποφανθεί για μια συγκεκριμένη ιστορική βάση (γενικά, δεν μπορεί να αλλαχθεί η ιστορική βάση, το αίτημα, να ασκηθεί ανταγωγή—> άρα απαραδέκτως προβάλλεται αυτός ο ισχυρισμός (αρ. 527ΚΠολ)

Αρα, ο πρώτος ισχυρισμός του Α παραδεκτως προτείνεται ενώ ο δεύτερος απαραδέκτως προτείνεται διότι μεταβάλλει την ιστορική βάση της αγωγής του. (Αρ. 527 + 526ΚΠολ)

Ζ. (Σος)

Πρόκειται για άμεση εκτέλεση —> με βάση το αρ. 943ΚΠολ, ο δικαστικός επιμελητής με μια πράξη αποβάλλει εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αναγκαστική εκτέλεση και εγκαθιστά εκείνο υπέρ το οποίου γίνεται

Ο Ε, με βάση τα πραγματικά περιστατικά, μπορεί να επικαλεστεί καταχρηστική άσκηση δικαιώματος —> ο ΑΠ έχει πει ότι όταν επικαλείσαι δικαίωμα κυριότητας απέναντι σε ένα πρόσωπο τρίτο που έχει εγκατασταθεί, έχει καταβάλει τίμημα και έχει έναν τίτλο που όμως δεν είναι ο κατάλληλος (προσύμφωνο), μπορεί ο τρίτος να κερδίσει με την επίκληση και απόδειξη καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος αρ. 936ΚΠολ, με βάση το ΑΚ281

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να αναγνωριστεί ότι δεν οφείλει σ' αυτόν το ποσό των 200.000 ευρώ ως αμοιβή από τη μεταξύ τους σύμβαση έργου, διότι η σύμβαση είναι άκυρη, ως καταπλεονεκτική. Προηγουμένως ο Β είχε ασκήσει αγωγή κατά του Α με την οποία ζητούσε να υποχρεωθεί ο τελευταίος να του καταβάλει το ποσό των 200.000 ευρώ ως αμοιβή από τη σύμβαση έργου ενώπιον του Πρωτοδικείου Πατρών, το οποίο παρέπεμψε την αγωγή στο Πρωτοδικείο Αθηνών ως κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο. Ο Β με τις προτάσεις του αρνείται την αγωγή του Α, αναφέρει την προηγούμενη άσκηση αγωγής του εναντίον του, και ασκεί ανταγωγή με άλλο δικόγραφο με την οποία ζητεί να υποχρεωθεί ο Α να του καταβάλει το ποσό των 300.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που έχει υποστεί από τους ισχυρισμούς του Α ότι είναι κακός τεχνίτης. Ο Β δεν καταθέτει νόμιμα προτάσεις για την ανταγωγή του. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εκδίδει απόφαση που απορρίπτει την αγωγή του Α κατά του Β ως ουσία αβάσιμη, ενώ απορρίπτει την ανταγωγή του Β κατά του Α ως αόριστη. Ο Α ασκεί έφεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με σκοπό να γίνει δεκτή η αγωγή του και ο Β ασκεί αντέφεση με ιδιαίτερο δικόγραφο κατά της απόφασης που απέρριψε την ανταγωγή του ως αόριστη. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δέχεται την έφεση του Α και αφού εξαφάνισε την πρωτόβαθμη απόφαση δέχεται την αγωγή του Α κατά του Β κατ' ουσίαν, ενώ απέρριψε κατ' ουσίαν την αντέφεση, διότι δέχθηκε ότι ορθώς απορρίφθηκε η ανταγωγή ως αόριστη. Ο Β ασκεί αναίρεση κατά της απόφασης του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου που δέχθηκε την εναντίον του αγωγή του Α επικαλούμενος ότι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έσφαλε διότι παραβίασε τις διατάξεις για την εκκρεμοδικία που είχε δημιουργηθεί από την αγωγή του (Β) κατά του Α που είχε παραπεμφθεί προς εκδίκαση στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Ο Α έχοντας την πεποίθηση ότι ίσως χάσει τελικώς τη δίκη, παραιτείται από την αγωγή του κατά τη συζήτηση της σχετικής αναίρεσης.

Ερωτάται : α) ποιος φέρει το βάρος της απόδειξης και τι θα αποδείξει στην ως άνω αγωγή του Α κατά του Β; β) Είναι ορθή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως προς την αγωγή; γ) Είναι ορθή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως προς την ανταγωγή; δ) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ως προς την αντέφεση; ε) Θα μπορούσε να ασκήσει ο Β αναίρεση κατά της απόφασης που απέρριψε την ανταγωγή του ως αόριστη; στ) Είναι παραδεκτός ο λόγος αναίρεσης του Β; ζ) Είναι παραδεκτή η παραίτηση του Α από την αγωγή του στην αναίρετική δίκη;

Απάντηση:

A.

Αρνητική αναγνωριστική αγωγή => ανυπαρξία ουσιαστικής έννομης σχέσης που δεν γεννάει έννομες συνέπειες (Αρ. 70ΚΠολ). Το βάρος απόδειξης το φέρει ο εναγόμενος (Β). Ο εναγόμενος Β θα αποδείξει την ύπαρξη της εν λόγω έννομης σχέσης, σύμβασης έργου. Ο ενάγων Α θα αποδείξει την ακυρότητα της σύμβασης έργου, αυτός που θα ήταν υποχρεωμένος για καταβολή αμοιβής. Η αρνητική αναγνωριστική αγωγή είναι η αντίστροφη πλευρά της θετικής.

B.

Πρέπει να εξετάσω αν υπάρχει εκκρεμοδικία (Αρ. 222ΚΠολ)

Προϋποθέσεις εκκρεμοδικίας:

(1η αγωγή => θετική κατανηφιστική Β --> Α

2η αγωγή => αρνητική αναγνωριστική Α --> Β)

Δεν απαιτείται η ταυτότητα διαδίκων. Εξετάζουμε το αίτημα της αγωγής. Υπάρχει εκκρεμοδικία --> αναστολή δεύτερης δίκης μέχρι να τελεσιδικήσει η πρώτη αγωγή. Εσφαλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

Σκοπός: αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων (μόνη διέξοδος η άσκηση αναψηλάφησης ΚΠολ 549 παρ. 2)

Γ.

Η ανταγωγή ασκείται με χωριστό δικόγραφο (τρόπος επίθεσης) Αρ. 268ΚΠολ => Συνάφεια δεν απαιτείται

Ο Β δεν καταθέτει προτάσεις, δεν παρίσταται προσηκόντως => πλασματική ερημοδικία, ο δικαστής έχει την εξουσία να εφαρμόσει ΚΠολ 272 (ερημοδικία αντενάγοντος). Η ιστορική βάση δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Θα έπρεπε να απορριφθεί κατ' ουσία ΚΠολ 271 παρ. 3: η ερημοδικία επηρεάζει μόνο την ουσιαστική βασιμότητα ΚΠολ 34: εδώ 300.000 => Πολυμελές Πρωτοδικείο, θα παραπέμψει; Συρροή μορφών απαραδέκτου (αοριστία αγωγής + έλλειψη αρμοδιότητας δικαστηρίου) --> στάθμιση συμφερόντων --> αρχή οικονομίας δίκης

Δ.

Αρ. 523ΚΠολ

Λάθος η απόφαση του δικαστηρίου, απαράδεκτη η αντέφεση. Η αντέφεση πρέπει να αφορά στους λόγους έφεσης. Δεν συντρέχει λόγος παραδεκτού.

Ε.

Αρ. 559 --> περ. 14

[ΣΟΣ --> 1,8,14,,19,20]

ΣΤ.

ΚΠολ 559 --> περ. 14 ?

Δεν θεμελιώνεται κανένας λόγος αναίρεσης σε περίπτωση παραβίασης εκκρεμοδικίας --> κρατούσα άποψη νομολογίας

Ζ.

Ο ΑΠ δεν είναι δικαστήριο ουσίας (ΚΠολ561)

Δεν αναβιώνει η εκκρεμοδικία της αγωγής, δεν χωρεί παραίτηση ούτε από το δικόγραφο ούτε από το δικαίωμα αγωγής

26/5/2022

Πέμπτη, 26 Μαΐου 2022

9:11 πμ

Ο Α, δανειστής του Β, άσκησε αγωγή κατά των Β (πατρός) και Γ (τέκνου του Β) στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να διαρρηχθεί η γονική παροχή του πρώτου προς τον δεύτερο ενός ακινήτου, που περιγράφεται λεπτομερώς στην αγωγή, λόγω καταδολίευσης. Ζήτησε, επίσης, ο Α που κατοικεί σε όμορο ακίνητο με αυτό των Β και Γ, να υποχρεωθούν αυτοί να απομακρύνουν από το ακίνητό τους διάφορα αναφερόμενα στην αγωγή ερπετά και άλλα ζώα Αφρικανικών χωρών που εισβάλλουν τη νύκτα στο διαμέρισμα του ενάγοντος Α, και σε περίπτωση που δεν πράξουν αυτό να καταδικαστούν αυτοί σε χρηματική ποινή 30.000 ευρώ και προσωπική κράτηση τριών μηνών. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, επειδή ήθελε να σχηματίσει ασφαλή δικανική πεποίθηση διέταξε επανάληψη της συζήτησης, προκειμένου να διεξαχθεί αυτοψία των ζώων και του περιβάλλοντος χώρου του ακινήτου των Β και Γ. Επίσης δέχθηκε την αγωγή του Α και διέταξε τη διάρρηξη της ως άνω γονικής παροχής του ακινήτου του Β προς τον Γ. Κατά της ως άνω απόφασης επί της αγωγής διάρρηξης ο Γ άσκησε έφεση ζητώντας να εξαφανιστεί αυτή επικαλούμενος κακή εκτίμηση των αποδείξεων και να απορριφθεί η αγωγή του Α, κλητεύοντας τον Β στη σχετική συζήτηση. Ο Β άσκησε δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης κατά της ως άνω απόφασης της διάρρηξης της δικαιοπραξίας επικαλούμενος ότι η αγωγή του Α έχει παραγραφεί, επειδή έχει παρέλθει πενταετία από τη μεταβίβαση του ακινήτου μέχρι την άσκηση της αγωγής. Ο Α άσκησε έφεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, επικαλούμενος ότι αδικαιολόγητα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο διέταξε αυτοψία, διότι από όλα τα προσκομισθέντα και επικληθέντα στοιχεία αποδεικνύεται πλήρως τόσο η ύπαρξη των ερπετών όσο και η είσοδό τους στο διαμέρισμα του ενάγοντος ζητώντας να εξαφανιστεί η απόφαση αυτή και να γίνει δεκτή η σχετική αγωγή του Α. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την έφεση του Γ επί της αγωγής διάρρηξης της δικαιοπραξίας, τον πρόσθετο λόγο του Β, καθώς και την έφεση του Α. Ο Β ασκεί αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ως προς την απόρριψη της έφεσης επί της αγωγής διάρρηξης του Α, την οποία (αναίρεση) στρέφει κατά του Α. Ο Αρειός Πάγος απέρριψε την αναίρεση και καταδίκασε τον Β στα δικαστικά έξοδα.

Μετά την απόρριψη της ως άνω έφεσης του Α από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οι Β και Γ επισπεύδουν τη συζήτηση της αγωγής του Α ως για την απομάκρυνση των ερπετών, δίχως να λάβει χώρα η αυτοψία που είχε διαταχθεί. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο θεώρησε ότι από τα προσκομισθέντα στοιχεία αποδεικνύεται η ύπαρξη των ερπετών και εκδίδει απόφαση που δέχεται την αγωγή του Α και υποχρεώνει τους Β και Γ να απομακρύνουν τα ως άνω ζώα εντός τριών μηνών από την επίδοση της απόφασης με ταυτόχρονη απειλή, για κάθε παράβαση της ως άνω υποχρέωσης τους Β και Γ, χρηματικής ποινής 30.000 ευρώ και προσωπικής κράτησης δύο μηνών. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στους Β και Γ στις 30-5-2018 και αυτοί άσκησαν έφεση επικαλούμενοι ότι κακώς το δικαστήριο δέχθηκε κατ' ουσίαν την αγωγή του Α ως προς όλα τα αιτήματα. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο για το σχηματισμό δικανικής πεποίθησης επί της βασιμότητας του ως άνω λόγου έφεσης των Β και Γ, διατάζει επανάληψη της συζήτησης για τη διεξαγωγή αυτοψίας επί της οικίας των Β και Γ. Σε νέα συζήτηση της έφεσης, το εφετείο απορρίπτει την έφεση. Τα ερπετά εξακολουθούν να εισέρχονται στην οικία των Β και Γ.

Ερωτάται : α) Είναι παραδεκτή η έφεση του Α ; β) Παραδεκτός ασκεί ο Β δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης ; γ) Είναι παραδεκτός ο πρόσθετος λόγος που επικαλείται ο Β ; δ) Είναι ορθή η ενέργεια του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και το περιεχόμενο της απόφασής του ως προς την αγωγή του Α για την απομάκρυνση των ερπετών ; ε) Είναι ορθή η απόφαση του Αρειού Πάγου ως προς την απόρριψη της αναίρεσης του Β ; ζ) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς την έκδοση απόφασης επανάληψης της συζήτησης ; η) Θα μπορούσε ο Γ να ασκήσει αναψηλάφηση κατά της απόφασης του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου που απέρριψε την έφεσή του ως προς το αίτημα της διάρρηξης της δικαιοπραξίας, επικαλούμενος ότι ο μάρτυς του Α, που κατέθεσε ότι η ως άνω μεταβίβαση του ακινήτου από τον Β στον Γ έγινε με σκοπό να μην υλοποιηθεί η απαίτηση του Α, έχει παρεμποδιστεί να δικαστεί με αμετάκλητο βούλευμα για ψευδομαρτυρία ; θ) Είναι ορθή η απόφαση του εφετείου για την απόρριψη της έφεσης των Β και Γ ; ι) Πώς μπορεί να εκτελεστεί την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ο Α ;

Απάντηση:

Όταν σωρεύονται δύο αγωγικά αιτήματα —> αντικειμενική σώρευση (διάρρηξη μιας δικαιοπραξίας λόγω καταδολίευσης + απομάκρυνση ερπετών με απειλή προσωπικής κράτησης και χρηματική ποινή)

Εκδοση απόφασης για το ένα —> επανάληψη

Α.

Ο Α (ενάγων) άσκησε έφεση κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης του δικαστηρίου λόγω της αυτοψίας που διέταξε το δικαστήριο —> οι εφέσεις καταρχήν ασκούνται κατά οριστικών αποφάσεων που περατώνουν την αγωγή κατά το αρ. 513ΚΠολ

Η νομολογία έχει δεχτεί ότι στον κανόνα υπάρχουν τρεις εξαιρέσεις: επί αντικειμενικής σώρευσης αγωγών λόγω απλής ομοδικίας, επί συνεκδικάσεως αγωγών (μπορεί να προσβληθεί η μια από τις δύο οριστικές) και επί της αντικειμενικής σώρευσης αιτημάτων —> εδώ δηλαδή μπορεί να ασκηθεί έφεση στη μία αν και η άλλη δεν είναι οριστική

Απαράδεκτη η έφεση γιατί το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έχει διατάξει αυτοψία και άρα αυτή

είναι μη οριστική απόφαση και δεν μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς

Β.

Ο Β και Γ είναι αναγκαίοι ομόδικοι με βάση το αρ. 76 περ.δ' ΚΠολ [βλέπουμε ότι ο ένας άσκησε έφεση και ο άλλος όχι —> αντικειμενική ενέργεια των πράξεων των ομοδίκων] Αρα και χωρίς να ασκήσει έφεση κατέστη διάδικος και θα πρέπει να κλητεύεται επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησεως

Με βάση το αρ. 76 παρ. 4ΚΠολ —> αφού είναι διάδικος μπορεί να ασκήσει δικόγραφο πρόσθετων λόγων κατά πάγια νομολογία

Θα πρέπει οι πρόσθετοι λόγοι να προσβάλλουν κεφάλαια που έχουν ήδη προσβληθεί με το δικόγραφο ή να είναι αναγκαίως συνεχόμενα

Το δικόγραφο θα πρέπει να κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, με βάση την αρχή της προδικασίας θα πρέπει να επιδοθεί στον καθ' ου οι πρόσθετοι λόγοι εφεσίβλητο πριν από τη συζήτηση της έφεσης

Αρα, είναι παραδεκτή η άσκηση των πρόσθετων λόγων από τον Β παρόλο που δεν άσκησε έφεση, γιατί είναι αναγκαίος ομόδικος και έχει καταστεί διάδικος [έχει δηλαδή ενεργητική νομιμοποίηση]

Γ.

Με βάση το πρακτικό δεν γίνεται στο πρωτοβάθμιο λόγος για παραγραφή —> εδώ επικαλείται παραγραφή πρώτη φορά στο δευτεροβάθμιο

Αρ. 527ΚΠολ —> απαγορεύεται πλήρως η προβολή νέων πραγματικών ισχυρισμών (ενστάσεις ή αντενστάσεις // όχι άρνηση ή αιτιολογημένη άρνηση και πραγματικά επιχειρήματα των διαδίκων) είτε με τις προτάσεις είτε 20 μέρες πριν τη συζήτηση

Όπως φαίνεται από το πρακτικό δεν εφαρμόζεται κάποια από τις εξαιρέσεις του 527ΚΠολ —> η παραγραφή δεν λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως! (σε αντίθεση με την αποκλειστική προθεσμία του ουσιαστικού δικαίου που λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως) . [Μόνο μια περίπτωση υπάρχει στο ουσιαστικό δίκαιο που λαμβάνεται υπόψη στο δικαστήριο —> παραγραφή απαιτήσεως σε βάρος του δημοσίου]

Δ.

Β,Γ —> επίσπευσαν τη συζήτηση χωρίς την αυτοψία που το δικαστήριο είχε αποφασίσει // το πρωτοβάθμιο θεώρησε ορθή την ενέργεια αυτή χωρίς την αυτοψία που είχε αποφασίσει Αρ. 309ΚΠολ —> μπορεί η μη οριστική απόφαση να ανακληθεί από το δικαστήριο, ενώ οι οριστικές δεν μπορούν να ανακληθούν

Το δικαστήριο όμως με τη μη οριστική απόφαση έχει μια ενδοδιαδικαστική ενέργεια —> δεσμεύει δηλαδή τους διαδίκους για την διενέργεια αυτής

Αν λοιπόν καταθέσουν κλήση οι διάδικοι δίχως να έχει πραγματοποιηθεί το περιεχόμενο της μη οριστικής απόφασης —> το δικαστήριο μπορεί είτε να κηρύξει απαράδεκτη την κλήση προς συζήτηση γιατί οι διάδικοι παραβίασαν την ενδοδιαδικαστική ενέργεια (το δικαστήριο «εμμένει» στην προηγούμενη απόφαση) είτε με ρητή απόφασή του να ανακαλέσει την προηγούμενη μη οριστική απόφασή του, κάτι όμως που μπορεί να κάνει και σιωπηρώς!

Το ερώτημα όμως εδώ είναι αλλού —> το δικαστήριο δέχθηκε την αγωγή και υποχρέωσε τον Β και Γ να πράξουν κάτι και απείλησε προσωπική κράτηση και χρηματική ποινή. Είναι ορθή αυτή η απόφαση;

Πρέπει να βρούμε το αίτημα της αγωγής —> αίτημα ήταν να απομακρυνθούν τα ζώα Άλλο η καταδίκη σε χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση και άλλο η απειλή —> δεν μπορεί να αποτελέσει η απειλή μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης στις περιπτώσεις του αρ. 945 και 946. Η απειλή είναι μόνο για την περίπτωση του άρθρου 947ΚΠολ

Αν δεν συμμορφωθεί και έχει απειλήσει το δικαστήριο —> ακολουθεί δεύτερη διαδικασία που έχει ως περιεχόμενο την κατάγνωση των ποινών αυτών (με το 947ΚΠολ) [παράλειψη /πράξη/ ανοχή]

Όταν το δικαστήριο λέει καταδικάζω και ο διάδικος δεν το κάνει —> ο νικήσας διάδικος έχει αμέσως εκτελεστό τίτλο (θα επιδώσει εντός προθεσμίας και είτε θα κάνει κατάσχεση για την

χρηματική ποινή είτε προσωπική κράτηση εδώ με τις διατάξεις του αρ. 945 + 946ΚΠολ)
[χρηματική απαίτηση]

Αρα, το δικαστήριο έσφαλλε όταν τους απείλησε, θα έπρεπε να τους καταδικάσει εφόσον διέγνωσε την υποχρέωση προς πράξη (με βάση το αρ. 946ΚΠολ)
[Πρέπει να γνωρίζω άμεση εκτέλεση, αναπληρωματική και αναγκαστική εκτέλεση προς ικανοποίηση χρηματικής απαίτησης]

Ε.

Ο Β ασκεί αναίρεση ως προς την απόφαση που την απέρριψε και τη στρέφει κατά του Α // ο ΑΠ απέρριψε την αναίρεση και καταδίκασε τον Β σε δικαστικά έξοδα
Σε όλα τα ένδικα μέσα —> πρέπει η άσκηση του ενδίκου μέσου από τον ένα αναγκαίο ομόδικο να στραφεί στον αντίδικο αλλά πρέπει να κλητευθεί και ο αναγκαίος του ομόδικος
Από τη στιγμή που δεν κλητεύθηκε πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση προς όλους

Ζ.

Το πρωτοβάθμιο επίσπευσε αυτοψία —> δεν έγινε αυτή // επίσπευσαν συζήτηση, εκδόθηκε απόφαση και οι Β,Γ άσκησαν έφεση. Το δευτεροβάθμιο ζήτησε αυτοψία

Αρ. 529ΚΠολ —> τα νέα αποδεικτικά μέσα αναφέρονται στις περιπτώσεις που τα αποδεικτικά μέσα δεν προσκομίστηκαν από τους διαδίκους σε πρώτο βαθμό. Εδώ, το δικαστήριο διατάζει αυτοψία Αρα δεν είναι αυτό

Το αρ. 524ΚΠολ αναφέρεται στο πριν εξαφανίσει την απόφαση // ενώ το αρ. 535 παρ. 2ΚΠολ αναφέρεται στην διαδικασία μετά την εξαφάνιση της απόφασης

Το δικαστήριο δευτεροβάθμιο είναι δικαστήριο ουσίας με βάση και το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα αρ. 522ΚΠολ

Σύμφωνα με τη νομολογία ήδη από το '85, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να διατάζει αποδεικτικά μέσα για να αποκτήσει πεποίθηση για τη βασιμότητα του λόγου έφεσης (πριν την εξαφάνιση της απόφασης)

Η εξέταση της βασιμότητας των λόγων —> συνδέεται με την ουσία της απόφασης (αφού ως λόγος προβάλλεται η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων — αυτό γενικά συμβαίνει όταν ο λόγος έφεσης αφορά στην ουσία της υπόθεσης αρ. 335ΚΠολ)

Ανάλογα με το πώς θα εκτιμήσει το δικαστήριο μετά τα αποδεικτικά μέσα: είτε θα αποδεχθεί την έφεση είτε θα απορρίψει την έφεση [δεν θα εξαφανίσει και θα δικάσει ξανά]

Αν το διατακτικό είναι ορθό και οι αιτιολογίες αλλάζουν —> τότε το δευτεροβάθμιο απορρίπτει την έφεση (γιατί μας ενδιαφέρει το διατακτικό)

Αρα, το δικαστήριο β' βαθμού μπορεί να διατάζει αυτοψία για να κρίνει τη βασιμότητα των λόγων έφεσης

2/6/2022

Πέμπτη, 2 Ιουνίου 2022 9:16 πμ

(Συνέχεια πρακτικού)

Η.

Αναψηλάφηση είναι έκτακτο ένδικο μέσο που ασκείται για συγκεκριμένους λόγους (αρ. 544 αριθμός 6) Δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον αριθμό 6 του άρθρου 544 —> όταν ο νόμος λέει αμετάκλητη απόφαση του δικαστηρίου. Το παραπεμπτικό βούλευμα παραπέμπει τον κατηγορούμενο να δικαστεί. Αυτό όμως δεν θα μπορούσε να δικαιολογήσει την ανατροπή του δεδικασμένου, γιατί μετά θα μπορούσε εκ των υστέρων να κηρυχθεί αθώος ο κατηγορούμενος —> άρα μόνο η αμετάκλητη απόφαση του ποινικού δικαστηρίου μπορεί να αποτελέσει λόγο αναψηλάφησης
Αρα, εδώ δεν μπορεί να ασκήσει αναψηλάφηση —> ο λόγος της αναψηλάφησης είναι νόμω αβάσιμος [η αναψηλάφηση όμως είναι ουσία αβάσιμη!]

Θέμα στη θεωρία και στην νομολογία —> πρέπει να έχουμε καταδικαστική ή και αθωωτική απόφαση; Η νομολογία λέει λέει ότι υπονοείται η αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση διότι η ποινική δικαιοδοσία εξαρτάται στην καταδίκη του κατηγορουμένου. Η θεωρία όμως (και Πανταζόπουλου) θεωρεί ότι αρκεί και αμετάκλητη αθωωτική απόφαση, γιατί για την καταδίκη του κατηγορουμένου απαιτείται αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση —> πολλές φορές όμως τα ποινικά δικαστήρια δέχονται ότι πληρούνται η αντικειμενική αλλά αθωώνεται ο κατηγορούμενος λόγω αμφιβολιών στην υποκειμενική υπόσταση (πχ έλλειψη δόλου)

Ασχετα σχόλια με το ερώτημα:

-Αριθμός 7 αρ. 544ΚΠολ —> τροποποιήθηκε πρόσφατα —> το έγγραφο που προσκομίζεται στο δικαστήριο και ανευρίσκεται μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφαση —> μπορεί να αποτελέσει και λόγο αναψηλάφησης που δεν είχε προταθεί=> πάλι διάσταση θεωρίας νομολογίας. Η θεωρία υποστηρίζει ότι ό,τι δεν προτάθηκε δεν μπορεί να προταθεί μεταγενέστερα αλλά η νομολογία επιμένει ότι δεν υπήρχε το έγγραφο νωρίτερα και άρα ο διάδικος δεν γνώριζε το περιεχόμενο του εγγράφου και άρα δεν μπορεί να έχει δυσμενή μεταχείριση — θα πρέπει να έχει την ευκαιρία να αποδείξει τον ισχυρισμό του

-Πρόσφατη νομοθετική μεταρρύθμιση —> σε όλες τις διατάξεις για ενεργητική νομιμοποίηση έχει προστεθεί και ο προσεπικληθείς

-Αρ. 569ΚΠολ —> οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης μπορούν να ασκηθούν πριν από τη συζήτηση της αναίρεσης. Γνώμη νομολογίας —> συζήτηση είναι αυτή που έχει οριστεί και το δικαστήριο δεν έχει συζητήσει την υπόθεση ==> αλλά τώρ αμε την αλλαγή παραπέμπει ο όρος συζήτηση στο αρ. 281ΚΠολ —> εφόσον η συζήτηση της αναίρεσης γίνει μετά το χρονικό διάστημα, οι πρόσθετοι λόγοι που έχουν ασκηθεί εμπρόθεσμα παρά το γεγονός ότι αναβλήθηκε η συζήτηση, είναι παραδεκτοί (ενώ στο προηγούμενο καθεστώς ήταν απαράδεκτοι!

Θ.

Ζήτημα της δεύτερης αντικειμενικώς σωρευόμενης αγωγής όσο αφορά στην απομάκρυνση των ερπετών Αρ. 522ΚΠολ —> αυτεπαγγέλτως εξετάζει το δευτεροβάθμιο το παραδεκτό και τη νομική βασιμότητα των αιτημάτων και της αγωγής

Αρα, το εφετείο θα έπρεπε αυτεπαγγέλτως εφόσον η απόφαση μεταβιβάστηκε σε αυτό, να εξαφανίσει την απόφαση όσον αφορά στο αίτημα της απειλής και να γράψει ότι καταδικάζει τον διάδικο προκειμένου να υπάρχει ένας εκτελεστός τίτλος

Το δευτεροβάθμιο δεν έπραξε ορθώς

Ι.

Όταν το δικαστήριο απειλεί χρηματική ποινή ή προσωπική κράτηση πώς γίνεται η εκτέλεση;

Θα δώσει την επιταγή προς εκτέλεση θα αφήσει να περάσουν τρεις μέρες. Αν δεν συμμορφωθεί θα πάει στο δικαστήριο

Για τη χρηματική ποινή θα εκκινήσει έμμεση εκτέλεση —> πρέπει να επιδώσει νέα επιταγή προς εκτέλεση στην οποία θα πρέπει να συμπεριλάβει και το έγγραφο που λέει ότι δεν εκτελέστηκε η απόφαση (κατάσχεση κινητών ή ακινήτων αρ. 951ΚΠολ)

Για την προσωπική κράτηση —> αρ. 1047-1054ΚΠολ —> δίνουμε τον εκτελεστό τίτλο με την παραγγελία

στον δικαστικό επιμελητή, θα περάσουν οι πράξεις της προδικασίας και όπου τον βρει θα τον συλλάβει. Αν υποβάλλει αντιρρήσεις και γίνουν δεκτές τότε θα αποφυλακιστεί, αν όχι θα κρατηθεί. Μπορεί να ασκήσει ανακοπή

Σχόλια:

-Αντίδικοι —> από τη μια πλευρά αναγκαίοι ομόδικοι

Η έφεση του αναγκαίου ομοδίκου με βάση το αρ. 76ΚΠολ έχει αντικειμενική ενέργεια —> θα πρέπει να κλητεύεται επί ποινή απαραδέκτου

Όταν επιδίδει ο αναγκαίος ομόδικος επιδίδει στον αντίδικο —> η προθεσμία ξεκινά από τότε που επιδόθηκε στον αντίδικο

Όμως όταν επιδίδει ο αντίδικος των αναγκαίων ομοδίκων —> για να αρχίσει να τρέχει η γνήσια προθεσμία, αρχίζει από την επίδοση της απόφασης στον τελευταίο αναγκαίο ομόδικο [μεγάλη σημασία ==> σκοπός της έκδοσης νέας απόφασης και θα πρέπει να εξασφαλίζεται]

Πρέπει να εξακριβώσω τη σχέση αντιδικίας

-Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα —> επικουρικές σωρευόμενες αγωγές

Αν το δικαστήριο που δεν εξέτασε την κύρια βάση και δέχθηκε την επικουρική —> ασκεί η εναγόμενος έφεση —> το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει την επικουρική και όχι την κύρια

Αντίθετα, αν ασκήσει την έφεση ο ενάγων της πρωτοβάθμιας —> μπορεί να επικαλεστεί λόγους που αφορούν στην κύρια βάση της αγωγής (και βέβαια και της επικουρικής)

Αν γίνει δεκτή η κύρια βάση και δεν εξεταστεί η επικουρική —> ασκεί έφεση ο εναγόμενος —> αν το δικαστήριο δεχθεί την έφεση του εναγομένου - εκκαλούντος είναι υποχρεωμένο μετά την εξαφάνιση να εξετάσει και την επικουρική (αλλιώς αρ. 559 αρ. 11)

-Αν η αγωγή έχει δύο βάσεις αντικειμενικά ή επικουρικά σωρευόμενες. Αν δεχθεί τη μία και για την άλλη διατάξει αποδείξεις —>

Πλέον με το νέο 237ΚΠολ —> αρ. 249, 250ΚΠολ δεν εκδίδει το δικαστήριο απόφαση, θα είναι διάταξη αποδείξεων (άλλο αν το δικαστήριο μετά τις αποδείξεις δεν πεισθεί —> τότε απορρίπτει ως ουσία αβάσιμη) [μην μπερδεύεις το αρ. 237 παρ. 8ΚΠολ —> δεν ελέγχεται αναιρετικά]

Ως προς την αντικειμενική σώρευση —> μπορεί να ασκήσει έφεση γιατί είναι άλλο αίτημα

Ως προς την επικουρική —> δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση

Αρ. 237 παρ. 8 — αρ. 254ΚΠολ => δεν υπάρχει κάποια διαφορά πλέον μεταξύ των διατάξεων // όταν το δικαστήριο εκδίδει διάταξη του αρ. 237 παρ. 8, ο εισηγητής παραμένει εισηγητής και η υπόθεση μένει σε αυτόν —> όταν βγει η πραγματογνωμοσύνη πχ τότε την παίρνει ο εισηγητής και τη διαβάζει
Τελευταίο εδάφιο αρ. 237 παρ. 8 —> θεωρείται συντελεσμένη, δεν χρειάζεται ξανά κλήση

-Αναγκαίος ομόδικος άσκηση τριτανακοπής ως τρίτος —> θα επικαλεστεί ειδικό έννομο συμφέρον, την παραβίαση δηλαδή του άρθρου 76 παρ. 3

Εξετάσεις —>

-2 πρακτικά —> γράφω το ένα

-Περίπου 7 ερωτήσεις

-2 ώρες εξέταση

Μην γράφετε τα πραγματικά περιστατικά του πρακτικού —> χάνεις χρόνο!

Το βασικό είναι η υπαγωγή —> κατανόηση του πρακτικού και τι ζητάει

Εντοπίζω τη διάταξη και κάνω τον υπαγωγικό συλλογισμό (πχ οι Α,Β είναι αναγκαίοι ομόδικοι κατά το αρ. 76ΚΠολ και αφού είναι αναγκαίοι ...)

-Πχ συντρέχει έννομο συμφέρον για την τάδε πράξη; Ναι ή όχι και γιατί (όχι όλες τις διαδικαστικές προϋποθέσεις)

-Σωστή κατανομή του χρόνου